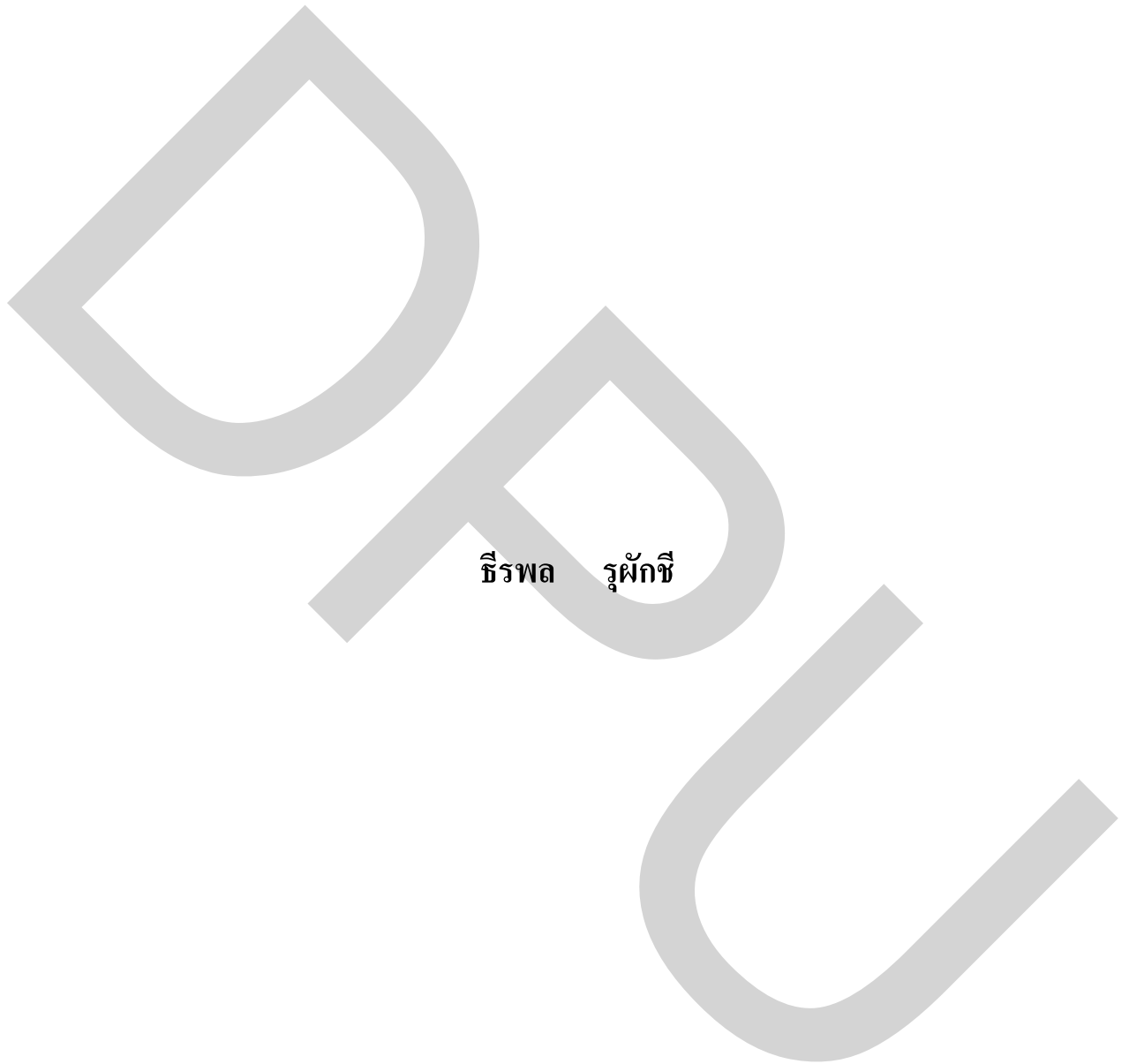

พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนา
ผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา นิเทศศาสตรสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2553

**Behavior and perspective regarding gender
among youths in Camfrog program**

THEERAPOL RUPAKCHEE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Communication Arts

Department of Information Communication

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2010

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ด้วยการให้กำลังใจและการเอาใจใส่ พร้อมคำแนะนำ ที่มีคุณค่าชัดเจนอย่างดีและแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ จาก ดร.จิตินัน บุญภาพคอมมอน อาจารย์ที่ปรึกษา รวมไปถึงประธานกรรมการในการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา บิ๊กกินส์ กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัสวิน เนตรโพธิ์แก้ว และ รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์ ที่ชี้แนะแนวทางการจัดทำ รวมถึงทฤษฎีและระเบียบวิธีการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้น

ขอบคุณเพื่อนกลุ่มห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอกทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ รวมไปถึงสิ่งที่ดีที่มอบให้ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอบคุณคุณ ชลาลัย พงษ์ศิริ เลขานุการสาขานิเทศศาสตร์ที่ช่วยประสานงานอาจารย์และคำแนะนำที่ดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์ และคุณส่องแสง ธรรมศักดิ์ ทีมงานศูนย์บริการเลิภูหรีแห่งชาติที่สละเวลาให้คำปรึกษาและกำลังใจที่ดีพร้อมคำแนะนำที่ดีเสมอ

ขอบคุณคุณ โกสินทร์ รัตนกร กับตัวอย่างงานวิทยานิพนธ์ที่ดีและคำแนะนำที่ดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยเล่มนี้

ขอบคุณคุณ สุวิชา เนียมสอนและคุณวิภาพร ลาภเกษตรที่ให้คำปรึกษาและแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดวิจัยเล่มนี้และกำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอบคุณคุณรัชกร หงสวินชกุล กับคำปรึกษาด้านภาษาและหลักการเขียนที่ถูกต้องรวมไปถึงคำปรึกษาที่ดีที่ทำให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ

ขอบคุณอาจารย์และเพื่อนๆมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทุกท่านที่ให้กำลังใจและคำปรึกษาที่ดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยจนสำเร็จ

ขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่มอบทุกลมหายใจและกำลังใจตลอดชั่วชีวิตที่ได้เกิดจนเป็นคนที่ดีของสังคมได้ถึงทุกวันนี้ และสามารถต่อสู้อุปสรรคจนลุล่วงไปได้ด้วยดีจนวิจัยเล่มนี้สำเร็จร่วรงทุกประการ

ธีรพล รุฬกษี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหำนำวิจัย	8
1.3 วัตถุประสงค์	8
1.4 ขอบเขตการวิจัย	8
1.5 นิยามศัพท์	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
2. แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์กับ โปรแกรมแคมฟรอก.....	11
2.2. แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับเรื่องเพศ	19
2.3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	22

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

2.4. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	33
2.5 การสร้างความสัมพันธ์ของมนุษย์	38
2.6. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์	46
2.7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
2.8. กรอบแนวความคิด.....	56
2.9. ข้อจำกัดของการวิจัย.....	57
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	58
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	58
3.2 ประชากร.....	58
3.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	59
3.4 วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	59
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
3.7 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล.....	60
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ส่วนที่ 1 : พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	
ของวัยรุ่น.....	61
4.2 ประเด็นพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรม	
แคมฟรอก (Camfrog)	63
4.2.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่าน	
โปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)	63

สารบัญ(ต่อ)

4.2.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	65
4.2.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	67
4.2.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับ กลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง.....	69
4.3 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	70
4.3.1 การเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	70
4.3.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	72
ส่วนที่ 2 : ทักษะคิดด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	74
4.4 ประเด็นทักษะคิดด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่าน โปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	74
4.4.1 ทักษะคิดการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)	74
4.4.2 ทักษะคิดของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่าน โปรแกรม แคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม.....	78
5. สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	84
5.1 ข้อสรุปผลการวิจัย.....	84
ส่วนที่ 1 : พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น	

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5.1.1 ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์.....	85
5.2 ประเด็นด้านพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	85
5.2.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนา ผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)	85
5.2.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	87
5.2.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	89
5.2.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วม สนทนาภายนอกห้อง.....	90
5.3 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	90
5.3.1 การเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	86
5.3.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	91
ส่วนที่ 2 : ทักษะคิดด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	93
5.4 ประเด็นทักษะคิดด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	93
5.4.1 ทักษะคิดการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)	93

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5.4.2	ทัศนคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรม แคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม.....	94
5.5	อภิปรายผลการวิจัย.....	96
	อภิปรายผลส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ของวัยรุ่น	
5.6	ประเด็นปัญหาด้านพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	96
5.6.1	พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	96
5.6.2	การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	97
5.6.3	การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	97
5.6.4	ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับ กลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง.....	98
5.7	การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการ สนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)	98
5.7.1	การเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศของผู้สนทนาภายใน โปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog)	99
5.7.2	การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	100

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 2 : ทศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน	
โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)	101
5.8 ประเด็นทศนคติด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่านโปรแกรม	
แคมฟรอก (Camfrog)	101
5.8.1 ทศนคติการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่าน	
โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)	101
5.8.2 ทศนคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรม	
แคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา	
และปัญหาของสังคม.....	103
5.9 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	104
5.10 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์.....	104
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้วิจัย.....	133

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.3	แผนภูมิแสดงองค์ประกอบของมนุษย์สัมพันธ์	44
4.1	ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามวัยและเพศและความถี่ในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงแบบจำลององค์ประกอบของทัศนคติ.....	25
2.2 องค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ.....	26
2.4 รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยต่อตนเองและความชอบพอ ระหว่างคน 2 คน.....	50
2.7 กรอบแนวความคิด	58

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนา

ผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ชื่อผู้เขียน : ชีรพล รุฬักชี

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.จิตินัน บุญภาพ คอมมอน

สาขาวิชา : นิเทศศาสตรสารสนเทศ

ปีการศึกษา : 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อทราบถึงมุมมองความคิดทางด้านทัศนคติเรื่องเพศของผู้สนทนาที่มีต่อผู้ร่วมสนทนา โดยการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศผ่านกล้องภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นตัววิเคราะห์ผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ใช้การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) โดยใช้กลุ่มที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ คือ กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกันและตรงตามที่คุณวิจัยต้องการ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาเป็นผู้ร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) แล้วจึงนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มที่ศึกษาทัศนคติด้านเพศโดยเห็นว่าการสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ โดยให้เหตุผลเพราะเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจและความชอบของแต่ละคน ในด้านการเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ถือว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นสิทธิส่วนตัวของแต่ละบุคคลและคือสิทธิที่ทุกคนพึงกระทำ และไม่ถือเป็นเรื่องผิด ในด้านระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เห็นว่าเป็นเรื่องปกติแม้จะอยู่ภายนอกก็มีการสนทนาผ่าน

ทางโทรศัพท์พูดคุยแลกเปลี่ยนกันอยู่เป็นเรื่องปกติอยู่ในด้านพฤติกรรม พบว่า เกิดจากการสร้างความสนิทสนม ความเชื่อใจซึ่งกันและกันเป็นระยะเวลาหนึ่งทีคิดว่าสามารถพบเจอกันได้ จึงเกิดการตัดสินใจนัดพบกันระหว่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันต่อไป

นอกจากนี้พบว่าทัศนคติการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ผู้สนทนาจะต้องใช้วิจารณญาณในการเปิดเผยต่อผู้ร่วมสนทนา เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อตนเองและมีข้อจำกัดต่อการเปิดเผยตัวตนของตนเองต่อผู้ร่วมสนทนา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อตนเองในภายหลัง ไม่ถือว่าการสนทนาด้านเพศผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นสิ่งที่มีปัญหาต่อตัวเอง หากมองในทางตรงข้ามกับโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นส่วนที่ช่วยลดปัญหาสังคมมากกว่าเป็นปัญหาของสังคมที่เพิ่มขึ้นอีกคือสามารถลดการออกไปเที่ยวกลางคืน หรือสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในยามค่ำคืน และลดการเกิดการติดเชื้อจากโรคต่างๆ ที่เกิดจากการติดต่อทางเพศได้อีก

Thesis Title : Behavior and perspective regarding gender among youths in Camfrog program

Auther : Teerapol Rupakchee

Thesis Advisor : Dr. MS.Thitinan Boonpap Common

Department : Department of Information Communication Arts

Academic year : 2010

ABSTRACT

The aim of this research is to reach the behavior and perspective regarding gender among youths in Camfrog program, in order to get their perspective with people they talk and do sexed act through this program. This is qualitative research which emphasis on the interviewing in focus group (nature sampling) to analyze their perspective, selected from snowball sampling groups to get the evaluation follow the aim of this research

Results

Conversation through Camfrog program is the right of human, depends on personal taste . To compare relationship by conversation through Camfrog program with other live chat program which web camera available, also other chat program that users can further more in making relationship, there are not any differences, in order to explain to this point, all other live chat programs which web cameras are available also let users express their personal tastes, and passions among groups of similar interests, after all, users can exchange their telephone number which lead them get easier connections for more relations.

Concerning of using Camfrog program is about to reveal user's face pass web camera, this is up to the judgment of users' itself, weather they pleasure to protect themselves from unknown dangers which might come after or not. In the other side, useful of using this program is

still have, that is ,it helps prevent youth going out in night life that will bring them chances of getting infections de cease and reduce some other social problem.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาที่มาและความสำคัญ

ระบบสารสนเทศเป็นระบบที่ผสมผสานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology /IT) และการทำงานของผู้ใช้ทุกระดับในองค์กร เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานและการให้บริการ ที่รวดเร็ว แต่การเปลี่ยนรูปแบบของสังคมที่นำไปสู่ยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการรับรู้ข่าวสารและการสื่อสารรวดเร็วมากยิ่งขึ้นนั้นจึงทำให้กระบวนการสื่อสารผ่านทางไปรษณีย์มีการติดต่อกันน้อยลง เกิดเป็นการติดต่อกันทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเราเรียกว่า อีเมล (E-mail) แต่กระนั้นกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้หยุดนิ่งตามกาลเวลายังคงพัฒนารูปแบบของการสื่อสารต่อไปอีกอย่างไม่จำกัด โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ผู้เล่นสามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ระบบการสื่อสารผ่านโปรแกรมที่ผู้เล่นได้ใช้ติดต่อกันอย่างแพร่หลายนั้น คือ IRC: The Internet Relay Chat ซึ่งเป็นการสนทนาหรือคุยกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสามารถโต้ตอบกันได้ในเวลาเดียวกัน (Real Time) นอกจากนั้นผู้เล่นยังสามารถสนทนาเป็นกลุ่ม หรือหลายคนในเวลาเดียวกันหรือจะเชิญผู้เล่นอื่นๆร่วมสนทนาเข้ามาสนทนาในห้องส่วนตัว (Private Room) ในการสื่อสารหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ของในสังคมปัจจุบัน การใช้อินเทอร์เน็ตปัจจุบันในไทย มีการขยายตัวและเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เล่นที่เป็นเด็กวัยรุ่น หรือผู้เล่นที่เป็นเด็กรุ่นใหม่ (The Young Generation) ซึ่งใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารโดยใช้วิธีการส่ง E-mail กับผู้เล่นคนอื่นๆ เกิดเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลช่องทางใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่จะเริ่มพัฒนามาตั้งแต่ยังไม่เคยรู้จักกันมาก่อนจนพัฒนากลายเป็นเพื่อนกันในเวลาต่อมา

ในอนาคตสังคมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ที่มีคุณสมบัติที่เป็นสื่อกลาง ในการติดต่อการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication) หรือ CMC ซึ่งหมายถึงกระบวนการของการสื่อสารของมนุษย์ผ่านคอมพิวเตอร์มีความเกี่ยวข้องกับคนในสถานการณ์มีส่วนร่วมสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งคอมพิวเตอร์ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารในปัจจุบัน การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ CMC ที่ในสังคมไทยกำลังนิยมนั้นอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาเพื่อนใหม่หรือการสร้างความสัมพันธ์ของผู้เล่นที่ไม่เคยรู้จักกัน

มาก่อน โดยใช้เครื่องมือสมัยใหม่ที่เรียกว่า Instant Messenger Service (ไพลิน บุญเดช, 2544 : 43) เป็นบริการอย่างหนึ่ง บนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน เป็นลักษณะบริการรับส่งข้อความแบบอัตโนมัติ สามารถโต้ตอบได้ในทันที ประกอบด้วยบริการชนิดจำพวก ICQ IRC PIRCH MSN หรือ เกมออนไลน์ต่างๆโดยบริการต่างๆดังกล่าวมีความหมายและลักษณะดังนี้

ไอซีคิว (ICQ) คือ เป็น โปรแกรมที่ใช้เล่นสนทนาผ่านทางอินเทอร์เน็ต ที่ย่อมาจาก I SEEK YOU

Internet Relay Chat หรือ IRC คือ ระบบเครือข่าย Client/Server (ผู้ให้บริการ/ผู้ให้บริการ) อำนวยความสะดวกในการสื่อสารสนทนากันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะ Text หรือ การส่งข้อความโต้ตอบกัน ผู้เล่นสามารถที่จะจัดตั้ง Channel ห้องสนทนาหรือกลุ่มสนทนาของตัวเองในการที่จะสนทนาพร้อม ๆ กันหลาย ๆ คนหรือต้องการสนทนาในลักษณะส่วนตัวก็สามารถที่จะทำได้บางห้องสนทนา (Channel) ก็จะมีการตั้งกระทู้ (TOPIC) ไว้ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน

Pirch ย่อมาจาก PolaGeek's IRC Hack ซึ่งเป็นโปรแกรมการสนทนาแบบระบบ IRC ที่สามารถใช้ในการสนทนาที่ได้รับความนิยมอีกโปรแกรมหนึ่ง ที่ผู้เล่นสามารถใช้สนทนาผ่านทางโปรแกรม ได้เช่นเดียวโปรแกรมสนทนาอื่นๆ

MSN (Microsoft Messenger Service) เป็นการบริการการสนทนาแบบโต้ตอบกัน โดยเป็นลักษณะบริการชนิดหนึ่งชื่อว่า “Instant Messenger Service” ลักษณะของบริการชนิดนี้เป็นการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกัน โดยปรากฏข้อความต่างๆ ที่สนทนากันบนหน้าจอทันที นอกจากนั้นยังเกิดบริการเสริมต่างๆ พ่วงตามมาประกอบด้วย

- การเก็บข้อความที่ส่งมาขณะที่ผู้เล่นไม่ออนไลน์และแจ้งเตือนเมื่อมีการออนไลน์ครั้งต่อไป
- การรับไฟล์ส่งไฟล์
- สนทนาด้วยเสียง
- สนทนากับโทรศัพท์โดยตรง
- แสดงรายชื่อและสถานะของบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการสนทนาด้วย ฯลฯ

คุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบซอฟต์แวร์และระบบของเซอร์ฟเวอร์ Instant Messenger Service ที่ผู้เล่นรู้จักกันมากในหมู่นักเล่นเว็บแคม (Webcam) โดยผู้เล่นสามารถเว็บแคม (Webcam) สนทนาผ่าน ได้อย่าง ไม่แตกต่างกัน (ไพลิน บุญเดช, 2544 : 43)

แคมฟรอก (Camfrog) เป็นโปรแกรมที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ 2 ทาง (Two - Way Communication) ซึ่งเป็นการพูดคุย (Chat) ระหว่างบุคคลที่เป็นชุมชนทางอินเทอร์เน็ต โดยแบ่งออกเป็นห้องๆ ตามหัวข้อในการสนทนา โดยในปัจจุบันจะมี 2 โชนหลักๆ คือ โชนทั่วไป (General) และ โชนผู้ใหญ่ (18+ Only) ซึ่งการพูดคุยจะมีการผนวกกับกล้อง (Web Camera หรือ Web Cam) โดย ผู้เล่นสามารถลงทะเบียนใช้งานเหมือนโปรแกรมสนทนาทั่วไป หลังจากนั้นจึงสามารถเข้าไปเลือกห้องสนทนาพูดคุยได้หลายๆ คนพร้อมกัน

เมื่อเข้าไปแล้ว โปรแกรมจะแสดงว่ามีคนใช้บริการภายในห้องกี่คน และใครที่เป็นเจ้าของห้อง (Owner) ในปัจจุบันปัญหาที่พบ คือ การแสดงโชว์ลามกในรูปแบบต่างๆ ผ่านกล้อง ไม่ว่าจะเป็นการโชว์เปลื้องผ้า การแสดงท่าทางเล้าโลม การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ทั้งแบบเห็นหน้าและไม่เห็นหน้า ในอดีตจะเป็นชาวต่างชาติโชว์ แต่ปัจจุบันจะเป็นคนไทยโชว์เสียมากกว่า โดยการเปิดห้องของคนไทยขึ้นมาเอง ซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นกลุ่มผู้เล่นมากเป็นอันดับที่ 3 ของโลก

ในขณะเดียวกันการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ได้เป็นที่แพร่หลายในหมู่ผู้เล่นระดับนักศึกษาและระดับคนทำงานมากขึ้น เนื่องจากการผ่อนคลายและเป็นการพบปะสังสรรค์ในการได้พูดคุยกับกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนใหม่ที่ผู้เล่นที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน โดยถือเป็นการแลกเปลี่ยนในรูปแบบความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้เล่นที่จะใช้สอยกับผลให้เกิดประโยชน์ของตัวเครื่องมือในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการส่งงานหรือแลกเปลี่ยนงานในเรื่องต่าง ประกอบถึงความสะดวกสบายของตัวผู้เล่นและทำให้เพลิดเพลินไปกับลูกเล่นของตัวโปรแกรมที่มีฟังก์ชันงานต่างๆ ที่ให้ผู้เล่นได้เล่นกันนอกเหนือจากการสนทนาการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ CMC ที่ในสังคมไทยกำลังให้ความนิยมในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาเพื่อนใหม่หรือการสร้างความสัมพันธ์กับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน และจากการสำรวจของมาสเตอร์การ์ด (กรุงเทพฯธุรกิจ, 28 เมษายน 53 : 8) พบว่า การสนทนาออนไลน์กับครอบครัวและเพื่อนฝูงได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด สำหรับการติดต่อเป็นประจำทุกวัน แล้วชาวไทยร้อยละ 20 นิยมสนทนา (Chat) ออนไลน์โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละครั้ง รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์การสื่อสารออนไลน์ที่มีการพัฒนามาเห็นหน้าตากันแบบในชีวิตจริง ในปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตกำลังให้ความสนใจในแง่ของผลประโยชน์และผลกระทบจากการใช้ เช่นที่ กิตติกันภัย (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2543 : 11) ได้กล่าวว่ามินันักวิชาการไม่น้อยที่เสนอว่าวิธีการมองคอมพิวเตอร์ควรจะเป็นการมองเพื่อแสวงหาจุดดีเพื่อนำมาใช้กับ การสื่อสารในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด อาทิ กระดานข่าว (Bulletin Board) สามารถ สร้างสายสัมพันธ์และมิตรภาพในหมู่คนที่อาจจะไม่มีโอกาสได้พบกันเลยถ้าไม่มีคอมพิวเตอร์ CMC อาจช่วยเพิ่มพูน

ภาพลักษณ์ของตัวตน (Self - image) ทำให้ชัดเจนและรู้จักตัวเองยิ่งขึ้น และนำไปสู่ความรู้สึกที่ว่าต้องควบคุมตนเอง (Self - control) ที่อดีตไม่เคยรู้สึกเลยก็เป็นได้ นอกจากนี้ CMC ยังเอื้อต่อบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตยโดยอาศัยเครือข่าย Computer Network Democracy ที่มีการจัดตั้งแล้วในหลายประเทศเป็นเวทีประชาธิปไตยที่ทุกเสียง มีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งอินเทอร์เน็ตที่มีการเปิดให้ใช้งานอย่างเสรีถือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตทั้งทางภาครัฐกิจและความสะดวกสบายในการสื่อสาร แต่ทว่ากลุ่มคนบางส่วนได้นำมาใช้ในทางที่ผิดแปลกออกไปตามความต้องการของผู้ใช้ที่กำลังเป็นปัญหาในปัจจุบัน

แคมฟรอก (Camfrog) เป็นตัวโปรแกรมที่คล้ายกับ IRC (The Internet Relay Chat) ต่างกันที่สามารถมองเห็นหน้าตาของผู้ใช้ที่สนทนาด้วยได้ และสามารถสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มสนทนาได้ยิ่งไปกว่านั้น การที่เข้าห้องกลุ่มสนทนาได้นั้นผู้ใช้จะต้องทำตามมารยาทและกฎของเจ้าของห้องสนทนาที่ได้กำหนดไว้ หากสามารถรับตามข้อตกลงผู้เล่นสามารถเข้าร่วมสนทนากับสมาชิกภายในห้องได้ และสามารถสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกภายในห้องที่มีชื่อร่วมเข้ากลุ่มสนทนาภายในห้อง หากผู้สนทนาคนใดหรือสมาชิกนั้นเต็มใจที่เปิดกล้องให้ผู้เล่นก็สามารถมองเห็นและสังเกตถึงพฤติกรรมของผู้ร่วมสนทนาภายในห้อง ที่ร่วมกลุ่มได้แคมฟรอก (Camfrog) เป็นซอฟต์แวร์ของบริษัทแคมแชร์ (Camshare) สามารถให้ผู้เล่นสามารถแลกเปลี่ยนภาพหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ผ่านกล้องวิดีโอและเสียงผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยโปรแกรมนั้นสามารถใช้ในการประชุมออนไลน์โดยมีผู้เล่นได้หลายคนพร้อมกัน แคมฟรอก (Camfrog) แตกต่างจากโปรแกรมทั่วไปโดยผู้เล่นสามารถใช้โปรแกรมบนเซิร์ฟเวอร์ (Saver) ของตัวเองได้ ในปัจจุบันแคมฟรอก (Camfrog) สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด และการแสดงภาพพฤติกรรมต่างๆ ผ่านกล้องวิดีโอได้ รวมถึงการสนทนาเรื่อง การท่องเที่ยว กีฬา ภาษา วัฒนธรรม และเล่นเกมตอบปัญหาผ่านออนไลน์ แม้แต่เรื่องพฤติกรรมทางเพศ หรือการร่วมเพศผ่านกล้องขณะออนไลน์ภายในแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งแคมฟรอก (Camfrog) มีการใช้งานแบ่งออกเป็นห้อง โดยแต่ละห้องจะแบ่งออกตามหัวข้อ

ในการสนทนา เช่นห้องสำหรับสนทนาภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน สำหรับฝึกภาษา ซึ่งรวมไปถึงภาษามือสำหรับคนพิการที่มีการเปิดไว้ให้คนพิการได้มีโอกาสสนทนาออนไลน์ หลายห้อง นอกจากนี้ยังมีห้องสำหรับพูดคุยเรื่องเพลง หรือเล่าเรื่องผีอย่างไรก็ตามการใช้งาน ส่วนใหญ่ในแคมฟรอก (Camfrog) เป็นการใช้งานสำหรับชมและแสดงภาพลามกทางอินเทอร์เน็ต ในประเทศไทยซึ่งคนไทยเป็นกลุ่มผู้ใช้บริการโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากเป็นอันดับที่ 3 ของโลก ซึ่งจากการใช้งานที่มีการถูกวิพากษ์วิจารณ์สูงมากในประเทศไทย ได้มีข่าวออกมาว่า ทางกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) พยายามห้ามการใช้งาน

แคมฟรอก (Camfrog) ในประเทศไทย ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหาการขายบริการทางเพศ สำหรับเยาวชน

แคมฟรอก (Camfrog) เป็นซอฟต์แวร์ (Software) สามารถให้ผู้ใช้สามารถแลกเปลี่ยนภาพจากเว็บแคม (WebCam) และเสียงผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยโปรแกรมนี้สามารถใช้ให้มีการประชุมออนไลน์ได้หลายคนพร้อมกัน แคมฟรอก (Camfrog) แตกต่างจากโปรแกรมทั่วไปโดยผู้ใช้สามารถใช้โปรแกรมบนเซิร์ฟเวอร์ของตัวเองได้ ในปัจจุบันแคมฟรอก (Camfrog) มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิด และการแสดงวิดีโอ หลายอย่างรวมถึงเรื่อง การท่องเที่ยว กีฬา ภาษา วัฒนธรรม เล่นเกม ตอบปัญหาออนไลน์ แม้แต่เรื่องทางเพศ หรือการร่วมเพศออนไลน์ในแคมฟรอก (Camfrog)

แคมฟรอก (Camfrog) มีการใช้งานแบ่งออกเป็นห้องโดยแต่ละห้องจะแบ่งออกตามหัวข้อในการสนทนา เช่นห้องสำหรับพูดคุยภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน สำหรับฝึกภาษา ซึ่งรวมไปถึงภาษามือสำหรับคนพิการที่มีการเปิดไว้ให้คนพิการได้มีโอกาสคุยกันออนไลน์หลายห้อง นอกจากนี้ยังมีห้องสำหรับพูดคุยเรื่องเพลง หรือเล่าเรื่องผี อย่างไรก็ตามการใช้งานส่วนใหญ่ในแคมฟรอก (Camfrog) เป็นการใช้งานสำหรับชมและแสดงลามกทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือได้ว่าโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นโปรแกรมที่สามารถแสดงออกในเรื่องของพฤติกรรมต่างๆของผู้สนทนา ภายในห้องสนทนาที่เข้าไปร่วมบริการและสามารถสร้างความเป็นตัวของตัวเองหรือจินตนาการอีกมุมของตัวเองออกผ่านทางสื่อได้ และยังรวมไปถึงเป็นสื่อสาธารณะที่มีความสำคัญที่วัยรุ่นใช้เป็นพื้นที่ของการแสดงออกของกลุ่มวัยรุ่นอีกด้วย

จุดเปลี่ยนที่ทำให้คนสนใจโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากขึ้น เนื่องมาจากการประโคมข่าวผ่านสื่อต่างๆ การบอกต่อๆ กันมา รวมถึงการติข่าวของหน่วยงานราชการบางแห่งที่พยายาม เข้าไปแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจน จึงกลายเป็นการจุดประกายให้เกิดปัญหาหนักขึ้นเรื่อยๆ การระบาดแพร่หลายของสื่อลามก ยิ่งในสังคมที่ไม่มีการเรียนการสอนที่ถูกต้อง ในเรื่องเพศศึกษาให้เป็นภูมิคุ้มกันสื่อเหล่านี้ก็ยิ่งทำให้ความหมายเกี่ยวกับเพศ หยิบร้ายหรือชั่วช้าลามกลงเรื่อยๆ (คมชัดลึก, 17 กุมภาพันธ์ 50) ในขณะที่บ้านเมืองและเศรษฐกิจเริ่มถดถอย มีบุคคลว่างงานเป็นจำนวนมาก แต่รัฐบาลยังแย่งชิงกับอำนาจและผลประโยชน์ของตนเองอยู่นั้น สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาคือการว่างงาน และสิ่งเร้าเหล่านี้ก็ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถทำให้กลุ่มคนว่างงาน วัยรุ่น และ วัยทำงานเข้ามาพูดคุยสนทนาและสร้างความสนใจมากขึ้นเมื่อมีการสร้างความสัมพันธ์เพื่อผ่อนคลายในเรื่องทางเพศเกิดขึ้น

แต่ผู้ใช้บริการบางส่วนพยายามเข้าไปร่วมบริการของสื่อเพื่อหาสิ่งที่นำเสนอเกี่ยวกับการแสดงลามกอนาจาร และเพื่อสื่อสารความสัมพันธ์พูดคุยกันเพื่อตอบสนองความต้องการระหว่าง คู่สนทนากับความสุขของตนเอง หรือเข้าไปบันทึกภาพเพื่อการค้า มีหน้าซ้ำอาจเป็นการล่อลวง เพื่อผลประโยชน์ต่างที่ไม่หวังอันพึงประสงค์ โดยผู้บริการอาจไม่รู้ถึงภัยที่กำลังเกิดขึ้นกับตัวเอง ดังตัวอย่างที่เราพบเห็นทางสื่อต่างๆ ในปัจจุบันตามหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งที่มีการนำเสนอผ่านสื่อออกมาไม่เว้นแต่ละวัน ดังเช่นบทความของสื่อต่าง ได้มีการเปิดผลการวิจัยผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติ (ข่าวสด , 24 กันยายน 51) กล่าวว่า ต้นทางของปัญหาเหล่านี้ คือ สภาพครอบครัวที่อ่อนแอ ซึ่งไม่ได้ส่งผล ทำให้เด็กเสียชีวิตเท่านั้น ยังมีปัญหาทะเลาะวิวาท ล้วงละเมิดทางเพศ ยาเสพติด ยิ่งพื้นที่เจริญปัญหาสังคมยิ่งเกิดเป็นเงาตามตัว มีมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่ไหนก็มีปัญหามากที่นั่น ทั้งหอพัก ร้านเหล้า โต๊ะสนุก เป็นแพ็คเกจที่ไม่มีกติกากฎการแก้ปัญหารองรับ นอกจากนี้เด็กเยาวชนเสพติดคอมพิวเตอร์เน็ตมากขึ้น แค่กรุงเทพฯมีร้านอินเทอร์เน็ตจดทะเบียนเป็นทางการ 5,000 ร้าน แต่ไม่จดทะเบียนซึ่งมีถึง 15,000 ร้าน นอกจากนี้ยังพบว่าแถวหน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีร้านอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการสำหรับกลุ่มเกย์โดยเฉพาะ มีการเปิดแคมฟรอก (Camfrog) ปลอ่ยของหน้าจอลายเป็นปัจเจกนิยม แต่กฎหมายไม่ได้เข้าไปกระทำการแต่อย่างใดจากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผลต่อประชากรไทยในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน ที่ได้มีโอกาสเปิดรับข้อมูลและแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างกว้างขวางขึ้นและเป็นไปโดยง่าย โดยการสร้างกลุ่มสังคมเสมือนลงบนอินเทอร์เน็ตที่มีนักโปรแกรมเมอร์ที่จัดเขียนโปรแกรมเพื่อประโยชน์นำมาใช้ในการผ่อนคลายเรื่องทางเพศ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ที่เล่นสนทนาผ่านเว็บแคม (Camfrog) หรือพวกเล่นอินเทอร์เน็ตขายเซ็กซ์ หางเงินเลียนแบบต่างประเทศ (MGR Online : 2 ก.พ. 2547) โดยการใช้เว็บแคม (Camfrog) เป็นช่องทางด้วยการใช้กล้องถ่ายทอดสดการมีเพศสัมพันธ์ขณะ Chat กับสมาชิกผ่านเว็บแคม (Camfrog) และเริ่มระบาดเป็นที่น่าหวั่นใจในหมู่นักท่องอินเทอร์เน็ตทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ปล่อยให้ลูกหลานอยู่กับโลกอิเล็กทรอนิกส์ต้องรู้เท่าทันเพราะอินเทอร์เน็ต คือ ภัยในบ้านที่พร้อมจะฆ่าคนได้หากไม่รู้จักเลือกในการเสพข้อมูลแต่ในขณะที่คนทั่วไปที่เข้ามาสนทนากับการพูดคุยในบอร์ดห้องเว็บแคม (Webcam) กับเพื่อนทั่วทุกมุมโลก จะมีสักกี่คนที่จะรู้ว่าคนกลุ่มๆหนึ่งที่มีการเปิดห้องของเว็บแคม (Webcam) ขึ้นมานั้นจะใช้สื่อเหล่านี้ที่ออกแบบมา เพื่อประโยชน์ทางการสื่อสารเป็นช่องทางในการหาเงินกับเทคโนโลยีเหล่านี้โดยใช้เรื่องเพศเป็นตัวล่อ เพื่อสร้างความสนใจให้กับห้องตนเองให้อยู่ในระดับต้น กลุ่มผู้ใช้โปรแกรมสนทนาจะมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และกลุ่มเกย์ ซึ่งข้อมูล

เหล่านี้มาจากการตั้งชื่อห้องของหน้าเว็บบอร์ดก่อนเลือกเข้าห้องสนทนา โดยเมื่อเห็นห้องสนทนา มีคนจำนวนมากเท่าไรหรือเท่ากับความน่าสนใจในการเข้าไปเพื่อสนทนาภายในห้องก็ยิ่งดึงดูดผู้เล่น มากเท่านั้น

จากการจัดทำโครงการของนักศึกษากลุ่มหนึ่ง โดยใช้โครงการที่ชื่อว่า แคมฟรอก (Camfrog) สร้างสรรค์ ไม่ใช่แค่สนุก ซึ่งผลการทำโครงการนี้ได้มีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้ อินเทอร์เน็ตโดยเน้นไปที่ผู้ใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อสร้างมุมมองและภาพลักษณ์ทำ ให้เกิดข้อดีกับโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) มากยิ่งขึ้น โดยกรรมวิธีในการทำโครงการนี้ได้ สร้างความมั่นใจให้กับบุคคลทั่วไปได้เห็นถึงประโยชน์ทางด้านการสนทนาผ่านทาง โปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog) โดยแสดงให้เห็นถึงการจัดทำโครงการได้อย่างเห็นได้ชัดว่าโปรแกรม แคมฟรอก (Camfrog) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการใช้สอยได้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้น แคมฟรอก (Camfrog) ก็คือรูปแบบหนึ่งของเทคโนโลยีโซเชียลในยุคโลกาภิวัตน์ ที่ผู้สนทนาได้ เลือกเป็นพื้นที่หรือปริมาตร ของการแสดงออกความเป็นตัวตนตามความต้องการต่างๆ ไม่เว้น แต่เรื่องเพศ เพราะฉะนั้นอาจจะพบว่ากลุ่มวัยรุ่นจะใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อ เป็นพื้นที่ในการแสดงออกอย่างเต็มที่ จึงไม่แปลกเลยที่วัยรุ่นนั้น ได้มีความนิยมในการใช้ โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะที่แสดงถึงมิติของการผสมผสานของ เทคโนโลยีที่รวมเอาเสียง และภาพจากการสนทนา การแสดง ดิจิทัล เสียงเพลง และการจ้องมองมาไว้ ด้วยกัน โซเชียลได้สร้างความแปรเปลี่ยนให้กับระบบวัฒนธรรมของเราอย่างมาก คือทำให้เกิด สังคมแบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงการไหล การถ่ายเทข้อมูล ทำให้เกิดพื้นที่เสมือนจริงกระจายข้อมูลสู่ คนหมู่มาก ลดระยะเวลาในการไหลเวียนหรือถ่ายเทข้อมูล

ความสนใจในการศึกษา “ พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการ สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ” ทั้งนี้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ถือเป็นสื่อที่มีการเข้าถึงของกลุ่มทุกเพศทุกวัย ยิ่งเป็นแหล่งที่วัยรุ่นสามารถเข้าไปค้นคว้าและสื่อสารจากการ สนทนาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศได้มากที่สุด ซึ่งสามารถที่จะกระตุ้นความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและ จิตใจที่ส่งผลต่อเยาวชนในวัยนี้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องที่สังคมไทยยังไม่ยอมรับและ การสอนเกี่ยวกับเรื่องทางเพศอย่างเปิดเผย สื่อเหล่านี้ย่อมเป็นช่องทางที่ง่ายต่อการเข้าถึง และง่าย ต่อกลุ่มผู้หวังผลประโยชน์เพื่อหาช่องทางในการทำมาหากิน การศึกษานี้จำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับ สารสำคัญของประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลจากการ สนทนาภายในห้องสนทนา (Chatroom) ของโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อให้เข้าถึงทัศนคติ และพฤติกรรมทั้งสองด้านของวัยรุ่นและเพื่อลดด้านไม่ดีของมุมมองภาพในสังคมในการจับจ้อง และปรณามว่าการเล่นแคมฟรอก(Camfrog) คือพฤติกรรมเสี่ยงเสมือนเป็นอาชญากรรมทางเพศ

และอาชญากรรมทางด้านจริยธรรมศีลธรรมเพียงอย่างเดียว ซึ่งทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นที่สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อาจจะมีมุมมองที่มีทั้งแง่บวกและลบก็ได้ขึ้นอยู่กับแนวความคิดของตัววัยรุ่นภายใน ห้องสนทนาเองซึ่งผู้วิจัยทำการวิจัยเกี่ยวกับมุมมองทั้งสองมุมมองนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของข่าวทางด้านสังคมในปัจจุบันและส่งผลกระทบต่อด้านทัศนคติของวัยรุ่นอย่างไร ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของผู้สนทนาเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเท่าทันต่อกระแสนิยมในขณะนี้

1.2 ปัญหาวิจัย

จากความสนใจที่ต้องศึกษาหัวข้อเรื่อง ของคำถามงานวิจัยครั้งนี้ คือ

1. วัยรุ่นมีพฤติกรรมการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อย่างไร
2. วัยรุ่นที่สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มีทัศนคติด้านเพศอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและทัศนคติของวัยรุ่นที่ใช้โปรแกรมสนทนาแคมฟรอก (Camfrog)” โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็นกลุ่มวัยรุ่นตั้งแต่อายุ 18 ปี ถึง 25 ปี ที่สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ระยะเวลา 3 เดือนขึ้นไป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีวัยและวุฒิภาวะในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

1.5 นิยามศัพท์

โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) หมายถึง โปรแกรมที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ 2 ทาง (Two-way Communication) ซึ่งเป็นการพูดคุย (Chat) ระหว่างบุคคลที่เป็นชุมชนทางอินเทอร์เน็ต โดยแบ่งออกเป็นห้องๆ สนทนา ตามหัวข้อในการสนทนา โดยในปัจจุบันจะมี 2 โชนหลักๆ คือ โชนทั่วไป (General) และ โชนผู้ใหญ่ (18+ only) ซึ่งการพูดคุยจะมีการผนวกกับกล้อง (Web Camera หรือ Web Cam) โดยผู้สนใจสามารถลงทะเบียนใช้งานเหมือนโปรแกรมสนทนาทั่วไป หลังจากนั้น จึงสามารถเข้าไปเลือกห้องสนทนาพูดคุยได้หลายๆ คนพร้อมกัน

การพัฒนาความสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนในโลกออนไลน์ (Online friends) ในอินเทอร์เน็ต ที่พัฒนามาจากกลุ่มคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนมาพบเจอกัน ในอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความสัมพันธ์กัน โดยที่ไม่ต้องเริ่มความสัมพันธ์จากอายุ เพศ เชื้อชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างกันจะมีความสนิทสนมกันมากขึ้น เริ่มจากการสื่อสารที่กว้างๆ หรือคุยเรื่องราวทั่วไป จนถึงการคุยกันด้วยเรื่องราวที่ลึกซึ้งมากขึ้นและเป็นส่วนตัวมากยิ่งขึ้น

พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกท่าทีของวัยรุ่นผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในเรื่องของ

- 1) การใช้ คือ ระยะเวลาในการสนทนา ช่วงเวลา ประเด็นในการสนทนา
- 2) การแสดงออก คือ การสนทนาความรู้ความเชื่อ ความคิดเห็นในการสนทนา การเปิดเผยตนเอง

ทัศนคติด้านเพศ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของผู้สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) กับการแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาผ่านกล้องเว็บแคมภายในห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

วัยรุ่น หมายถึง กลุ่มคนอยู่ช่วงอายุตั้งแต่ 18 ถึง 25 ปี ที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยและเริ่มทำงาน โดยเป็นผู้สนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นประจำซึ่งจะต้องสนทนามาแล้วอย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไป

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เรียนรู้พฤติกรรมการใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และรับรู้ถึงพฤติกรรมการใช้งานของโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อสร้างหรือทำให้เกิดประโยชน์ในการใช้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)
2. ทราบถึงทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นในการใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และนำมาปรับแก้ไขถึงปัญหาที่อาจจะส่งเกิดขึ้นในด้านเพศเพื่อที่จะสามารถป้องกันภัยที่จะตามมาแก่ผู้เล่นได้
3. เข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในปัจจุบัน และป้องกันกับพฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นขณะที่เล่น โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของผู้ใช้ในการสนทนาที่ใช้ช่องทางการสื่อสาร ประเภท Interactive หรือ IRC: Internet Relay Chat ที่เป็นวิธีการสื่อสารกับผู้คนจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลก ในรูปแบบของการสนทนาหรือคุยกันด้วยการพิมพ์ (Typing) ข้อความส่งและรับโต้ตอบระหว่างกันได้ในช่วงเวลาเดียวกัน (Real Time) และสามารถมองเห็นผ่านกล้องเว็บแคม(Webcam) โดยการนำแนวคิดและทฤษฎีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อกรณีการศึกษาของตัวงานวิจัยเล่มนี้

- 2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมแคมฟรอก
(Computer - mediated communication: CMC and Camforg)
- 2.2. แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับเรื่องเพศ (Online Relationship / virtual relationship)
- 2.3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept and Theory of Attitude)
- 2.4. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
(Interpersonal Relationship Theory / Human Relationship Theory)
- 2.5 การสร้างความสัมพันธ์ของมนุษย์ (Human Relations)
- 2.6. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ (The Development of Relationship)
- 2.7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8. กรอบแนวความคิด
- 2.9. ข้อยกเว้นของการวิจัย

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมแคมฟรอก (Computer - mediated communication: CMC and Camforg)

อินเทอร์เน็ต (Internet) หรือบางครั้งอาจเรียกสั้นว่า เน็ต (The Net) โดยภาพรวมก็คือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่ครอบคลุมไปถึง 240 ประเทศทั่วโลก เป็น **เครือข่ายของเครือข่าย** คือประกอบด้วยเครือข่ายจำนวนนับไม่ถ้วน ซึ่งแต่ละเครือข่ายอาจมีขนาด ประสิทธิภาพในการส่งผ่านสัญญาณ ประเภทที่รองรับ - ส่งสัญญาณ (เช่น ส่งตามสาย หรือส่งผ่านอากาศ) และครอบคลุมอยู่ในพื้นที่ต่างๆกัน ซึ่งในขอบเขตและพื้นที่เดียวกันนั้นก็อาจมีเครือข่ายย่อยๆ เหลื่อมซ้อนกันอยู่ ตัวอย่างเครือข่ายในประเทศไทย เช่น เครือข่ายการศึกษาและวิจัยไทยสาร (ThaiSam) เครือข่ายกาญจนาภิเษก เครือข่ายเพื่อโรงเรียนไทย (SchoolNet) เครือข่ายอุดมศึกษา (UniNet) ก็นับเป็นเครือข่ายย่อยๆ ที่ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของอินเทอร์เน็ตด้วยกันทั้งสิ้น แม้เครือข่ายย่อยที่กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆ ของโลกเหล่านี้อาจมีความแตกต่างกัน แต่เพราะมาตรฐานของเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมบางประการที่ใช้ร่วมกัน ทำให้เครือข่ายเหล่านี้สามารถรับ - ส่งข้อมูลระหว่างกันได้ และทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน

ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

ต้นกำเนิดของอินเทอร์เน็ตเริ่มขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1960 ท่ามกลางยุคสมัยแห่งสงครามเย็น (Cold War) ซึ่งขณะนั้นเครือข่ายการสื่อสารยังคงเป็นลักษณะเชื่อมต่อแบบจุดต่อจุด (Point to Point) ในลักษณะการเชื่อมต่อแบบนี้ หากบางจุดของเครือข่ายถูกทำลาย ก็จะมีผลทำให้เครือข่ายทั้งหมด สิ้นประโยชน์และการสื่อสารจะถูกตัดขาด ซึ่งจะทำให้เสียเปรียบเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก ประกอบกับการกังวลของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการถูกโจมตีด้วยอาวุธนิวเคลียร์ จึงได้มีความพยายามที่จะหาแนวทางการสื่อสารระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของสหรัฐฯ หากตกอยู่ในภาวะสงครามนิวเคลียร์ และจากการระดมสมองของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาคือ The Rand Corporation ก็ได้มีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายการสื่อสารที่แต่ละจุดเชื่อมต่อกันอย่างอิสระ หากจุดใดจุดหนึ่งของเครือข่ายถูกทำลายข้อมูลข่าวสารก็จะสามารถเดินทางผ่านเส้นทางอื่นของเครือข่ายได้เอง โดยไม่ถูกตัดขาด (National With Collar Crime Center,)

แนวคิดดังกล่าวได้รับการพัฒนาเป็นรูปเป็นร่างภายใต้ชื่อ ARPANet (Advance Research Projects Agency Network) โดยมีเป้าหมายในการสรรค์สร้างเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เล็กและมีลักษณะไม่รวมศูนย์ (Decentralized) เพื่อเชื่อมต่อไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วสหรัฐอเมริกา โดยเริ่มต้นจากการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง ของมหาวิทยาลัยยูทาห์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ซานตาบารา มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ลอสแอนเจลิส และสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยแอสตนฟอร์ด หลังจากที่มีการทดสอบการใช้งานจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ จึงขยายเครือข่าย ARPANet ออกไปอีก โดยเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ รวม 50 แห่ง โดยใช้โปรโตคอล (Protocol – ข้อตกลงในการสื่อสาร) ที่มีชื่อว่า NCP (Network Control Protocol) แต่ต่อมาพบว่ายังมีข้อจำกัดอยู่มาก จึงมีการพัฒนาโปรโตคอลตัวใหม่ขึ้นมา โดยมีจุดเด่นทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละแบบที่แตกต่างกันสามารถสื่อสารกันได้ โดยเรียกโปรโตคอลดังกล่าวมีชื่อว่า TCP/IP (Transmission Control/Internet Protocol)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1986 มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติสหรัฐฯ (NSF: National Science Foundation) ได้สร้างเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขึ้นมาอีกระบบหนึ่งเรียกว่า NSFNet ซึ่งประกอบด้วยซูเปอร์คอมพิวเตอร์ 5 เครื่อง เชื่อมต่อเข้าด้วยกันโดยใช้โปรโตคอล TCP/IP ในการสื่อสาร สำหรับจุดมุ่งหมายของเครือข่ายนี้ก็เพื่อใช้ในการวิจัยและการศึกษา ต่อมามีการเชื่อมเครือข่ายนี้กับเครือข่ายจำนวนมากเนื่องจากต้องการใช้ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ และในที่สุดเครือข่าย ARPANet ก็มีการขอเชื่อมต่อกับ NSFNet ด้วย นอกจากนี้เครือข่ายอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น UUnet, UUCP, BITNet หรือ CSNet ก็ขอเชื่อมต่อกับ NSFNet ด้วย จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1989 มีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกันอยู่กว่า 100,000 เครื่องทีเดียว แต่เนื่องจาก NSFNet เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร และมีงบประมาณจำกัด ทาง NSF จึงผลกระทบการดำเนินการเครือข่ายนี้ไปให้ ANS (Advance Network and Services) แทน โดย ANS นี้เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างบริษัท MCI, IBM และมหาวิทยาลัยมิชิแกน และได้มีการเปลี่ยนชื่อจาก NSFNet มาเป็นอินเทอร์เน็ต (Internet) จนถึงปัจจุบัน (ต้น คัทซ์สุทธิวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัชยะ และสุวัฒน์ ปุณณชัชยะ, 2539)

ความก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ทวีศักดิ์ กออนันตกูล (2544 : 6) ได้บรรยายความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยว่า เมื่อปี พ.ศ. 2530 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้ริเริ่มโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อเชื่อมโยงศูนย์คอมพิวเตอร์ของหลายๆ มหาวิทยาลัย เข้าด้วยกันด้วยระบบสื่อสารแบบ X.25 และให้ทุนอุดหนุนการจัดทำข้อมูลบัตรรายการห้องสมุดแก่สถาบันต่างๆ จำนวนมาก นับว่าเป็นการสร้างเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมโยงภายในประเทศแต่ไม่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต

ในปีเดียวกันนั้นมีการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยได้รับความช่วยเหลือจากประเทศออสเตรเลีย และเริ่มใช้งานที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (เดือนมิถุนายน) และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย โดยเป็นการเชื่อมต่อกับโมเด็มผ่านสายโทรศัพท์ ต่อมา มีคณาจารย์ จากสถาบันอื่นๆ เข้าร่วมอีกหลายท่าน เช่น จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาลัษยวิทยานิด้า และ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในการทำงานทางมหาวิทยาลัยเมลเบิร์นเป็นผู้โทรเข้ามาที่เครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยวันละสองครั้งเพื่อแลก “ลุงไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์” และเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายช่วยไทยด้วย พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายไทยสาร ขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ โดยเนคเทค ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยและบริษัทเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์แรกคือการทำให้นักวิชาการไทยทั้งจากภาครัฐและเอกชนสามารถแลกเปลี่ยนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กันได้ทั่วโลก ทั้งนี้มีคณะทำงานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (NECTEC Email Working Group หรือ NEWgroup) เป็นผู้ช่วยกันพัฒนา และมีผู้ใช้เริ่มแรกเพียง 28 ท่าน จาก 20 หน่วยงาน โดยใช้คอมพิวเตอร์ 8 เครื่อง เชื่อมต่อกันผ่านสายโทรศัพท์โดยใช้ซอฟต์แวร์ UUCP และ MHSNet โดยในเดือนเมษายนประเทศไทย มีรหัสอักขระมาตรฐานประกาศในร่างมาตรฐาน ISO - 10646 และในเดือนกรกฎาคมประเทศไทย ได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเต็มเวลา (ผ่านวงจรเช่าต่างประเทศระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบริษัท UUNET) ด้วยความเร็ว 9,600 บิต / วินาที และในเดือนธันวาคม มีสถาบันไทยรวม 6 แห่ง ที่เชื่อมโยงกับวงจรเช่าแบบถาวรเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวัน ได้แก่ เนคเทค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย พ.ศ. 2536 เนคเทคเปิดใช้วงจร

ต่างประเทศความเร็วปานกลาง (64 kbps) ขึ้นเป็นวงจรแรก เพื่อให้ผู้ใช้ทั้งหมดในประเทศไทยได้รับส่งข้อมูลได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น และในเดือนสิงหาคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ได้ปรับปรุงวงจร 9,600 bps เป็น 64 kbps ด้วยในเดือนสิงหาคม ได้เริ่มมีการนำระบบ Linux Operating System เข้ามาใช้งานเป็นครั้งแรกในประเทศไทย และในเดือนตุลาคมได้เปิดบริการ WWW เป็นครั้งแรกในประเทศไทยเช่นเดียวกัน คือ www.nectec.or.th ซึ่งทำหน้าที่แนะนำประเทศไทยให้กับทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Thailand the Big Picture และเปิดบริการอย่างต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน ในปีนั้นเครือข่ายไทยสารมีหน่วยงานเชื่อมต่ออย่างถาวรประมาณ 19 หน่วยงาน

พ.ศ. 2537 เป็นปีที่ประเทศไทยนำเครื่องคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูงสองเครื่องต่อเข้ากับเครือข่ายไทยสาร-อินเทอร์เน็ตเครื่องแรกคือ Maspar ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เดือนกุมภาพันธ์) และเครื่องที่สองคือ Cray Supercomputer รุ่น EL98 (เดือนพฤษภาคม) และในเดือนกรกฎาคม ได้มีการสาธิตการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 2 ล้านบิตต่อวินาทีระหว่างเนคเทค กับงานวันสื่อสารแห่งชาติ ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เพื่อสาธิตระบบมัลติมีเดียและการประชุมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (IP Video Conference) ในปีนี้เครือข่ายไทยสารได้เชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษาได้ 34 แห่ง ใน 27 สถาบัน พ.ศ. 2538 เป็นปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเปิดศักราชด้วยการที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย (ชื่อในขณะนั้น) อนุญาตให้เปิดบริการอินเทอร์เน็ต เซิงพาณิชย์ โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ก่อตั้งบริษัทอินเทอร์เน็ต ประเทศไทย จำกัด (เป็นการร่วมทุนระหว่างเนคเทค/สวทช. กับ กสท. และ ทสท.) เป็นผู้ให้บริการรายแรกซึ่งได้มีการเริ่มบริการอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 มีนาคม 2538 และตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนก็เริ่มมีผู้ให้บริการรายอื่นเริ่มได้รับอนุญาตให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ถูกกฎหมายในประเทศไทยเป็นต้นมา

อินเทอร์เน็ตมีบริการหลากหลายชนิด เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail), Gopher, Internet Relay Chat: IRC เป็นต้น แต่บริการที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางก็คือ เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web: WWW) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากนักวิจัยของห้องทดลองฟิสิกส์ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่มีชื่อว่า CERN โดยบริการ WWW ได้เพิ่มความสามารถในการแลกเปลี่ยนข่าวสารบนอินเทอร์เน็ต โดยการใช้ Hypertext ซึ่งช่วยให้ง่ายต่อการใช้งาน สามารถเพียงการคลิกเมาส์ที่จุดกำหนดในเอกสารหนึ่ง ก็จะเชื่อมโยงนำไปสู่อีก

เอกสารหนึ่งที่เกี่ยวข้องได้ในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ WWW ได้รับความนิยมนอย่างมากก็คือ ความสามารถในการนำเสนอรูปภาพ เสียง วิดีโอ และภาพเคลื่อนไหว (Animation) ควบคู่กับตัวอักษรในเอกสาร“เว็บ (Web)” ได้ ซึ่งถูกเรียกว่าเอกสาร HTML (Hypertext Markup Language) หรือ Web Pages โดยการเรียกดูเอกสารเหล่านี้จะกระทำผ่านโปรแกรมที่เรียกว่าบราวเซอร์ (Web Browser) ความสวยงามและความง่ายในการใช้งานของบริการนี้ ทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่ถูกใช้ในทางธุรกิจ การแสดงความคิดเห็น การรายงานเหตุการณ์ทั้งท้องถิ่นและระดับโลก ตลอดจนเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างกันของบุคคลต่างๆ ทั่วโลก (พิรุมา พันธุ์ทวีและคณะ, 2544)

Joseph B. Walther (1992) (อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2543:101) ให้ความหมาย CMC เอาไว้กว้างๆคือการประชุมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ (Computer Conferencing) และการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) ซึ่งเกิดขึ้นและดำเนินไปในเวลาเดียวกัน (Synchronous) หรือ ต่างเวลา (Asynchronous) โดยที่ผู้ส่งสารใส่รหัส (Encode) ลงไปในเนื้อหาสาระ (Text Messages) ซึ่งจะถูกลำเลียง (Relayed) จากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสาร ไปสู่คอมพิวเตอร์ผู้รับสาร ซึ่งอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับ CMC และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้รับสารที่จะทำหน้าที่เป็นสะพานลำเลียงสารที่ถูกใส่รหัส

CMC ในยุคเริ่มต้นเป็นทั้งอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเทคโนโลยีใหม่เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ (Mean) ของการบริหารงานภายในองค์กร แต่แนวโน้มในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการวิชาการ CMC มีฐานะ “ New Media Technology ” ที่ศึกษาสื่อใหม่ๆที่เกิดขึ้นเพราะเทคโนโลยีสื่อใหม่ ซึ่งก็คือ อินเทอร์เน็ต

ลักษณะสำคัญของ CMC คือความหมายเป็นลักษณะเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะสากล (Universal Medium) ในตัวของมันเอง คือเป็นทั้งเครื่องรับและลำเลียงข่าวสาร (Information Processing Machine)

คอมพิวเตอร์ที่โยงใยกันเป็นเครือข่ายนั้นมีพันธกิจทางด้านการเป็นสื่อกลางของการสื่อสารระหว่างบุคคล (Person-to-person Communication Medium) ทั้งที่โดยการประยุกต์ใช้ “E-mail” “Voice mail” และ “Desktop Video Conferencing” คอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้สนับสนุนการต่อรอง

ระหว่างกลุ่ม (Group Negotiation) และการสร้างเวทีในการถกเถียงแสดงความคิดเห็น (Discussion Forums) เช่น “Chat Box” “Web Board”

Roger (1994) (อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพและคณะ, 2543:105) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ (New Communication Technology) หรือสื่อใหม่ (New Media) ว่าเป็นเทคโนโลยีหรือสิ่งที่อำนวยความสะดวก การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารฐานของคนจำนวนมากไปสู่คนจำนวนมาก (Many-to-many Basis) ผ่านระบบการสื่อสารที่มีคอมพิวเตอร์เป็นศูนย์กลาง (Computer-based Communication Systems)

J.W chesebro และ D.G bonsall (1989)(อ้างถึงในกิตติ กันภัย,2543:108) ได้กล่าวว่า CMC มีลักษณะโดดเด่นคือ “ความไม่ปรากฏตัวตนที่แท้จริง” (Impersonal) หรือ “การแสดงตนให้ปรากฏท่ามกลาง” (Social Presence) นั้นมีน้อยหรือเป็นไปในลักษณะถดถอย Web Board หรือกระดานข่าวระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ลักษณะต่างๆ ทำให้เกิดวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมใหม่ การปฏิสัมพันธ์ในบริบท CMC เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีเงื่อนไขเรื่องเวลาและสถานที่การสื่อสารกระทำโดยสายโทรศัพท์และ ระบบไมโครโพรเซสเซอร์ ซึ่งทำให้ผู้สื่อสารไม่รู้สึกรู้ว่ามีสถานที่แท้จริงในการสื่อสาร (No sense of place) และยังคงกล่าวอีกว่า web board หรือกระดานข่าวสามารถสร้างสัมพันธ์และมิตรภาพในหมู่คนที่อาจจะไม่มีโอกาสได้พบกันเลย หากไม่มีคอมพิวเตอร์ CMC ซึ่งอาจช่วยเพิ่มภาพลักษณ์ของตัวเอง (self-image) ให้ชัดเจนและรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้นและนำไปสู่ความรู้สึกที่ว่าจะต้องควบคุมตัวเอง (self-control) ที่อดีตอาจไม่เคยรู้สึกเลย

ตามหลักทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในด้านการเชื่อมโยงของเครือข่ายในปัจจุบันที่เกิดขึ้นและเกิดความชัดเจนของตัวสื่อของกลุ่มสนทนาเกิดความต้องการที่จะเข้ามาใช้สื่อที่ทันสมัยซึ่งเกิดเป็นช่องทางแห่งการสื่อสารของผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดขึ้นและรับตัวสารเข้ามาเพื่อสร้างความคุ้นเคยในการพูดคุยโดยใช้ให้ตรงตามแนวคิดของการใช้สื่อเพื่อให้เกิดประโยชน์และความพึงพอใจในการใช้สื่อซึ่งเกี่ยวข้องกันในส่วนต่อไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวความคิดนี้เมื่อนำมาประกอบกับงานวิจัยการสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร ซึ่งผู้สนทนาเมื่อมีการเข้าไปพูดคุยภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) แล้วซึ่งทำให้เกิดถึงความรู้สึกและเรื่องราวต่างๆ ในการสนทนา คือผู้สนทนาได้มองเพียงว่าเหมือนผู้สนทนาเองไม่ได้มีตัวตนของโลกแห่งการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด จึงสามารถที่จะสื่อสารหรือแสดงออกในสิ่งใดก็ได้ เมื่อเข้า

คู่ห้องสนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ทั้งรวมไปถึงการเปลี่ยนเพศหรือการเปลี่ยนพฤติกรรมของการสนทนาได้เช่นกัน ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถนำมาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการสนทนาภายในห้องสนทนาได้อย่างชัดเจน และผู้วิจัยสามารถนำประเด็นของการสนทนาเข้ามาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดผลสรุปในการแสดงถึงพฤติกรรมด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทำการวิจัยได้

แคมฟรอก (Camfrog)

เป็นซอฟต์แวร์ของบริษัทแคมแชร์ (Camshare) สามารถให้ผู้ใช้สามารถแลกเปลี่ยนภาพจากเว็บแคมและเสียงผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยโปรแกรมนี้สามารถใช้ให้มีการประชุมออนไลน์ ได้หลายคนพร้อมกัน แคมฟรอก (Camfrog) แตกต่างจากโปรแกรมทั่วไปโดยผู้ใช้สามารถใช้โปรแกรมบนเซิร์ฟเวอร์ของตัวเองได้ ในปัจจุบันแคมฟรอก (Camfrog) มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิด และการแสดงวิดีโอ หลายอย่างรวมถึงเรื่อง การท่องเที่ยว กีฬา ภาษา วัฒนธรรม เล่นเกมตอบปัญหาออนไลน์ แม้แต่เรื่องทางเพศ หรือการร่วมเพศออนไลน์ในแคมฟรอก (Camfrog)

แคมฟรอก (Camfrog) มีการใช้งานแบ่งออกเป็นห้องโดยแต่ละห้องจะแบ่งออกตามหัวข้อในการสนทนา เช่นห้องสำหรับ พูดคุยภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน สำหรับฝึกภาษา ซึ่งรวมไปถึงภาษามือสำหรับคนพิการที่มีการเปิดไว้ ให้คนพิการได้มีโอกาสคุยกันออนไลน์หลายห้อง นอกจากนี้ยังมีห้องสำหรับพูดคุยเรื่องเพลง หรือเล่าเรื่องผี อย่งไร ก็ตามการใช้งานส่วนใหญ่ในแคมฟรอก (Camfrog) เป็นการใช้งานสำหรับชมและแสดงลามกทางอินเทอร์เน็ต ในประเทศไทย คนไทยเป็นกลุ่มผู้ใช้บริการโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) มากเป็นอันดับที่ 3 ของโลก ซึ่งจากการใช้งานที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์สูงในประเทศไทย ได้มีข่าวออกมาว่าทางกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) พยายามห้าม การใช้งานแคมฟรอก (Camfrog) ในประเทศไทย ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหาการขายตัวสำหรับเยาวชน ซอฟต์แวร์ (softwere) ของแคมฟรอก (Camfrog) แบ่งออกเป็นสองส่วนหลักคือซอฟต์แวร์ (softwere) สำหรับการติดตั้งแคมฟรอก (Camfrog) ลงบนเซิร์ฟเวอร์ (Sever) ของตนเอง และซอฟต์แวร์ (Softwere) ของไคลเอนต์ (Client-side Scripting) ที่ใช้สำหรับเชื่อมต่อคุณภาพผ่านทางเซิร์ฟเวอร์ (Sever) นั้น นอกจากนี้ทางแคมฟรอก (Camfrog) ยังมีซอฟต์แวร์ (softwere) อื่นได้ แคมฟรอกเว็บ (Camfrog Web) และแคมฟรอกทูลบาร์ (Camfrog Toolber)

แคมฟรอกไคลเอนต์

แคมฟรอกไคลเอนต์ (Client-side Scripting) เป็นซอฟต์แวร์ที่ให้ผู้เล่นทั่วไปสามารถเชื่อมต่อเข้ากับผู้เล่น อื่นผ่านทางเซิร์ฟเวอร์ (Sever) โดยเมื่อผู้เล่นดาวน์โหลด (Download) และลงทะเบียนการใช้งานสามารถใช้งานได้ทันที โดยการเลือกเซิร์ฟเวอร์ (Sever) ที่ต้องการเข้าชม โดยสามารถให้ผู้เล่นเชื่อมต่อผ่านทางเว็บแคม (Webcam) สำหรับแสดงผลหรือเข้าชมได้ และสามารถทำงานผ่านไฟร์วอลล์ (Firewall) หรือ เราเตอร์ (Router) ได้ แคมฟรอกไคลเอนต์ (Client-side Scripting) โดยแบ่งออกเป็นสองรุ่น รุ่นที่ใช้งานได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและรุ่นที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งมีความสามารถพิเศษเพิ่มเข้ามา เช่น สามารถดูวิดีโอขนาดใหญ่ หรือดูวิดีโอหลายหน้าจอพร้อมกันได้

แคมฟรอกเซิร์ฟเวอร์

แคมฟรอกเซิร์ฟเวอร์ (Camfrog sever) เป็นซอฟต์แวร์ให้ผู้ติดตั้งเซิร์ฟเวอร์ของตนเอง ให้ผู้ใช้คนอื่นได้เข้ามาใช้งาน โดยผู้ติดตั้งสามารถเป็นผู้ควบคุมระบบของเซิร์ฟเวอร์ (Sever) นั้น เช่น จำกัดผู้ใช้งาน ระบุจำนวนผู้ใช้งานได้ แคมฟรอกเซิร์ฟเวอร์ (Camfrog Sever) แบ่งออกเป็นสองรุ่นคือ รุ่นฟรีและรุ่นที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

แคมฟรอกเว็บ

แคมฟรอกเว็บ (Camfrog Web) เป็นโปรแกรมติดตั้งบนเซิร์ฟเวอร์ (Sever) ให้ผู้เล่นสามารถประชุมออนไลน์ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) ได้ โดยผู้เล่นงานสามารถใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ (Website) โดยตรงแตกต่างกับรุ่นแคมฟรอกเซิร์ฟเวอร์ (Camfrog sever) ที่ผู้เล่นจำเป็นต้องใช้งานผ่านทางซอฟต์แวร์ไคลเอนต์

แคมฟรอกทูลบาร์ (Camfrog Toolber)

แคมฟรอกทูลบาร์ (Camfrog Toolber) เป็นโปรแกรมเสริมสำหรับติดตั้งบนเว็บเบราว์เซอร์ สำหรับค้นหารายชื่อเซิร์ฟเวอร์ (Sever) หรือค้นหาผู้เล่นที่ออนไลน์อยู่ สำหรับติดตั้งกับไฟร์ฟอกซ์ (Firefox) และอินเทอร์เน็ตเอกซ์พลอเรอร์ (Internet Explorer)

การสื่อสารทางการสนทนาผ่านสื่อออนไลน์เป็นการสื่อสารที่ผู้สื่อสารและผู้สนทนาสามารถมองเห็นหน้าตากันได้ และสามารถแลกเปลี่ยนพฤติกรรมการณ์การสนทนาต่างๆ ได้ตามความพอใจของกลุ่มสนทนาในตามหลักทฤษฎีงานวิจัยแล้วการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตนั้นถือเป็นการสื่อสารที่เป็นการปรับเปลี่ยนไปตามสถานะภาพทางสังคมและมีการพัฒนาทางด้านโปรแกรมให้เหมาะสมและทันสมัยอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ผู้ใช้สื่อสารได้มีส่วนในการใช้งานสนทนาได้ตามความเหมาะสมกับความต้องการของผู้สนทนาโดยนำมาเป็นส่วนหนึ่ง

จากความหมายทั้งหมดสามารถสรุปแนวคิดนี้ได้ว่า โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นโปรแกรมที่มีการพัฒนาทางด้านการสื่อสาร เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร และง่ายต่อการสนทนามากยิ่งขึ้น โดยตัวโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ได้มีการพัฒนาจากโปรแกรมสนทนาธรรมดาเป็นโปรแกรมที่สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมต่างๆของระหว่างการสนทนาโดยผ่านกล้อง (Webcam) เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการสื่อสารและพฤติกรรมในการสื่อสารระหว่างผู้สนทนาและผู้ร่วมสนทนาได้อย่างชัดเจน รวมไปถึงความเข้าใจเกี่ยวกับตัวโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากยิ่งขึ้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับเรื่องเพศ (Online Relationship / virtual relationship)

อินเทอร์เน็ตทำงานตลอด 24 ชั่วโมง แม้จะเชื่อมการสื่อสารจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งก็ตาม อินเทอร์เน็ตให้ประโยชน์กับการทำงาน การศึกษา การพัฒนาตนเอง พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และจะเป็นพลังในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายๆด้าน

โดยทั่วไปเรามักไม่พูดถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ผู้คนต่างเพศต่างวัย ต่างฐานะ ทางเศรษฐกิจ หรือต่อเชื้อชาติก็มีวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตเสริมชีวิตรักชีวิตเพศต่างกันไป

ผู้ชายมักโชคดีเพราะมีอิสระด้านเพศ และถ้ามีเงินสักหน่อยก็จะเห็นเพศเป็นทางพักผ่อนหย่อนใจอยู่แล้ว คนเหล่านี้อาจจะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งเสริมความบันเทิงในด้านนี้มากขึ้น ส่วนผู้หญิงก็มักจะไม่ค่อยมีโอกาสทางเพศมากนักอาจเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้และเข้าใจเรื่องเพศของตนให้มากยิ่งขึ้น

ปัญหาที่อาจจะเป็นอันตรายต่อวัยรุ่นหากจะกล่าวถึงเรื่องของเซ็กผ่านกล้องสนทนาตลอดจนแนวทางการป้องกันสำหรับผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ที่มีหน้าที่ดูแลเด็กนั้น และสำหรับผู้สนใจในเรื่องของความเป็นไปของสังคมเพื่อจะได้ติดตามทันอีกด้านหนึ่งของโลกกว้างที่ถูกย่อเหลือเพียงจอเดียวในคอมพิวเตอร์บนโลกอินเทอร์เน็ต

การระบาดของเซ็กในอินเทอร์เน็ต (ศรีศักดิ์ จามรมานและคณะ ,2543)

เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ขายได้โดยตัวเองอยู่แล้วไม่ว่าใครก็ตามจะนำไปขายที่ไหนด้วยวิธีการใดก็มักจะมีความต้องการซื้อและกลายเป็นกิจการทำเพื่อกำไรได้

เมื่อกิจการด้านเพศมีการบริการขึ้นแล้วบนอินเทอร์เน็ต ทำกำไรได้มากสำรวจข้อมูลนานาชาติไอดีซี (Internationnal Data Corporation) หรือ โซนการวิจัย (Zona Reearch) จึงได้ทำการสัมภาษณ์เจ้าของเว็บไซต์สำหรับผู้ใหญ่จำนวนหนึ่ง โดยได้ภาพรวมออกมาว่าเว็บสำหรับผู้ใหญ่

ประมาณ 10,000 เว็บ ซึ่งเป็นเว็บที่พูดคุยหรือเพศอย่างเปิดเผย สามารถทำกำไรได้มากถึง 38,000 ล้านบาทต่อปี

การหาทางออกในการป้องกันอันตรายจากอินเทอร์เน็ตทั้งด้านกฎหมายและเทคโนโลยี คงจะได้มีการพัฒนาต่อไปได้อีกมากในอนาคต ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ทุกคน ควรจะช่วยกันทุกทางที่จะป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น และการเอาใจใส่เด็กทั่วถึงมาก

อันตรายจากการหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต อันตรายจากการคุยในห้องสนทนา อันตรายจากการเข้าไปชมเว็บสำหรับผู้ใหญ่หรือที่เรียกว่าเว็บโป๊ เป็นต้น

1.อันตรายจากการหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต

การหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตอาจจะมีประโยชน์สำหรับคนชื้อขาย แต่เมื่อมีประโยชน์ย่อมมีโทษเช่นกัน เพราะไม่มีทางรู้ได้เลยว่าคนที่เรากำลังสนทนาอยู่นั้นแท้จริงเป็นคนเช่นไร ส่วนใหญ่จะบอกข้อความที่เป็นเท็จ ส่วนมากมักจะบอกว่าเป็นคนสวยหล่อ และพร้อมไปทุกอย่าง

ดังนั้น ผู้เล่นอินเทอร์เน็ตจะต้องไม่หวั่นไหวต่อคำพูด จึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลที่เรารู้จักอย่างถ่องแท้ เพราะคนประเภทนี้เป็นคนฉ้อโกง ชื้อขาย ปกปิดตัวเอง หรือหาเพื่อนใหม่ๆหรือหาผู้รัก อาจจะมีบุคลิกต่างจากโลกความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง

2.อันตรายจากการคุยในห้องสนทนา

คนที่ติดอินเทอร์เน็ตใหม่ๆ ส่วนมากมักจะคิดในเรื่องของการสนทนาหรือที่วัยรุ่นเรียกกันว่าแชท (Chat) ซึ่งมีหลายรูปแบบมาก

ผู้ที่ยังไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตเห็นว่าเป็นใหม่และเรื่องสนุก เพราะบุคคลกลุ่มนี้อาจจะไม่รู้เท่าทันคนที่แอบแฝงมาในคารม ซึ่งอาจจะตกเป็นเหยื่อของบุคคลเหล่านี้ได้

3.อันตรายจาก Cybersex

ในอินเทอร์เน็ตจะมีอาชญากรรมเหล่านี้อยู่มากมายซึ่ง เรียกว่า ไซเบอร์สตอล์ก (Cyberstalk) หมายถึงอาชญากรรมไซเทคซึ่งในอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการคุกคามทำร้ายเหยื่อ ไม่ว่าจะเป็นการลักลอบนำข้อมูลส่วนตัวของเหยื่อไปทำให้เกิดความอับอายและเสียหาย การข่มขู่ และการคุกคามชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการเอาชีวิตของเหยื่อไปทำให้เกิดความอับชเสียหาย การข่มขู่และการคุกคามในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการเอาชีวิตของเหยื่อ เป็นต้น

อันตรายที่เกิดจากบุคคลที่ชอบหลอกเด็กหรือชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กซึ่งบุคคลกลุ่มนี้จะแอบเข้ามาคุยในห้องสนทนาที่มีเด็กเยอะๆ แล้วจะคุยหลอกล่อจนตายใจ และนัดให้ออกมาพบปะกันข้างนอก เด็กบางคนหลงเชื่อออกมาพบปะคนแปลกหน้าจนในที่สุดบุคคลที่นัดหมายก็ลวนลามทางเพศ บางคนรุนแรงกว่ามีการทำร้ายร่างกายด้วย

การแกล้งทำเป็นเด็กเหมือนกันแล้วพูดคุยให้ตายใจแล้วนัดให้ไปพบ หรือส่งของต่างๆมาให้เช่น วิกิ โอภาสตนเอง การรังควานโดยส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ข่มขู่หรือพูดจาหยาบคายกับเด็ก เป็นต้น

4.อันตรายจากการเข้าไปชมเว็บสำหรับผู้ใหญ่หรือที่เรียกว่าเว็บโป๊

เว็บสำหรับผู้ใหญ่นั้นส่วนมากจะเห็นว่ามิได้การเตือนหรือป้องกันเด็กไว้ในหน้าแรกของเว็บไซต์ เพราะไม่ได้ใช้รูปอนาจาร แต่เมื่อเข้ามาหน้าที่สองก็อาจจะมีรูปภาพเขี้ยวอนาจารมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ค่อยไปมากนัก ตรงหน้านี้เองทางเว็บไซต์จะจัดจะให้ผู้ใช้ชมยืนยันว่าตนอายุ 18 ปีขึ้นไป อายุต่ำกว่าอายุประเภทที่ใช้วิธีการเจาะระบบขโมยข้อมูลหรือที่เรียกว่า “แฮ็ก (Hack)” นำเอาพาสเวิร์ดหรือรหัสผ่านการเข้าชมเว็บโป๊อื่นๆ มาใส่ไว้ในเว็บของตน ซึ่งเว็บเหล่านี้จะอาศัยคำโฆษณาเป็นรายได้หลัก และก็ทำให้ใครๆ ก็ตามสามารถเข้าชมเว็บโป๊ได้ การใช้เวลาในอินเทอร์เน็ตทำให้สามารถพบคนอื่นๆ ที่จะช่วยให้สมหวังในจินตนาการใดๆก็ได้ เช่น เมื่อผู้ชายต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน หรือผู้หญิงต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า

ผู้ที่มีความต้องการทางเพศและไม่สามารถหาทางระบายออกทางช่องทางต่างๆในโลกปัจจุบันก็หาหนทางตอบสนองความต้องการในอินเทอร์เน็ต จนกลายเป็นการหมกมุ่น ทั้งนี้เพราะลักษณะทางจิตวิทยาของอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะนี้เอง ซึ่งมีลักษณะทางจิตวิทยาของอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะนี้เอง ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 3 อย่างนั่นคือ

4.1 การเข้าถึง การเข้าสู่เว็บภาพโป๊เปลือย หรือห้องสนทนาพูดคุยเฉพาะเรื่องเพศในวอชิงตัน ดี ซี อเมริกาพบว่าในเดือนเมษายน 2541 มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตถึง 9.6 ล้านราย หรือประมาณ 15% ของผู้ใช้เว็บทั้งหมดเข้าไปดูเว็บอนาจาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอินเทอร์เน็ตใช้งานและตอบสนองความพึงพอใจของตนได้โดยสะดวก และทำให้ติดบริการเหล่านี้ได้ในที่สุด

4.2 การควบคุม ไซเบอร์เซ็กส์ทำให้เกิดบรรยากาศที่ว่าไร้ตัวตน ทำให้สามารถแสดงจินตนาการทางเพศที่เก็บความตื่นเต้นได้เพราะการพูดคุย เชิงเพศหรือการพูดอาจจะแกล้ง

ทำเป็นนักกรีกด้วยบนอินเทอร์เน็ตก็ได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความตื่นตาตื่นใจและกลายเป็นการคิด
เว็บในที่สุดอย่างไรก็ตามหากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้วิจารณญาณและความคิดก็อาจทำให้รอดพ้นจาก
ภัยมีดต่างๆที่มาจากอินเทอร์เน็ตได้

มีวัยรุ่นไทยจำนวนมากรับรู้ถึงผลกระทบทางลบของสื่อสามกอนาจารย์ทางอินเทอร์เน็ต
โดยเฉพาะเฟซบุ๊ก และมีกรสนับสนุนการควบคุมภาพลามกอนาจารย์ในห้องสนทนาโปรแกรม
แคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งได้หลุดรอดจากสายตาของ ผู้ดูแลระบบ อาจสรุปได้ว่าไม่ว่าบุคคลเพศใด
หรือวัยใด ก็มีการรับรู้ต่อภาพลามกอนาจารย์ในอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบด้านอื่น ๆ นอกจากตัว
พวกเขาเอง ยิ่งไปกว่านั้นการมีเพศสัมพันธ์ต่อการรับรู้ผลกระทบต่อบุคคลอื่นและการสนับสนุน
การควบคุมสื่อลามกอนาจารย์ในอินเทอร์เน็ตนั้นไม่มีผลแต่อย่างใด หากไม่ได้มีการป้องกันอย่างดี
และเป็นระบบ

ซึ่งในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาทางด้านคุณภาพ เป็นการถามเกี่ยวกับ
ทัศนคติของผู้เล่นที่มีผลต่อการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) โดยใช้แนวคิดนำมาใช้
กับงานวิจัยเพื่อวิเคราะห์หาถึงทัศนคติของผู้เล่นสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) เกี่ยวกับ
การแสดงออกผ่านกล้องเว็บแคมจากการสนทนาผ่านกล้องเว็บแคมโดยเป็ฯพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสมและความคิดเห็นต่อตัวผู้เล่นเอง

2.3 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept and Theory of Attitude)

ทัศนคติ (Attitude) ซึ่งบางตำราใช้คำว่า “เจตคติ” หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคล
ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติถือเป็นกิริยาท่าที ความรู้สึกรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือ
ความโน้มเอียงของจิตใจหรือประสาท ซึ่งแสดงออกเพื่อโต้ตอบต่อสิ่งเร้าสิ่งหนึ่ง โดยจะแสดงออก
ในทางสนับสนุนเห็นดีเห็นชอบด้วยหรือต่อต้าน ไม่เห็นดีเห็นชอบด้วยก็ได้ (บุญธรรม กิจปริดา
บริสุทธิ , 2540: 11-12) ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” ไว้

ทัศนคติ (เป็นความรู้สึก และความคิดโดยรวมของบุคคล ซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบ
เช่น ความชอบ ความมีอคติ ข้อคิดเห็น ความกลัว ความเชื่ออย่างมั่นคง ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดย
ทัศนคติจะแสดงออกมาทางความคิดเห็น (Opinion) ดังนั้นจึงถือได้ว่าความคิดเห็นของบุคคล
เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงทัศนคติของบุคคลนั่นเอง (L.L Thurstone; & E.J. Chave.1966: 6-7)

ทัศนคติ คือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และ ข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้านพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด (L. Munn ,1971: 77)

ทัศนคติ คือ เป็นความเชื่อและความรู้สึกที่ทนทาน และได้รับการจัดระเบียบ ซึ่งมักเป็นตัวผลักดันให้เรากระทำไปในทิศทางนั้นๆ ทัศนคติจึงมีองค์ประกอบทั้งด้านความคิด อารมณ์ และการกระทำ (ขงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ , 2531 : 179)

ทัศนคติของผู้บริโภค(Consumer Attitudes) เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อนักการตลาด เพราะทัศนคติจะมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า และในทางกลับกัน ประสบการณ์จากการใช้สินค้าดังกล่าวก็จะมีผลต่อทัศนคติของผู้บริโภคเช่นกัน

ทัศนคติ เป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ สภาพการณ์ และอื่นๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพจิตใจ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลายสิ่งที่มีผลให้เกิดการกระทบหรือแสดงออกเกิดเป็นพฤติกรรม

ทัศนคติ เป็นตัวการสำคัญอันหนึ่งที่เป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่จะแสดงออกมาในลักษณะของความรู้สึก (ถวิล ธาราโกชน์ , 2532 : 45)จากการค้นคว้าของนักจิตวิทยาหลายท่านได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติดังต่อไปนี้

อลพอร์ต (Allport , 1967) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์และสภาวะความพร้อมจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล วัตถุประสงค์ของ หรือสภาวะการณ์ต่างๆ (อ้างอิงใน ถวิล ธาราโกชน์ , 2532 : 45)

กู๊ด (Good ,1959 : 48) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ต่อสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคลหรือสิ่งของ เช่น ความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ

อลพอร์ต (Allport ,1968: 17) ได้ให้ความหมายของทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตและประสาทที่จะได้ตอบโต้เกิดจากประสบการณ์ซึ่งจะเป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางหรือมีผลในการเปลี่ยนแปลงของการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ บุคคล หรือสถานการณ์

นพมาศ ชีรเวคิน (2535: 126) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง การรวบรวมเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเห็น ความเชื่อ และความจริง ซึ่งอาจจะเป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกัน และมีแนวโน้มจะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดขึ้นต่อไป

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และพร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะต่อสถานการณ์ภายนอก

สงวน สุทธิอรุณ และคณะ (2520: 3) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง สภาพจิตใจหรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคล หรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งออกมาเป็นปรากฏต่อบุคคลหรือสาธารณชนก็ตาม ล้วนเป็นการกระทำอันเกิดจากทัศนคติที่มีอยู่ทั้งสิ้น

กิ่งแก้ว อินหว่าง (2520: 3) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความคิดและความเห็นของบุคคล หรือท่าทีที่มี ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้เห็น ก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ว่าชอบหรือไม่ชอบ และมีแนวโน้มที่จะทำการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางสนับสนุนหรือต่อต้าน

ธงชัย สันติวงษ์ (2520: 160) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง สิ่งซึ่งเราทำการอธิบายด้วยวิธีการอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดของผู้บริโภคที่เป็นเหตุทำให้มีผลกระทบต่อบรรยากาศของพฤติกรรมที่แสดงออก

จากความหมายของทัศนคติที่กล่าวมาทั้งหมด พอที่จะสรุปความหมายของทัศนคติได้ดัง

ทัศนคติ หมายถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลเป็นการจัดระเบียบแนวความคิด ความเชื่ออุปนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ ทัศนคติมิใช่สิ่งที่มีมากำเนิดตรงกันข้าม ทัศนคติจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงและถาวร ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้วจะไม่ใช่ภาวะที่เกิดขึ้นเป็นชั่วคราว และจะไม่เปลี่ยนแปลงในทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างกันไป เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้นจะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ หากจะเปลี่ยนแปลงจึงต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก

องค์ประกอบของทัศนคติ

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 192) จากความหมายของทัศนคติสามารถแยกส่วนประกอบของทัศนคติออกได้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเชื่อที่ช่วยสร้าง Value (Cognitive Element) คือ ส่วนประกอบเป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

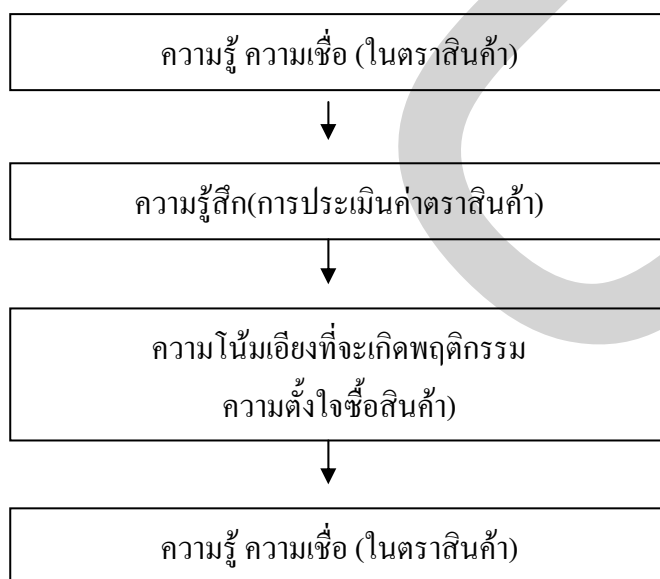
2. องค์ประกอบด้านความชอบหรืออารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Element) ประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าเรารู้สึกอย่างไร เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบวัตถุที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติทั้งความรู้สึกทางบวกและทางลบ

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral Element) เป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาหรือความตั้งใจก่อพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยอิงหลักความเชื่อและความรู้สึกของเขานั้นเองเป็นการแสดงว่าเราจะทำอย่างไร “ความโน้มเอียงที่จะซื้อ” เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวงจรการซื้อปกติของผลิตภัณฑ์ เฮนรี (Henry, 1995: 267) ได้เสนอแนวคิดว่าองค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางความคิด หรือการรับรู้ เป็นความเชื่อ ความรู้หรือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งใด เช่น ตราสินค้า ซึ่งความเชื่อในวัตถุเดียวกันอาจจะแตกต่างกันได้ในแต่ละบุคคล

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก คือ ความรู้สึกโดยรวมในเรื่องของความชอบและอารมณ์ที่มีต่อวัตถุนั้น ๆ เช่น อาจเกิดจากผลของการประเมินในคุณสมบัติหลาย ๆ คุณสมบัติของสินค้าก็ได้ เรื่องของความรู้สึกนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ด้วย

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ แนวโน้มในการกระทำหรือการแสดงออก ความโน้มเอียงที่จะซื้อผลิตภัณฑ์

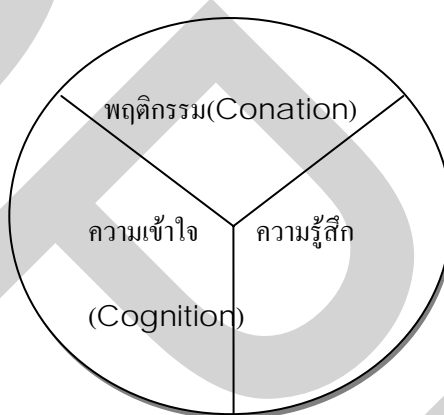

ภาพที่ 2.1 แสดงแบบจำลององค์ประกอบของทัศนคติ

ที่มา : Assael, Henry: (1995). Consumer Behavior and Marketing Action. P.267.

จากภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้หรือความเชื่อนั้นมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อตราสินค้าและส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยบ่งชี้ในความสำเร็จของกลยุทธ์การตลาด สามารถแสดงด้วยทฤษฎีหลายคุณสมบัติของพีชเบียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้หรือความเชื่อกับทัศนคติ

ชิฟแมน และคานุก (Schiffman; & Kanuk 2000: 200) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ ทำให้พฤติกรรมลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อสิ่งหนึ่งและได้กำหนดองค์ประกอบทัศนคติไว้ 3 ส่วน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ

ที่มา: Schiffman, Leon G.; & Kanuk, Leslie Lazar. (2000). Consumer Behavior.p.203.

จากภาพประกอบ 2 แสดงถึงองค์ประกอบของทัศนคติ 3 ส่วน ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) คือ ความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception)

ความเชื่อ (Beliefs) อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลซึ่งในส่วนของความเร็วและการรับรู้จะได้รับจากประสบการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลายแหล่งข้อมูล และความรู้ี้จะมีผลกระทบต่อความเชื่อ (Beliefs)

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component) จะสะท้อนอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ในเรื่องของความชอบหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งนั้น ๆ

ทัศนด้านอารมณ์ (Dimension of emotional states) เป็นสภาพที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ซึ่งส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรม ได้แก่ ความสุข ความเศร้า ความอาย ความกังวล ความประหลาดใจ เนื่องจากสภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวกหรือลบ และจะมีผลกระทบด้านจิตใจ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักการตลาดจะต้องพิจารณาทัศนคติด้านอารมณ์

ทัศนด้านความรู้สึก (Dimension of feeling states) เป็นสภาพความรู้สึกที่มีต่อบุคคล สิ่งของ ความคิด เช่น ความเพลิดเพลิน สร้างสรรค์ รื่นเริง ตื่นเต้น สนุกสนาน มีแรงบันดาลใจ ภาวะภูมิใจ ความผ่อนคลาย ความสะดวกสบาย ความกระตือรือร้น ความกระฉับกระเฉง ฯลฯ

ทัศนความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ (Dimension of affective well-being) ประกอบไปด้วย 2 ประการ คือ ความพอใจ และการกระตุ้นเร้า

3. ส่วนของพฤติกรรม (Cognitive component หรือ Behavior หรือ Doing) จะสะท้อนถึงแนวโน้มจะมีพฤติกรรมของผู้บริโภค หรือแนวโน้มการกระทำที่แสดงออกหรือความโน้มเอียงที่จะซื้อสินค้า

จากทัศนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติสรุปได้ว่า ทัศนคตินั้นมีองค์ประกอบต่างๆ ที่จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการซื้ออย่างต่อเนื่องนั้น ผู้บริโภคจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีการรับรู้ และมีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสินค้า ซึ่งจะทำให้เกิดความชอบตามมาและจะมีแนวโน้มที่เป็นไปได้ในการที่จะตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ

ความสำคัญของทัศนคติ

ยุทธนา ธรรมเจริญและคณะ (2539 : 154) กล่าวว่าจุดประสงค์ส่วนใหญ่ของการพยายามของตลาด คือ ต้องการจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้บริโภค ให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติในทางที่ดีต่อสินค้าและบริการ เพื่อให้ทัศนคติที่ดีนั้น ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่ผู้ขายต้องการ ทัศนคตินั้นถือว่าเป็นผลรวมของหลาย ๆ องค์ประกอบและเป็นตัวที่มีอิทธิพลสำคัญ ที่มีผลต่อวิถีทางดำเนินชีวิตของบุคคล นอกจากนี้ ทัศนคดียังเป็นตัวการสำคัญ ในการก่อให้เกิดพฤติกรรม เช่น ตราสินค้าใดที่จะซื้อจะซื้อที่ร้านไหน เป็นต้น เพราะฉะนั้นความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติจึงเป็นจุดสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค เพราะความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคตินำมาซึ่งการวางแผนการตลาดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาเหตุหนึ่งที่นักการตลาดควรจะเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติก็คือ ทัศนคติสามารถให้ข้อมูลที่สำคัญ เช่น สามารถทำให้เราทำนายการซื้อในอนาคตได้ ทำให้เข้าใจถึงยอดขายของเราได้ว่าดีหรือไม่ และทำให้เราปรับปรุงส่วนระสมทางการตลาด (Marketing Mix) เพื่อพัฒนาทัศนคติของผู้บริโภคได้ ดังนั้นเราสามารถสรุปได้ว่าทัศนคติสำคัญและมีประโยชน์ต่อการตลาด ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นตัวแปรที่เราใช้วัดความมีประสิทธิภาพของกิจกรรมทางการตลาด คือ ถ้ากิจกรรมทางการตลาด เช่น การออกโฆษณาสินค้าตามสื่อต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้านั้น ๆ จะต้องดี คือ ผู้บริโภคมีความชอบในตัวสินค้า

2. ทัศนคติช่วยประเมินกิจกรรมทางการตลาดก่อนออกใช้จริง คือการทำการทดสอบ (Pretest) โดยวัดทัศนคติของกลุ่มเป้าหมาย ถ้าทัศนคติเป็นไปในเชิงบวก หมายความว่ากิจกรรมทางการตลาดนั้น ๆ สามารถนำออกมาใช้ในตลาดได้จริง

3. ทัศนคติใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด (Market Segmentation) และเลือกส่วนตลาด (Market Segment) ที่ต้องการโดยแบ่งกลุ่มผู้บริโภคเป็นส่วนตลาดที่มีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าและตราสินค้า และกลุ่มทัศนคติไม่ดีต่อสินค้าและตราสินค้า โดยนักการตลาดและการดำเนินงานด้านการตลาด ส่วนใหญ่แล้วก็จะเลือกส่วนการตลาดที่มีทัศนคติที่ดีมาเป็นกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. ทัศนคติของผู้บริโภคต่อคุณลักษณะ (Attributes) แต่ละคุณลักษณะผลิตภัณฑ์สามารถทำให้กิจกรรมทราบได้ว่า ทัศนคติที่จะมีผลต่อผลิตภัณฑ์จะเป็นอย่างไร และทัศนคติต่อโฆษณาก็จะทำให้เราวัดอำนาจในการชักจูงใจของการโฆษณาได้

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าทัศนคติมีความสำคัญและการเข้าใจในทัศนคติของผู้บริโภคจะทำให้มีประโยชน์ในการวางแผนการตลาดในหลาย ๆ ทิศทางด้วยกัน

คุณลักษณะของทัศนคติ

ชิฟแมน และคานุก (Schiffman; & Kanuk .1997 : 253) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับลักษณะของทัศนคติ (Attitude) หมายถึงความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พพอใจหรือไม่พอใจบางสิ่งบางอย่าง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถสังเกตเป็น ได้โดยตรงแต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร

ธงชัย สันติวงษ์ (2542 : 166) ได้สรุปคุณลักษณะของทัศนคติไว้ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มืออยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละบุคคล
2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าว แสดงว่าทัศนคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคตินั้นจะมีความมั่นคงถาวรตามสมควร และไม่เปลี่ยนแปลงทันทีที่ได้รับการกระตุ้นที่แตกต่างไป ทั้งนี้ เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นจะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงย่อมต้องใช้เวลาเพื่อกระบวนการดังกล่าวด้วย
4. ทัศนคติจะมีความหมายอ้างอิงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ทัศนคติไม่ได้เกิดมาจากภายในแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้จากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิง เพื่อการสร้างทัศนคติอาจจะเป็นตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม แม้แต่ความนึกคิดต่าง ๆ

แหล่งที่มาของการเกิดทัศนคติ

เลาดัน และบิตดา (ดารา ที่ประปา. 2542 : 127-128) กล่าวว่าแหล่งที่มาของการเกิดทัศนคติ เกิดมาจากหลายปัจจัย ดังนี้

1. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Personal Experience) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของบุคคล จำเป็นต้องติดต่อกับสัมผัสสิ่งต่าง ๆ รอบตัวตลอดเวลา จึงมีการประเมินสิ่งใหม่ และประเมินสิ่งเก่าซ้ำซาก กระบวนการประเมินเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ขึ้น ตัวอย่างเช่น จากประสบการณ์ตรงของผู้บริโภคกับพนักงานขายผลิตภัณฑ์ บริการ และร้านค้าต่าง ๆ ประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยเสริมสร้าง และขัดเกลาทัศนคติที่มีต่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด (Marketing Object) ดังกล่าวนี้นอกจากนั้นยังมีปัจจัยอื่น ๆ อันเกิดจากตัวบุคคลนั่นเองที่มีอิทธิพลต่อการประเมินวัตถุประสงค์ทางการตลาดโดยตรง ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- ความต้องการ (Need) เนื่องจากความต้องการของบุคคลนั้นไม่อยู่กับที่ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย แต่จะเปลี่ยนแปลงแปรผันไปตามกาลเวลา จึงทำให้ทัศนคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

วัตถุอย่างเดียวกันจะไปปรับการประเมินอย่างต่างกัน ในแต่ละช่วงของชีวิต นั่นคือ มีทัศนคติต่อวัตถุ นั้นไม่เหมือนกันเมื่ออายุหรือวัยเปลี่ยนไป

- แนวความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self concept บางครั้งเรียกว่า Self-Perception) ซึ่งหมายถึง ผลรวมของความคิด และความรู้สึกทั้งหมดที่บุคคลมองตัวเองว่ามีลักษณะอย่างไร เคยเป็นอย่างไร และความหวังว่าจะให้เป็นอย่างไรในอนาคต และเมื่อบุคคลมีแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองอย่างไร แล้ว ก็จะมีผลสะท้อนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปตามนั้นด้วย ดังนั้น เมื่อบุคคลเผชิญกับสิ่งเร้า หรือวัตถุทางการตลาดต่าง ๆ บุคคลจะไม่รับรู้ทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้ และเลือกที่จะแปล ความหมายไปตามความคิดของตนเองอีกด้วย ดังนั้นการประเมินข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ร้านค้า หรือว่า อื่น ๆ ว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไร หรือมีท่าทีอย่างไรต่อสิ่งเหล่านี้ จึงขึ้นอยู่กับ แนวความคิดเกี่ยวกับตนเองที่จะตีค่าสิ่งเหล่านี้ด้วย

- บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคู่กับ แนวความคิดแห่งตน ที่มีอิทธิพลต่อการประเมินวัตถุ บุคคลมีบุคลิกภาพเฉพาะตัว ก้าวร้าว เฉื่อยชา เกี่ยวตัวหรือเปิดเผย สิ่งดังกล่าวเหล่านี้มีผลกระทบต่อการก่อตัวเป็นทัศนคติของบุคคลนั้นทั้งสิ้น

2. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ (Group Associations) คนเราทุกคนย่อมได้รับ อิทธิพลไม่มากก็น้อย จากสมาชิกคนอื่น ๆ ที่ตนเองเข้าไปร่วมอยู่ด้วยเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน ทัศนคติที่เรามีต่อผลิตภัณฑ์ จริยธรรม สวัสดิภาพ และสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ กลุ่มตีคุณค่าหรือ มีความคิดอย่างไร ก็จะจูงใจให้บุคคลมีทัศนคติคล้อยตามไปด้วย กลุ่มดังกล่าวได้แก่ ครอบครัว กลุ่ม เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดกันมา นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อ ผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านทัศนคติของบุคคลโดยตรง

3. ปัจจัยอิทธิพลอื่น ๆ (Influential Others) การก่อตัวของทัศนคติของบุคคลภายนอก เกิด จากแหล่งที่มาหลายทางดังกล่าวมาแล้ว ทัศนคติของบุคคลหรือทัศนคติของผู้บริโภค ยังสามารถก่อ ตัวขึ้นหรืออาจเกิดการเปลี่ยนแปลง ได้จากการที่ผู้บริโภคได้เข้าไปติดต่อกับบุคคลที่มีอิทธิพลที่ ตนเองยอมรับ และศรัทธาอีกด้วย เช่น เพื่อนที่ตนเองนับถือ ญาติพี่น้อง และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

การก่อตัวของทัศนคติ (The Formation of Attitudes)

ชงชัย สันติวงษ์ (2542 : 166) ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นมากและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัย หลายประการหลายทางด้วยกัน คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (biological motivations) ทักษะคิดจะก่อตัวขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการสนองตามความต้องการ หรือแรงผลักดันพื้นฐานทางร่างกายอยู่ ตัวบุคคลดังกล่าวจะสร้างทัศนคติ ที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่จะสามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้และในทางตรงกันข้ามจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งของหรือบุคคลที่ขัดขวางมิให้เขาตอบสนองตามความต้องการได้

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทักษะคิดจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลที่แต่ละคนได้รับมา รวมทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะของแหล่งที่มาข่าวสารข้อมูลอีกด้วย ด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็น และเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนของที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างขึ้นมาเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (group affiliation) ทักษะคิดบางอย่างอาจจะมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย (เช่น ครอบครัว วัดที่ไปประกอบศาสนกิจ ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ต่างก็เป็นกลุ่มที่สำคัญ ที่สุด (Primary group) ที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลที่อยู่กลุ่มดังกล่าวได้

4. ประสบการณ์ (experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ดีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มานั้นจนกลายเป็นทัศนคติได้ เช่น ในกรณีการซื้อสินค้าเป็นตัวอย่าง ถ้าคนใดคนหนึ่งตั้งใจในรสชาติของภัตตาคารแห่งหนึ่ง เขาอาจมีทัศนคติที่ดีต่อร้านนั้นและอาจจะกลับไปกินอีกเสมอ แต่ถ้าหากเกิดความไม่พอใจ หรือผิดหวังครั้งใดครั้งหนึ่ง ก็อาจทำให้เกิดทัศนคติเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดี

5. ลักษณะท่าทาง (Personality) ถึงแม้ว่าลักษณะท่าทางจะเป็นเรื่องที่มีความหมายกว้างที่สุดตามที่กล่าวมาแล้ว แต่ลักษณะท่าทางหลายประการ ต่างก็มีส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคลไปด้วย

ปัจจัยที่กระทบต่อความมั่นคงของทัศนคติ (Factors Affecting Attitude Stability)

ทัศนคติซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องชี้ทางแก่กิจกรรมต่าง ๆ ของผู้บริโภคมักจะแสดงความมั่นคงออกมาให้เห็นอย่างน้อยก็ในระยะสั้น โดยแท้จริงแล้วทัศนคติมีแนวโน้มที่จะสร้างความมั่นคงในระยะยาวและจะแข็งแกร่งยิ่งขึ้นถ้าระยะเวลาที่ยาวนานออกไป ปัจจัยต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการสำรวจ ความมั่นคงของทัศนคติของผู้บริโภค

1. โครงสร้างของทัศนคติทำให้เกิดความมั่นคง (Structure of Attitude Provides Stability)

ผู้บริโภคมีทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์ หรือสถานการณ์ทางการตลาดที่เขาพิจารณาว่าอยู่ในขั้นเดียวกันกับพวกเขา ในเรื่องการยอมรับผลิตภัณฑ์ใหม่นั้นผู้บริโภคมักจะเปรียบเทียบกับโครงสร้างของทัศนคติของเขาที่มีผลิตภัณฑ์ชิ้นใดชิ้นหนึ่ง มากกว่ากับผลิตภัณฑ์ตัวใหม่ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะหาความสมดุลในความเชื่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เมื่อทัศนคติต่าง ๆ ของผู้บริโภคอยู่ในภาวะสมดุลแล้วทัศนคติเหล่านี้จะมีแนวโน้มที่จะมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ยาก ทัศนคติมีแนวโน้มที่จะเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกันในระหว่างทัศนคติทั้งหลาย และก็มีแนวโน้มที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ผู้บริโภคจะรู้สึกเสี่ยงมากขึ้นถ้าสิ่งต่าง ๆ หลายสิ่งนั้นเขามีความเชื่อที่จะเสี่ยงไปเสียทุกสิ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะป้องกันตนเองโดยยึดถือทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์หรือร้านค้าในขั้นเดียวกันจะกระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน ถ้าทัศนคตินั้นมีความเข้มข้นหรืออ่อนตัวลง

2. ต้นเหตุของทัศนคติกระทบต่อความมั่นคง (Causality of Attitude Affects Stability)

ถ้าผู้บริโภคคิดว่ามีบางสิ่งบางอย่างเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดสิ่งอื่น ๆ เขาจะเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลโดยใช้ทัศนคติผลของทัศนคติที่ไม่ดีอาจนำไปสู่ทัศนคติที่ไม่ดีต่อเทคนิคของการขายสินค้าอื่น ๆ นอกจากนี้ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อวิถีทางใดจะเป็นไปในทำนองเดียวกันกับทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อจุดหมายปลายทางของวิถีทางที่กำลังดำเนินอยู่นั้น ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลมีแนวโน้มที่จะเข้มข้นยิ่งขึ้นและจะทำให้ทัศนคติเกิดความมั่นคงเพราะเราสามารถสังเกตความสัมพันธ์ได้โดยตรง

3. ความสอดคล้องของทัศนคติระหว่างบุคคลทำให้เกิดความมั่นคงแก่ทัศนคติ (Congruence Conditions Attitude Stability) ความสอดคล้องหมายถึง การที่ผู้บริโภคแต่ละคนมีทัศนคติที่สอดคล้องกับทัศนคติของผู้อื่น ผู้บริโภคเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อผลิตภัณฑ์อย่างเดียวกันหรือสถานการณ์ทางการตลาดที่เหมือน ๆ กัน ในทำนองเดียวกันกับที่เขาทำการเปรียบเทียบในสิ่งอื่น ๆ เมื่อผู้บริโภคทุกคนอ้างเหตุผลสนับสนุนทัศนคติของเขาเองดังนี้แล้วจะเป็นการช่วยเร่งให้เขาพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริโภคอื่น ๆ เพื่อหาความสอดคล้องซึ่งจะเป็นผลทำให้ทัศนคติมีแนวโน้มไปสู่ความมั่นคง

2.4 ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationship Theory / Human Relationship Theory)

ความสัมพันธ์ของมนุษย์หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ทั้ง 2 ฝ่าย มีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ใกล้ชิดกัน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวจะหมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีขอบเขตเฉพาะ ไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปตามบทบาทหน้าที่ และการสื่อสารที่ใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ก็เป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจ เช่น มิตรภาพ การแต่งงาน ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่เต็มใจ ก็ยังคงมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่บ้าง แต่ก็ไม่มากนักความสัมพันธ์ของบุคคลต่าง ๆ โดยทั่วไปแล้วความสัมพันธ์จะแบ่งออกตามลักษณะความสัมพันธ์ได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1) ความสัมพันธ์แบบจัดตั้งหรือความสัมพันธ์ด้านกายภาพ (Setting or Physical Relationship)

มีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ คือการใช้หลักของความเหมือนกันหรือความคล้ายกัน (Principle of Similarity) ความสัมพันธ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นจากกลุ่มคนที่มีจุดยืน หรือที่ตั้งทางกายภาพ หรือลักษณะทางกายภาพที่คล้ายคลึงกัน ยกตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ในการทำงาน ความสัมพันธ์ กับเพื่อนบ้าน ความสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่นับถือศาสนาเดียวกันหรือเป็นสมาชิกของกิจกรรมกีฬาเดียวกัน ฯลฯ

2) ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและจิตใจ (Climate or Social-Psychological Relationship)

ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและจิตใจนั้นมีความสำคัญมากต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง โดยเฉพาะในบรรยากาศของการตกลงร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือตกลงที่จะสื่อสาร หรือทุกฝ่ายสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีอีกองค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญในการที่จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงให้เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง คือ การสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ยุทธวิธีที่สำคัญในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์นี้ก็คือ การเห็นอกเห็นใจกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้การสื่อสารเกิดจากความรู้สึกทางจิตใจ ความชัดเจนในตัวตนของทั้ง 2 ฝ่าย การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน โดยการสะท้อนความรู้สึก ประสบการณ์ทางอารมณ์ร่วมกัน

เมื่อใดก็ตามที่ความไว้วางใจเกิดขึ้น ประสิทธิภาพและความถูกต้องในการสื่อสารระหว่างบุคคลก็จะเพิ่มขึ้นด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราสามารถสร้างบรรยากาศของการสื่อสารให้เอื้อหรือสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างมนุษย์ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เช่น ในการเรียนร่วมกัน การทำงานร่วมกัน จนกระทั่งถึงการแต่งงานอยู่ร่วมกัน ยกตัวอย่างถ้าเราลองนึกถึงบรรยากาศของห้องเรียนที่มีบรรยากาศดีๆ คือ การทดสอบ คำรับคำรา การประเมินผลต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งภาพรวมที่มักจะออกมาก็คือ ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ดีกว่าความน่าจะเป็นนั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยทั่วไปมักจะมองว่าเป็นเรื่องของศิลปะ (Arts) มากกว่าที่จะเป็นเรื่องของศาสตร์ (Science) ซึ่งก็หมายความว่าความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์เพียงอย่างเดียวก็อาจช่วยอะไรไม่ได้มากนัก หากขาดศาสตร์ของการสื่อสาร ขาดศิลปะในการนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างประสบผลสำเร็จ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเป้าหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือการมีสัมพันธภาพที่ดีงามร่วมกัน การร่วมมือร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชีวิตร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ตลอดจนอื่นๆ อีกมากมายที่อาจจะแตกต่างกันออกไปตามหน่วยย่อยตามเป้าหมายต่างๆ ของแต่ละกลุ่มคนในสังคมนั้นๆ

องค์ประกอบพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล องค์ประกอบของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่สำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการดังต่อไปนี้

1) ระยะเวลา

ระยะเวลาหรือช่วงเวลา นับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นสำหรับการสร้างความสัมพันธ์ที่มีคุณภาพระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่ต้องใช้ระยะเวลา เพื่อการพัฒนาความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การสร้างข้อตกลงหรือความร่วมมือร่วมกัน การมีจุดยืนที่สามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาทั้งสิ้น

2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันที่นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มิติหลักๆ ดังต่อไปนี้คือ แนวกว้าง (Breadth) และ แนวลึก (Depth)

- **การแลกเปลี่ยนในแนวกว้าง** หมายถึง ความหลากหลายของหัวข้อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารซึ่งกันและกัน ยกตัวอย่างเช่น การสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ทำให้เราทราบว่าเขาเป็นใครมาจากไหน เป็นลูกเค้าเหล่าใคร มีพี่น้องกี่คน และเขาเป็นลูกคนที่เท่าไรของครอบครัว กิจกรรมที่เขาสนใจเกี่ยวกับนิสัยหรือตัวเขาเอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้นับว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นได้อย่างหลากหลาย แต่ก็ยังคงเป็นความสัมพันธ์แบบผิวเผิน

- **การแลกเปลี่ยนในแนวลึก** หมายถึง การแลกเปลี่ยนการสื่อสารซึ่งกันและกันในเรื่องที่สนิทสนมหรือมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น เช่น เราสามารถพูดคุยกับคนบางคนเกี่ยวกับหน้าที่การงาน ครอบครัว หรือเรื่องอื่นๆ ทั่วไปได้ แต่เราจะไม่พูดถึงไปถึงรายละเอียดต่างๆ เช่น สภาพความขัดแย้งของเรากับคนที่ทำงาน หรือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวของเรา เป็นต้น

การสื่อสารทั้งในเชิงแนวลึกและแนวกว้างเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีมิติและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะความสัมพันธ์ของผู้ที่สื่อสารกัน เช่น การสื่อสารระหว่างพ่อแม่ เพื่อน เพื่อนบ้าน หรือแม้แต่การสื่อสารกับเจ้านายในที่ทำงาน การเปิดเผยตัวเอง (self disclosure) โดยการสื่อสารในแนวลึกจะเกิดขึ้นในระดับใดนั้น จะขึ้นอยู่กับว่าผู้สื่อสารมีความตั้งใจที่จะให้เกิดความสัมพันธ์ในระดับใดด้วย

3) การไว้วางใจซึ่งกันและกัน

การไว้วางใจซึ่งกันและกัน คือความเชื่อ หรือความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกไม่มีอันตรายใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน การรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกันจะรวมไปถึงความยุติธรรม การรวมใจเป็นหนึ่ง และความซื่อสัตย์หรือความถูกต้อง

การไว้วางใจซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ทั่วไปในทุกๆ ระดับ ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาเลือกคบเพื่อนใหม่ การเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา การเลือกที่จะปรึกษาหมอ ฯลฯ

4) ความรักและการควบคุมซึ่งกันและกัน

ความรัก หรือความเกลียดชัง ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ความอ่อนโยน การดูแลซึ่งกันและกัน การให้ความร่วมมือ ไปจนถึงการต่อต้าน ตลอดจนถึงความก้าวร้าวรุนแรงในลักษณะต่างๆ

การควบคุม ทั้งในลักษณะของการชี้นำ การแข่งขัน การเป็นคู่แข่ง ตลอดจนถึงการยอมปฏิบัติตามคำสั่ง การเชื่อฟัง รวมทั้งการพึ่งพาในลักษณะต่างๆ พฤติกรรมในลักษณะนี้มีทั้งออกมา

ในลักษณะการเติมเต็มให้กันและกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการ
ประนีประนอม การร่วมมือร่วมใจกันในลักษณะต่างๆ

หลักพื้นฐานของการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

พื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วยกัน ความประทับใจร่วมกัน ความรักใคร่
ชอบพอกันของมนุษย์ นับว่าเป็นหนทางที่จะนำไปสู่มิตรภาพ การแต่งงาน ความเป็นครอบครัว กลุ่ม
ย่อย กลุ่มใหญ่ ตลอดจนกลุ่มที่ทำงานในระดับต่างๆ ของสังคม ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลดังกล่าวจะเกิดจากหลักการพื้นฐานร่วมกัน โดยทั่วไปดังต่อไปนี้ คือ

1) ความใกล้ชิด

ความใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงการอยู่ใกล้ชิดกัน สิ่งนี้นับว่าอาจเป็นตัวแปร
ที่มีสำคัญอีกตัวแปรหนึ่งที่เอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยทั่วไป ดังตัวอย่าง เช่น
กลุ่มนิสิตใหม่ที่อยู่หอพักร่วมกันในช่วงปีแรก การแยกกันอยู่หรือความห่างไกลก็นับว่าเป็นอีก
องค์ประกอบหนึ่งที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ต่างๆ ของมนุษย์ได้เช่นกัน ดังเช่นคำกล่าว
ที่ว่า “ไกลตา ไกลใจ” (Out of sight, out of mind)

2) ความเหมือนกันหรือความคล้ายกัน

แนวคิดนี้เกิดจากการที่มนุษย์มักมีความต้องการที่จะพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิด
ความสนใจของตนเองที่คล้ายกันกับคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องราวต่างๆ ของชีวิต เช่น กีฬา ดนตรี
การเดินทาง ท่องเที่ยว หรือแม้แต่ศาสนา เชื้อชาติ ผิวพรรณ หรือแม้แต่ภูมิหลังทางสังคมหรือทาง
ครอบครัวที่คล้ายกัน จากการศึกษาของ บัสส์ (Buss) พบว่า ตัวแปรสำคัญๆ ในการที่มนุษย์แต่ละคน
จะมีแนวโน้มในการที่จะมีสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน ดังตัวอย่างของการเลือกคู่ของชายหญิง คือ
ความเหมือนหรือความคล้ายกันในด้านอายุ ระดับการศึกษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี
ชาติพันธุ์ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ สิ่งต่างๆ เหล่านี้นับว่าเป็นตัวแปรที่มี อิทธิพลสูงมาก
ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันของมนุษย์ นอกจากนี้ความคล้ายกันใน
เชิงจิตวิทยา โดยเฉพาะความเหมือนหรือความคล้ายกันทางด้านทัศนคติ ความคิดเห็น และการมอง
โลกที่คล้ายกัน นับว่าเป็นความเหมือนหรือความคล้ายที่มีอิทธิพลต่อการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน
ของมนุษย์เป็นอย่างมาก

โดยสรุป ทั้งจากการสังเกต การศึกษาวิจัย ตลอดจนทฤษฎีต่างๆ โดยภาพรวมแล้วจะพบข้อสรุปอย่างชัดเจนว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะสร้างความสัมพันธ์และมีความชอบพอกับคนที่มีความเหมือนหรือความคล้ายกับตัวเอง Heider กล่าวว่า “ คนเรามีแนวโน้มที่จะชอบคนที่มีความเชื่อและทัศนคติที่คล้ายกับตัวเอง และเมื่อเราชอบใคร เราก็มักจะต้องการที่จะให้เขามีทัศนคติที่คล้ายกับที่เรามี ”

3) สถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์ต่างๆ หรือสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นรอบตัวมนุษย์ ก็อาจนับได้ว่าเป็นอีกตัวแปรสำคัญที่ชักนำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีร่วมกันระหว่างบุคคลในระดับต่างๆ ได้ ดังตัวอย่าง เช่น

- การแลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ดีร่วมกัน

การมีโอกาสในการ ได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ดีร่วมกันจะเกิดขึ้น เมื่อเรารู้สึกว่าคนที่เราชอบนั้นก็ชอบเราเช่นกัน ซึ่งในทางตรงกันข้ามถ้าคนที่เราชอบพอไม่ชอบเรา ก็อาจทำให้เราขาดความสนใจในคนคนนั้นต่อไป เบล็ค และ เทสเซอร์ (Blake and Tesser) ศึกษาพบว่า การที่มีคนมาชอบเราจะทำให้เรารู้สึกในคุณค่าของความเป็นตัวเรา (Self-Worth) อีกทั้งยังเป็นพฤติกรรมที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้อย่างเต็มใจหรือพึงพอใจร่วมกัน

- การเปลี่ยนระดับคุณค่าของตนเอง

การเปลี่ยนระดับคุณค่าของตนเอง โดยการปรับตัว หรือเลือกสรรคนที่มีความเหมือนหรือความคล้ายกับตัวเรามากที่สุด การเปลี่ยนหรือการเพิ่ม หรือลดระดับคุณค่าของตนเองให้เท่ากับคนอื่น ๆ ที่เราอยากคบหาสมาคมด้วย ทำให้เราสามารถส่งและรับมิตรไมตรีจากคนอื่น ๆ รอบข้างได้มากยิ่งขึ้น

4) ความตื่นตัว

แชนเทอร์ (Schachter) ศึกษาพบว่า ความกระตือรือร้นที่จะพบปะ สื่อสาร พุดคุยกับคนอื่นจะส่งผลอย่างสูงต่อการสร้างหรือการมีมนุษยสัมพันธ์ร่วมกับคนอื่น ๆ

5) การแยกตัวสันโดษ

การที่มนุษย์ถูกแยกตัวสันโดษออกจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ จะทำให้เกิดแรงขับในการที่อยากจะสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ ดังตัวอย่าง เช่น การลงโทษนักโทษในเรือนจำให้ถูกขังเดี่ยวนับว่าเป็นการลงโทษที่รุนแรงที่สุด หรือแม้แต่การนำคนร้ายหรือคนไม่ดีไปปล่อยตาม เกาะร้าง นับว่าเป็นการลงโทษที่รุนแรงมาก

6) การเติมเต็มความต้องการซึ่งกันและกัน

การเติมเต็มความต้องการซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากความพอใจร่วมกัน ซึ่งทฤษฎีการเติมเต็มความต้องการซึ่งกันและกันนี้ ค่อนข้างที่จะมีความแตกต่างกับทฤษฎีความเหมือนหรือความคล้ายกัน วินซ์ (Winch) กล่าวว่า ในการเลือกที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ การเลือกเพื่อนหรือการเลือกคู่แต่งงาน มนุษย์มักจะมีแนวโน้มที่จะเลือกคนที่ตอบสนองความพอใจของตนเองได้ การเติมเต็มให้แก่กันและกันจะมีอิทธิพลมากกว่าการมีความต้องการที่เหมือนกันหรือความคล้ายกัน

การสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ในวิถีชีวิตของมนุษย์ ลักษณะโดยทั่วไปของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมักจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเต็มใจ (Voluntary) และไม่เต็มใจ (Involuntary) ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นการสื่อสารนับว่าเป็นกลไกที่มีความสำคัญมากในการที่เอื้อหรือก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลด้วยกัน

2.5 การสร้างความสัมพันธ์ของมนุษย์ (Human Relations)

บุคคลทุกคนมักต้องมีกลุ่มมีพวก ตัวอย่างกลุ่ม หรือพวกของกลุ่มบุคคล เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง ทีมงาน สมาคม ชมรม ผู้ทำงานใน หน่วยงาน เดียวกัน หรือแม้กระทั่ง การทำงานในองค์การธุรกิจก็จัดว่า เป็นกลุ่ม หรือพวกประเภทหนึ่ง ประกอบด้วย คนจำนวนมาก มาอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกันในบทบาทหน้าที่ต่างๆ กันไป ซึ่งแต่ละคน มักมีเพื่อนฝูงร่วมงาน ทั้งที่อยู่ในระดับที่เหนือกว่า เท่ากัน และเพื่อนร่วมงานที่ต่ำกว่า ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด บุคคลเหล่านี้ต้องทำงานเกี่ยวข้อง และติดต่อสัมพันธ์กัน ถ้าหากบรรยากาศ ของความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดี มักส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นสุข เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ความสุขส่วนใหญ่ ของชีวิตจึงมักขึ้นอยู่กับมนุษย์สัมพันธ์ ทั้งในแง่การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นเพื่อให้มีความสุข ในการอยู่ร่วมกับ บุคคลอื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความหมายของมนุษย์สัมพันธ์

มนุษย์สัมพันธ์จัดเป็นทั้งศาสตร์ (Science) และศิลป์ (Art) เนื่องจากมีหลักการ และทฤษฎีที่เป็นข้อความรู้ และการนำหลักการ หรือทฤษฎีไปปฏิบัติให้ประสบ ความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยเทคนิควิธีการซึ่งถือเป็น ศิลปะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล จะสังเกตเห็นได้อย่างหนึ่งว่า คนแต่ละคนมีความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่นไม่เท่ากัน บางคนเป็นที่พอใจของคนหมู่มาก มีเพื่อนมากหน้าหลายตา และมีคนที่อยากพูดคุยติดต่อ หรือทำงานร่วมกับเขามากมาย ในขณะที่บางคนไม่ค่อยมีใคร

อยาก จะเข้าใกล้ หรือทำงานร่วมด้วย นั้นเป็นเพราะเขาขาดศิลปะในการติดต่อกับบุคคลอื่น ซึ่งอาจ เป็นเพราะไม่รู้หลักการว่าควรทำอย่างไร หรือเป็นเพราะนำหลักการไปใช้ไม่ ถูกวิธี ดังนั้น การที่ คนเราจะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และหมั่นฝึกฝนเพื่อให้ เกิดความเชี่ยวชาญ จนสามารถนำหลักการที่เป็นข้อ ความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ความหมายของมนุษยสัมพันธ์ มีนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้หลายท่านพอสรุปได้ดังนี้

อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีก อธิบายว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์ใช้ชีวิต อยู่ร่วมกัน เป็นหมู่เป็นเหล่ามนุษย์ อยู่ร่วมกัน เป็นกลุ่มเป็นพวก มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน การที่มนุษย์ อยู่ร่วมกัน ทำให้พวกเขาารู้สึกปลอดภัย ซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ ดังนั้นเราอาจกล่าวได้ว่า การ ที่มนุษย์มีสัมพันธ์กัน มนุษย์จึงเป็นสัตว์สังคม ดังที่นักปราชญ์ได้กล่าวไว้

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ในทางสังคม ระหว่างมนุษย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความ เข้าใจอันดีต่อกัน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 402)

ในปี พ.ศ. 2538ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ในทางสังคมระหว่างมนุษย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน

มนุษยสัมพันธ์ (Human Relationships) เป็นการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นหมู่เป็นคณะ หรือกลุ่มโดยมีการติดต่อสื่อสารกัน ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ทราบความต้องการของแต่ละบุคคล หรือกลุ่มรวมถึง วิธีการจูงใจ และประสานความต้องการ ของบุคคล และกลุ่มให้ ผสมผสานกลมกลืนกันตามระบบที่สังคมต้องการ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2538 : 628)

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การแสวงหา เพื่อทำความเข้าใจ โดยการใช้ลักษณะรูปแบบการ ติดต่อสัมพันธ์กัน ระหว่างบุคคลเป็นผล ก่อให้เกิดความเชื่อมโยง เพื่อให้ได้ผลสำเร็จ ตามเป้าหมาย ขององค์การ ของแต่ละบุคคล ที่ได้กำหนดไว้ (อำนวย แสงสว่าง , 2540 : 99)

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการจูงใจของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ และมี ประสิทธิภาพ โดยมีความพอใจ ในทางเศรษฐกิจ และสังคม มนุษย์สัมพันธ์ จึงเป็นทั้งศาสตร์ และ ศิลป์ เพื่อใช้ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี กับบุคคล การยอมรับนับถือ การให้ความร่วมมือ และการให้ความจงรักภักดี ในการติดต่อสัมพันธ์กัน ระหว่างบุคคล ต่อบุคคล ตลอดจนองค์การต่อ องค์การ

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ศาสตร์ และศิลป์ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง บุคคล เพื่อต้องการให้ได้มาซึ่ง ความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน ความรักใคร่ นับถือ และความจงรักภักดี

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การรู้จักใช้วิธีการที่จะครองใจคนโดยมีความประสงค์ให้บุคคล เหล่านั้นนับถือ จงรักภักดี และให้ความ ร่วมมือร่วมใจ ทำงานด้วยความเต็มใจ

มนุษย์สัมพันธ์ เป็นเทคนิคการกระตุ้นให้คน และกลุ่มคน มาเกี่ยวข้องกันทั้งในเรื่องงาน เรื่องส่วนตัวจน สามารถ ทำกิจกรรมใดๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจ เพื่อที่จะทำกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยการทำงาน เพื่อส่วนรวมนี้จะเป็น กระบวนการกลุ่มที่ทำงานร่วมกันด้วย ความเต็มใจ เต็มความสามารถ

มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการจูงใจ ให้ผู้ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ ที่เป็นอยู่ให้เกิดความพึงพอใจในงาน และความสามารถ ทำงาน ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร ได้

มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการของศาสตร์ที่ใช้ศิลปะสร้างความพอใจ รักใคร่ ศรัทธา เคารพนับถือ โดยแสดงพฤติกรรม ให้เหมาะสมทั้งทางกาย วาจา และใจ เพื่อโน้มนำให้มีความรู้สึกใกล้ชิดเป็นกันเอง จูงใจให้ร่วมมือร่วมใจ ในอันที่จะบรรลุสิ่งซึ่ง พึงประสงค์อย่างราบรื่น และอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

ความสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์

มนุษย์สัมพันธ์ ช่วยทำให้มนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ไม่ว่าจะสังคมนขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่ แต่ละคนที่มาอยู่ร่วมกันนั้น ต่างก็มี ความแตกต่างกัน (Individual) ความแตกต่างกันในเรื่อง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ เจตคติ ทัศนคติ ความคิดเห็น เซวณปัญญา เป็นต้น แต่ถ้าทุกคนสามารถร่วมมือกัน ระดมความแตกต่างเหล่านี้ แล้วนำมาสร้างสรรค์ ให้เกิดสิ่งที่ดีใหม่ๆ ขึ้นในสังคม ก็จะก่อให้เกิดเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะการคิดของคนหลายคนย่อมจะรอบคอบกว่า และมีโอกาสผิดพลาดมีน้อยกว่าการคิดคนเดียว ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไรบุคคลหลายๆ คนจึงจะสามารถ ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วย ความเต็มใจ ช่วยกันคิดช่วยกัน ทำอย่างเต็มความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะต้องก่อให้เกิดความเข้าใจ อันดีต่อกัน มีความรักใคร่ สัมผัสกัน สามีคคีต่อกัน มีความเคารพ ขอมรับนับถือ ซึ่งกัน และกัน จริงใจต่อกัน มีเจตคติที่ดีต่อกัน มีเป้าหมายร่วมกัน ที่กล่าวมาทั้งหมดคือ การสร้างมนุษย์สัมพันธ์ ให้เกิดขึ้นใน กลุ่มคนนั้นนั่นเอง มนุษย์สัมพันธ์จึงสำคัญมาก ตั้งแต่ หน่วยสังคมตั้งแต่เล็กที่สุดคือ ครอบครัวไปจนถึงหน่วยสังคม ที่ใหญ่ที่สุด คือ สังคมโลก ได้แก่ องค์การสหประชาชาติ ลงมาจนเป็นประเทศ ถ้าหากสามารถทำให้คนที่มาอยู่ร่วมกันนั้น มีความเข้าใจ ซึ่งกัน และกันมีความไว้วางใจกัน มีความปรารถนาจะร่วมมือร่วมใจกัน แบ่งหน้าที่กันทำ กำหนดบทบาท หน้าที่ และ ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์ หน่วยงาน หรือสังคมนั้นก็จะเป็ระเบียบ มีความสุข ความเจริญก้าวหน้า พัฒนาไปสู่ความเป็นสากลได้ ฉะนั้น ผู้นำของกลุ่มต้องมีบทบาทอย่างมาก ในการที่จะทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ โดยอาศัยความรู้ทางมนุษย์สัมพันธ์ นำมาสร้างขวัญ กำลังใจ ให้กับผู้ร่วมงาน ให้โอกาสผู้ร่วมงานร่วมแสดงความคิดเห็น และรับฟังเหตุผลซึ่งกัน และกัน ร่วมทำกิจกรรม ให้เกียรติกัน

มีความยุติธรรม ให้ความสำคัญแก่ผู้ร่วมงานอย่างจริงจัง มีสวัสดิการดี จะเป็นผลให้เกิดความศรัทธา และความพึงพอใจเกิดขึ้น และในที่สุด คนทำงาน ทุกคน ก็จะทุ่มเทกำลัง และพลังกาย พลังความคิด ร่วมแรงร่วมใจอย่างเต็มที่ และผู้นำที่สามารถปฏิบัติตน จนก่อให้เกิดพฤติกรรม ดังกล่าวได้ก็จะได้ชื่อว่า เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี

มนุษย์ทุกคนสามารถฝึกการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีได้ ถ้ามีความปรารถนา มีความตั้งใจจริง พร้อมทั้งจะฝึกฝน ศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ และนำไปปฏิบัติจริง ๆ เพื่อให้เกิดทักษะในการ สร้างความสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ “มนุษยสัมพันธ์” เป็นสิ่งที่เกิดจาก การเรียนรู้ไม่ได้ เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มนุษยสัมพันธ์จึงเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ในการเข้ากับคน การเอาใจใส่ คน และการครองใจคนทุกระดับ เช่น ผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานกับเพื่อน ร่วมงาน และ รวมทั้งคนในครอบครัวด้วย การพูดจาดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ความเป็นมิตรกับทุกคนเป็น หลักการแรกที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ในขั้นต่อไป และจำไว้เสมอว่า เราเป็นมนุษย์ต้องปฏิบัติกับ คนอื่น เช่นเดียวกับตัวเรา และเราอาจสรุปได้ว่า มนุษยสัมพันธ์มีความสำคัญ ดังนี้คือ

1. มนุษยสัมพันธ์ทำให้เกิดสร้างความสามัคคีธรรมให้เกิดขึ้นในกลุ่มสังคม ในหมู่คณะ
2. มนุษยสัมพันธ์ทำให้การบริหารงานต่างๆ สามารถก่อให้เกิดการรวมพลัง เพื่อก่อให้เกิด ความร่วมแรงร่วมใจ เกิดความรักใคร่ สัมครสมานสามัคคีในการปฏิบัติงาน
3. มนุษยสัมพันธ์ทำให้สังคมปกติสุข คนในสังคมนั้นๆ อยู่ดีมีสุข
4. มนุษยสัมพันธ์ทำให้สร้างความเข้าใจอันดีซึ่งกัน และกัน เป็นการสร้างสรรค์สังคม
5. มนุษยสัมพันธ์ทำให้งานต่างๆ ประสบความสำเร็จเพราะเราอยู่คนเดียวไม่ได้ เราทำงาน หลายอย่าง คนเดียวไม่ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกัน และกัน งานจึงจะประสบความสำเร็จ
6. มนุษยสัมพันธ์ทำให้คนแตกต่างจากสัตว์อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจิตใจดังนั้นใน การอยู่ร่วมกันจึง ทำให้มนุษย์รู้ถึง ความรักใคร่ และไมตรีที่มีให้กัน รวมถึงความต้องการ ที่จะ บรรลุจุดหมายด้วยความภูมิใจ
7. มนุษยสัมพันธ์ทำให้บุคคลยอมรับนับถือกัน ตระหนักในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ “ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์” (Human dignity) ต้องทำให้คนที่ทำงานร่วมกันรู้ และเข้าใจ ถึงการให้เกียรติกัน เสมอมนุษย์เฉกเช่นเดียวกันคือ การยอมรับคุณค่า ความเป็นมนุษย์ นั้นเอง
8. มนุษยสัมพันธ์ทำให้งานทุกอย่างบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรต้องการ เพราะทุกคน เคารพ ในการแสดงความคิดเห็น และ พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่ ความร่วมมือ และ การประสานงานที่ดีนั่นเอง

9. มนุษย์สัมพันธ์ทำให้คนคล้อยตามได้ หากทำให้จิตใจเขาคล้อยตามได้บุคคลจะเกิดความชื่นชอบ และจะพัฒนา ความชื่นชอบ จนเกิด ความศรัทธา และเมื่อบุคคล เกิดความศรัทธาบุคคล ก็ยินดีที่จะปฏิบัติตามซึ่งการทำให้คนอื่น คล้อยตามต้องอยู่บน เงื่อนไขของความชอบธรรม ก็จะสามารสร้างมนุษย์สัมพันธ์ถาวรได้แต่หากบุคคลกระทำทุกอย่างเพียง เพื่อประโยชน์แห่งตน มนุษย์สัมพันธ์นั้นๆ ก็เป็นแค่ชั่วคราว เมื่อความจริงกระจ่าง อาจทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้น ในกรณีเรื่อง การสร้าง มนุษย์สัมพันธ์ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ทุกคนมีมิตรต่อกันทุกคน จึงควรคิด และกระทำในสิ่งที่ดี ให้แก่กันเราก็จะได้สิ่งดีๆ ตอบ

ความสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดี ยอมรับซึ่งกัน และกันมีความสนิทสนมคุ้นเคยรักใคร่ มีความนับถือกัน และความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือซึ่งกัน และกัน เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข และสามารถร่วมมือกัน ดำเนินงาน ของส่วนรวม ให้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีแล้ว มนุษย์สัมพันธ์ยังมีเป้าหมายที่สำคัญอยู่ 3 ประการตามที่ เคียธ เดวิส (Keith Davis) กล่าวว่า การมีมนุษย์สัมพันธ์ เพื่อให้คนเกิดความร่วมมือร่วมใจกัน เพื่อให้คนได้รับความพอใจในงาน ที่ตนทำอยู่ และเพื่อให้คนทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเป้าหมายเหล่านี้บรรลุผลสำเร็จเมื่อใด การกระทำของกลุ่มก็จะประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ นั่นก็คือ คนจะทำงานร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์ และแรงจูงใจร่วมกัน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์สัมพันธ์เป็นพัฒนาการของการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ และแรงจูงใจของคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน ความสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์ ในเหตุผลอื่นๆ อาจสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ความปลอดภัย มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องรวมกลุ่มกันสร้างสัมพันธ์ภาพ เช่น บุคคลพยายามรู้จักกับเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน ผู้มีอำนาจ หรือมีอิทธิพลต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยของตนเอง
2. เศรษฐกิจ มนุษย์สัมพันธ์เพิ่มผลผลิตได้ เพราะมนุษย์มีจิตใจปกติ และเป็นสุข ย่อมสร้างงานอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือการมีมนุษย์สัมพันธ์จะช่วยเหลือในด้านเศรษฐกิจได้
3. ความก้าวหน้า เพราะว่ามีมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จะอยู่คนเดียวในโลกไม่ได้ จะรู้สึกเหงา จึงต้องสร้าง และใช้มนุษย์สัมพันธ์โดยการคบเพื่อน เพื่อให้คลายเหงา
4. สังคม มนุษย์สัมพันธ์ช่วยให้มนุษย์รักกัน ชอบกัน ยอมรับ และคบหาสมาคมกันอันจะนำมาซึ่งความสงบสุขในสังคม

5. การปฏิบัติงาน มนุษย์ไม่อาจปฏิบัติงานโดยลำพังได้ ต้องอาศัย หรือเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับผู้อื่นเสมอ ดังนั้น มนุษย์จึงต้องมีเพื่อนร่วมงาน

6. การเมือง มนุษย์สัมพันธ์ช่วยประสาน หรือแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางการเมืองได้ในลักษณะที่เรียกว่า “กาวใจ”

7. ความสำเร็จ มนุษย์ทั้งหลายต่างก็หวังจะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารองค์การจะต้องคำนึงถึงมากกว่าใคร ๆ โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้สมาชิกในองค์การรู้จักกัน และสามารถประสานงานให้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

8. ความรัก มนุษย์ต้องการแสดงออกซึ่งความรัก คือ รักบุคคลที่เกี่ยวข้อง และต้องการให้เขารักตอบด้วย จะแสดงออกในรูปของการรักเพื่อนเพศเดียวกัน และต่างเพศ ทั้งความรักอันบริสุทธิ์ และความรักด้วยเพศสัมพันธ์

องค์ประกอบของ มนุษยสัมพันธ์

การสร้าง มนุษยสัมพันธ์ ให้เกิดขึ้น ในกลุ่มคนไม่ว่าจะเป็นกลุ่มใด จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของ มนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็น ปัจจัยสนับสนุน หรือ เป็นอุปสรรค ของ ความสัมพันธ์ของกลุ่มแล้ว ดำเนิน การสร้างเสริมพัฒนา และปรับปรุงปัจจัยต่างๆ เหล่านั้นให้เป็น ปัจจัยที่เอื้อต่อ มนุษยสัมพันธ์ ที่ดีให้ได้ สำหรับองค์ประกอบของมนุษยสัมพันธ์นี้

พรหมทิพย์ ศิริวรรณนุศย์ (2541) มีความเห็นว่า มี 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ การรู้จักตน การเข้าใจผู้อื่น และการมีสภาพแวดล้อมที่ดี โดยได้เสนอ เป็นแผนภูมิแสดงองค์ประกอบ ของ มนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเมื่อนำมาประยุกต์ใช้เพื่อ สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ในองค์การ อาจกล่าวได้ว่า องค์ประกอบของ มนุษยสัมพันธ์ ในองค์การประกอบ ด้วยการรู้จักตน การเข้าใจเพื่อนร่วมงาน และการสร้างสภาพแวดล้อม ในที่ทำงานให้ดี ซึ่งอาจจะเขียนเป็นแผนภูมิแสดง องค์ประกอบของ มนุษยสัมพันธ์ ในหน่วยงานได้ ดังนี้

มนุษย์สัมพันธ์		
รู้จักตน	เข้าใจผู้อื่น	สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
วิเคราะห์ตน	วิเคราะห์ความแตกต่างของผู้อื่น	วิเคราะห์สิ่งแวดล้อม
ปรับปรุงตน	ยอมรับความแตกต่าง	ปรับปรุงสิ่งแวดล้อม
พัฒนาคนให้เข้ากับผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม		
มนุษย์สัมพันธ์		
ตนสุข	ผู้อื่นสุข	สิ่งแวดล้อมดี

ภาพที่ 2.3 แสดงองค์ประกอบของมนุษย์สัมพันธ์

จากแผนภูมิซึ่งแสดงความสัมพันธ์ในหน่วยงาน จะเห็นได้ว่า มนุษย์สัมพันธ์ ใน หน่วยงาน มีองค์ประกอบเป็น 3 ประการ คือ การรู้จักตน การเข้าใจเพื่อนร่วมงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ดี ในเรื่องของการรู้จักตนนั้น บุคคลควรต้องวิเคราะห์ตน เพื่อให้รู้จักตัวเอง อย่างแท้จริง ทั้งลักษณะที่ดี และไม่ดี แล้วปรับปรุงตน ในส่วนที่เป็นลักษณะที่ไม่ดีซึ่งอาจสร้างปัญหา และอุปสรรคในการทำงาน และการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากจะเป็นแนวทาง ให้วิเคราะห์เพื่อนร่วมงาน และ เข้าใจ เพื่อนร่วมงาน ให้มากขึ้นแล้ว ยังช่วยยอมรับความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และพัฒนาคนให้เข้ากับ เพื่อนร่วมงานได้ดี ส่วนความเข้าใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ในที่ทำงานดี จะเป็นตัว กระตุ้นให้บุคคลวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ในที่ทำงานแล้ว ปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางพัฒนาคน ให้เข้ากับที่ทำงานให้ได้ด้วย ซึ่งทั้งหมดดังกล่าวนี้ จะส่งผลต่อ มนุษย์สัมพันธ์ ในองค์การ เมื่อ มนุษย์สัมพันธ์ ในองค์การดี ก็จะทำให้บุคคลเป็นสุข เพื่อนร่วมงานสุข และสิ่งแวดล้อม ในที่ทำงานดี ซึ่งหมายถึง ประสิทธิภาพที่ดีของ องค์การ จึงเห็นได้ว่า การศึกษาในเรื่อง องค์ประกอบ ของ มนุษย์สัมพันธ์ ดังกล่าว จะช่วยให้ บุคคลเกิดความเข้าใจ และเกิดแรงกระตุ้น ในการประพฤติปฏิบัติให้เกิด องค์ประกอบ ดังกล่าว อันนำมาซึ่ง ความสัมพันธ์อันดีในองค์การ

มนุษย์สัมพันธ์เกิดได้ต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ต้องมีความเข้าใจตนเอง
2. ต้องมีความเข้าใจบุคคลอื่น
3. ต้องยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่น

ความเข้าใจตนเอง หมายถึง ความเข้าใจในความต้องการของตนเอง การรู้จักจุดเด่นจุดด้อยของตน การรู้ถึง จุดที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาคน

ความเข้าใจบุคคลอื่น หมายถึง การที่เราเข้าใจถึงความต้องการ หรือปัญหาของบุคคลอื่น บุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ๆ และธรรมชาติของคน

ความแตกต่างของบุคคล หมายถึง ลักษณะที่ทำให้คนแต่ละคนไม่เหมือนกันซึ่งแต่ละคนย่อมมีความคิด จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ เจตคติ ประสบการณ์ต่าง ๆ กัน สิ่งที่ทำให้มนุษย์เราแตกต่างกันไม่เหมือนกันนั้นมาจากหลายสาเหตุด้วยกันอาจ ประมวลได้ดังนี้คือ รูปร่างหน้าตา (appearance) อารมณ์ (emotion) นิสัย (habit) เจตคติ (attitude) พฤติกรรม (behavior) ความถนัด (aptitude) ความสามารถ (ability) สุขภาพ (health) รสนิยม (taste) และสังคม (social) ความแตกต่างจาก สาเหตุดังกล่าวเป็น สาเหตุให้มนุษย์ขัดแย้งกันไม่สามารถเข้ากัน หรือสัมพันธ์กันได้หาก ขาดความรู้ความเข้าใจ เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยาม ไม่เคารพสิทธิ ไม่ให้เกียรติเคารพนับถือในความแตกต่างกัน ถือว่าเป็นสิ่งธรรมดาสามัญทั่วไป ถ้าเราได้เข้าใจในเรื่องเหล่านี้แล้ว ความขัดแย้งก็จะลดน้อยลง หรือสามารถจัดออกไปได้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นก็จะดีขึ้น (วิจิตร อวาทกุล 2542 : 34)

องค์ประกอบของมนุษย์สัมพันธ์แบ่งเป็น 3 ประการคือ

1. การเข้าใจตนเอง เป็นลักษณะการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงว่าตนเองเป็นใคร มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์แค่ไหนระดับใด มีจุดแข็งคือความเก่ง และจุดอ่อนคือความไม่เก่งในด้านใดบ้างเรื่องใดบ้าง การเข้าใจตนเอง ทำให้บุคคลเกิดการรู้จักยอมรับในคุณค่าแห่งตน นับถือตนเอง และรู้จักเข้าใจสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเอง สิ่งที่สำคัญในการเข้าใจตนเองจะช่วยให้เรารู้จักปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ ดีมาก

2. การเข้าใจบุคคลอื่น เป็นการเรียนรู้ธรรมชาติของคน ความแตกต่างระหว่างบุคคลความต้องการของบุคคล แรงจูงใจของบุคคล สภาพสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดประโยชน์ ในการนำไปใช้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้นานับการ เมื่อเราต้องการ ไปติดต่อสัมพันธ์กับ บุคคลใด เราต้องทราบก่อนว่าบุคคลนั้นชื่อใดเป็นใคร มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ทางด้านใด อยู่ในระดับใดชอบสิ่งใด ไม่ชอบสิ่งใด โปรดปรานในสิ่งใดเป็นพิเศษ มีคุณลักษณะที่เด่นทางด้านใดบ้าง เมื่อนำเอาบุคคลอื่น ที่เราต้องการติดต่อ สัมพันธ์ มาพิจารณาว่า เรามีความเข้าใจในตัวเขา

อย่างไร เรายอมรับในตัวเขาได้แค่ไหน เพื่อจัดระดับคุณค่า และความสำคัญของบุคคลที่เราจะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์รวมทั้งการที่เรา รู้จักปรับตัว ให้เข้ากับบุคคลอื่น ได้ในการติดต่อสัมพันธ์กัน

3. การเข้าใจสิ่งแวดล้อม เป็นการเรียนรู้ธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเรา และบุคคลอื่นซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และมีส่วนสัมพันธ์กับมนุษยสัมพันธ์ได้แก่ สภาพการณ์เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และในอนาคต ล้วนแต่มีอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันที่เป็นองค์กร สถาบันการศึกษา หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน โรงงาน รัฐบาล ศาสนา องค์กรระหว่างประเทศ ความรู้จากการเข้าใจสิ่งแวดล้อมสามารถนำมาปรับใช้กับตัวเรา ในการเสริมสร้าง มนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดีมากขึ้น(อำนาจ แสงสว่าง,2544:101)

นอกจากนี้แล้วองค์ประกอบของมนุษยสัมพันธ์ มักจะเกี่ยวข้องกับเรื่อง พฤติกรรม การจูงใจ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม เจตคติ นิสัย ระบบสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยผสมผสานกันอย่างเหมาะสม เกิดเป็นพฤติกรรมที่น่าพึงพอใจแก่บุคคลอื่น ๆ ที่เรียกว่า “มนุษยสัมพันธ์” องค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

การที่จะเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึงองค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมของคน (Human Behavior) ในการอยู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะ เป็น เพื่อความสุขในการดำเนินชีวิต หรือเพื่อการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้นในหน่วยงาน เราทุกคนต้องเข้าใจพฤติกรรมของคน
2. การจูงใจ (Motivation) เป็นแรงกระตุ้น เป็นพลังให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่ออำนวยความสะดวก และสร้างความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงาน
3. กลุ่มพวกในการปฏิบัติงาน (Team work) ตามรูปแบบของปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมนุษย์ ที่ดำรงตนด้วย การเคารพนับถือ ซึ่งกัน และกัน หรือเคารพนับถือในความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อหน่วยงาน หรือ องค์กร มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ๆ แบ่งแยกกลุ่มไปตามลักษณะของ ความต้องการ มีการต่อสู้แย่งชิงผลประโยชน์ซึ่งกัน และกันประโยชน์ของมนุษยสัมพันธ์

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ (The Development of Relationship)

มาเป็นแนวทางการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้ใช้สารสนเทศ เนื่องจากเห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อมูล (Information) ว่าเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในโลกสหภาพทางอินเทอร์เน็ต เมื่อได้คุยหรือร่วมสนทนากับคนแปลกหน้าหรือคน

ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ความอยากรู้ข้อมูลต่างๆ ระหว่างกันมีส่วนสำคัญในการพิจารณาว่าจะร่วมสนทนาหรือสานสัมพันธ์ระหว่างกันต่อไป ซึ่งทฤษฎีแรกที่น่ามาประกอบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ทฤษฎี Uncertainty Reduction จากหนังสือ Human Communication เขียนโดย ลิตเติลจอห์น (Littlejohn ,1995 : 257-264) ผู้ค้นพบทฤษฎีนี้คือ ชาร์ลส เบอร์เกอร์ (Charlts Berger) และคณะได้อธิบายว่า ทฤษฎี Uncertainty Reduction เกี่ยวข้องกับวิธีการที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้อื่นที่ทำให้ความรู้จักกันให้มากขึ้น

เบอร์เกอร์เชื่อว่าความไม่มั่นใจ (Uncertainty) คือตัวแปรสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ เมื่อเริ่มมีปฏิสัมพันธ์คนเราจะคอยกันให้มากขึ้นเพื่อที่รู้ข้อมูลให้มากเป็นการขจัดความไม่มั่นใจ เมื่อทราบข้อมูลต่างๆ ระหว่างกันมากขึ้นทำให้คำถามและความพยายามอยากรู้ข้อมูลต่างๆ จะลดลงไป ทั้งนี้ขึ้นกับหลักการที่สำคัญ คือ การรู้จักตนเอง (Self-awareness) และความเข้าใจผู้อื่น (Knowledge of other)

เมื่อต้องการจะทราบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผู้อื่นเบอร์เกอร์ได้แนะนำไว้ 3 วิธี คือ

- Passive Strategies คือการใช้การสังเกต (Observational) โดยการสังเกตการณ์กระทำในสถานการณ์ต่างๆ ของผู้อื่นว่าเป็นอย่างไร
- Active Strategies คือ การถาม (Asking) ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่สนใจและสร้างสถานการณ์ให้บุคคลนั้นเข้าร่วมและทำการสังเกต
- Interactive Strategies คือ การซักถาม (Interrogation) และการเปิดเผยตนเอง (Self-disclosure) เปิดเผยความเป็นตัวตนที่แท้จริง ไม่มีการปิดบังข้อมูล เป็นวิธีการที่สำคัญเนื่องจากเมื่อคุณเปิดเผยบางอย่างเกี่ยวกับตนเองให้ผู้อื่นรู้ ผู้ร่วมสื่อสารก็จะเปิดเผยตนเองกลับมาเช่นกัน

ทฤษฎีที่สอง คือ Social Penetration จากหนังสือ Human Communication เขียนโดย ลิตเติลจอห์น (Littlejohn ,1995 : 264-266) ผู้ค้นพบคือ ฮอร์วินท์ อัลท์แมน และคาร์มาส เทย์เลอร์ (Irwin Altman & Dalmas Taylor) อธิบายว่า ความสัมพันธ์ที่มีความสนิทสนมกัน (Intimates) กันมากขึ้นเมื่อผู้สื่อสารมีความเปิดเผย (Disclosure) ต่อกันมากและมีข้อมูลของกันและกัน (Information Themselves) โดยรูปแบบการสื่อสารจะเริ่มจากเรื่องผิวเผิน (Shallow) ไม่เป็นส่วนตัว (Nonintimate) ในช่วงแรกของความสัมพันธ์ไปสู่ความลึกซึ้งและคุ้นเคยกันมากขึ้น เมื่อมีความสนิทสนมกัน ซึ่งมีขั้นตอนของการสื่อสารที่เริ่มต้นจากเรื่องที่กว้างๆ (Breadth) หรือเรื่องราวทั่วๆ ไปไปสู่ความลึกซึ้ง

(Depth) มากขึ้น หรือเป็นเรื่องราวที่เป็นข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัวอย่างรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิต

(Life) ความรู้สึก (Felling) และความคิด (Thoughts) ของผู้ร่วมสื่อสาร

อัลท์แมน และ เทย์เลอร์ ได้แบ่งการพัฒนาความสัมพันธ์ไว้ 4 ขั้นตอน คือ

- Orientation คือ ขั้นตอนของการสื่อสารกันด้วยข้อมูลที่ไม่เป็นส่วนตัว (Impersonal Communication) เช่นเรื่องราวต่างๆ ไปเกี่ยวกับตนเอง
- Exploratory Affection Exchange เป็นขั้นที่เริ่มมีการขยายขอบเขตของข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลที่ลึกซึ้ง Affective Exchange ในการสื่อสารระหว่างกันจะเริ่มมีการประเมินและพิจารณาความรู้สึกที่ลึกซึ้งมากขึ้นระหว่างผู้สื่อสาร
- Stable Exchange เป็นขั้นที่สนิทสนมกันมากที่สุดและคู่สื่อสารสามารถทำนายใจถึงการกระทำและการตอบกลับระหว่างกันได้

จาก 2 ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นเห็นถึงการให้ความสัมพันธ์กับข้อมูล (Information) และการเปิดเผย (Disclosure) โดยมีขั้นตอนของการพิจารณาการพัฒนาสัมพันธ์โดยสรุป เริ่มจากการสื่อสารในเรื่องต่างๆ ไปไม่เป็นส่วนตัว พัฒนาจนมีความใกล้ชิดและสนิทสนม มีความลึกซึ้งของเรื่องราวและข้อมูลที่สื่อสารกัน พัฒนาจนถึงระดับความสัมพันธ์ที่มีความสนิทสนมกันมากที่สุด สามารถคุยกันได้ทุกเรื่อง ไม่มีการปิดบังข้อมูลระหว่างกันและกัน ซึ่งมีผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ โดยปาร์ค และ ฟลอยด์ (Park & Floyd, 1999 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง Making Friends in Cyberspace โดยเฉพาะการสื่อสารใน Newsgroup พบว่า ความสัมพันธ์ของบุคคลจะเริ่มพัฒนาจากไม่เป็นส่วนตัว (Impersonal) จนมาเป็นส่วนตัว (personal) กันมากขึ้น โดยมีทิศทางที่เริ่มขึ้นจากเพิ่มการพึ่งพากันมากขึ้น (Increases in Interdependence) มีความกว้างขวางและลึกซึ้งในปฏิสัมพันธ์ (in the breadth and depth of interaction) สามารถเข้าใจและเข้าใจซึ่งกันและกัน (in interpersonal predictability and understanding) มีการเปลี่ยนไปสู่การสื่อสารที่มีวิธีเฉพาะหรือเป็นส่วนตัวและเข้าใจกันระหว่างผู้สื่อสารเท่านั้น (in the change toward more personalized way's of communication) มีการให้คำมั่นสัญญา (in commitment) และมีการเกี่ยวโยงกันของผู้ร่วมสื่อสารในเครือข่ายทางสังคม (in the convergence of the participants social network) ในที่สุด

จากรูปแบบการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ได้จากทฤษฎีและผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปกรอบการศึกษาการพัฒนาหรือการสร้างความสัมพันธ์ (Relationship Development) ระหว่างกันของคู่สื่อสาร สามารถแบ่งได้ 3 ระดับ ดังนี้

1.ระดับความสัมพันธ์ขั้นเริ่มต้น เป็นระดับที่คู่สื่อสารเริ่มสนทนากันในช่วงแรกๆ หรือเริ่มทำความรู้จักกัน โดยข้อมูลหรือหัวข้อในสนทนาจะเป็นเรื่องราวทั่วไป เช่น ข้อมูลทางด้านเพศ อายุ การศึกษา ความคิด ความเชื่อ ทักษะของคู่สนทนา เพื่อมองหาความเหมือนกันและสานความสัมพันธ์ต่อ

2.ระดับความสัมพันธ์ที่เพิ่มความใกล้ชิด เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นด้วยการเปิดเผย (Disclosure) ระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น มีหัวข้อในการสนทนาที่กว้าง (Breadth) และลึกซึ้ง (Depth) ในเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ความใส่ใจ ความรู้สึก

3.ระดับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน เป็นขั้นที่คู่สื่อสารมีการสนิทสนมกันมากที่สุด มีการเปิดเผยตนเองระหว่างกัน (Self-Disclosure) ระหว่างกัน คุยกันอย่างเปิดเผยด้วยตัวคนที่แท้จริง คุยกันได้ทุกเรื่องไม่ว่าเรื่องชีวิตส่วนตัว (Life) ความรู้สึก (Feeling) รวมทั้งสามารถหยอเย้าหรือคาดเดาคำตอบระหว่างกันได้ และเป็นความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

กิตติ กันภัย (อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพและคณะ 2543 : 106-111) ได้อธิบายผลกระทบต่อคนและสังคม โดยเน้นที่การใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว (Personal Computer: PC) เป็นอุปกรณ์ถ่ายทอดลำเสียงข้อมูลข่าวสารเป็นตัวที่ก่อผลไว้ดังนี้ คอมพิวเตอร์สามารถนำมาใช้กับการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถสร้างสายสัมพันธ์และมิตรภาพในหมู่คนที่อาจจะไม่มีโอกาสได้พบกันมาก่อนได้ ถ้าไม่มีคอมพิวเตอร์และ CMC อาจช่วยเพิ่มพูนภาพลักษณ์ของตัวตน (Self-image) ทำให้รู้จักตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น และเอื้อต่อความเป็นประชาธิปไตย สำหรับเทคโนโลยีที่เป็นมิตรและเป็นภัยต่อสังคมสามารถสังเกตลักษณะความสัมพันธ์ของเหล่าบรรดาผู้ใช้ CMC ได้หลากหลาย แต่ลักษณะที่โดดเด่น คือ ความไม่ปรากฏตัวตนที่แท้จริง (Impersonal) และการหลอกลวง (Deception) นอกจากนี้ CMC ยังก่อให้เกิดผลสะท้อนต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแง่ “เวลา” ที่ใช้ไปกับคอมพิวเตอร์ที่นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และจะไปลดทอนเวลาที่ใช้ไปกับการติดต่อแบบเห็นหน้าค่าตากันของคนในสังคม

พรนภา แก้วลาย (2543) ในบทความ “ความรู้เท่าทันในข่าวสายไอที” ได้กล่าวว่า ผู้บริโภคหรือผู้ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ ควรมีความรู้เท่าทันในการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ โดยขอให้คำนึงว่าเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่มนุษย์เป็นผู้ใช้ มิใช่ยอมให้เครื่องมือมาเป็นตัวกำหนดรูปแบบวิธีการสื่อสารหรือวิถีการดำเนินชีวิตของเรา เสมือนการเสพติดเทคโนโลยีมากเกินไปจนเป็นจนกระทั่งกระทบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ (2543 : 54-57) ผู้เขียนหนังสือ Cyber Being: ผมคือไซเบอร์ ได้กล่าวถึงเรื่อง “คนคิดเน็ต” โดยอธิบายว่า ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นสิ่งเสพติดชนิดใหม่ และ

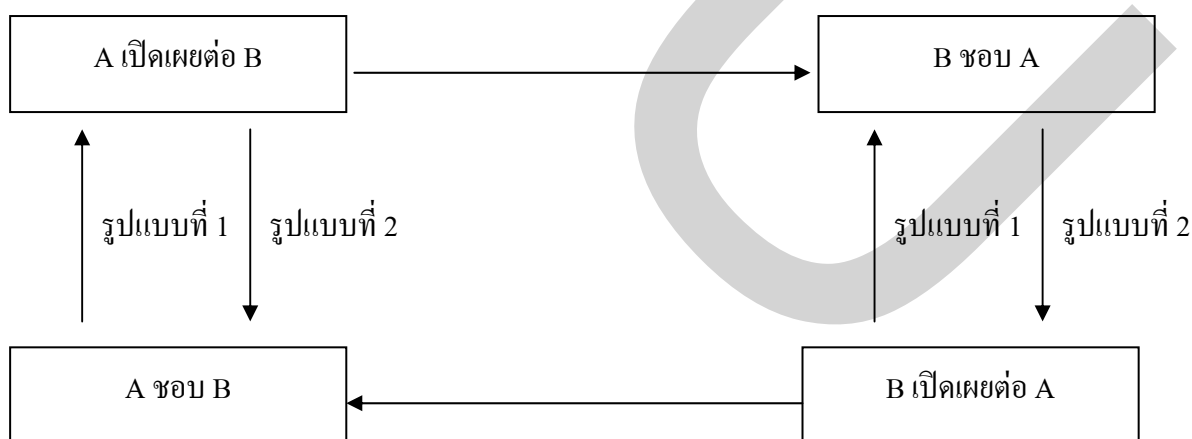
อาการเสพติดอินเทอร์เน็ตถือเป็นความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ คือ คนคิดเน็ตจะแยกตัวเองออกจากโลกแห่งความเป็นจริงโดยมาสร้างและใช้ชีวิตอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตแทน การคิดเน็ตบางครั้งก็ส่งผลร้ายทางด้านจิตใจได้ และการเสพติดอินเทอร์เน็ตเป็นการกลบเกลื่อนปัญหาชีวิตที่แท้จริงเอาไว้รอจนวันที่ปะทุขึ้นมา อีกทั้งยังบั่นทอนเวลาในการทำกิจกรรมอื่นๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอ ดังนี้

แนวทางหนึ่งซึ่งนักวิจัยใช้ศึกษาสำรวจบทบาทของการเปิดเผยตนเองที่มีต่อการพัฒนาและรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลคือ การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอ ผลการวิจัยจากอดีตถึงปัจจุบันมีความสอดคล้องกันคือพบว่า การเปิดเผยตนเองมีความสัมพันธ์กับความชอบพอ

Collins และ Miller (1994) ได้รวบรวมงานวิจัยจำนวน 74 เรื่องที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอ และทำอภิวิเคราะห์ พบว่า

1. คนที่เปิดเผยตนเองแบบเจาะลึกนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นที่ชอบพอของผู้อื่นมากกว่าคนที่เปิดเผยแบบผิวเผิน
 2. เราจะเปิดเผยตนเองต่อคนที่เราชอบเขายู่ก่อนหน้าแล้วมากกว่าคนที่เราไม่ได้ชอบ
 3. การเปิดเผยตนเองทำให้เราชอบบุคคลที่เราเปิดเผยตนด้วย
- ผลจากการวิเคราะห์สามารถอธิบายได้ในภาพดังนี้

ภาพที่ 2.4 : รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองและความชอบพอระหว่างคน 2 คน จาก “Self-Disclosure and Linking : A Meta-Analysis Review,” โดย N.L.

Collins and L.C.Miller, 1994, Psychological Bulletin, 116,457-475. Copyright©1994 โดย The American Psychological Association.

ในทั้ง 2 รูปแบบที่ได้กล่าวมานั้น นักจิตวิทยาสังคมได้ให้ความสนใจในรูปแบบที่ 1 มากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยของคน ๆ หนึ่งกับความชอบที่ผู้รับฟังมีต่อตัวผู้เปิดเผยตนเอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบที่ 1 นี้สามารถจะอธิบายได้ด้วย 2 แนวคิด แนวคิดแรกเป็นการพิจารณาถึงการเปิดเผยตนเองในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Altman & Taylor, 1973) แนวคิดนี้มองว่าการเปิดเผยตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเริ่มสร้างสัมพันธ์ภาพ ทฤษฎีการเข้าสู่สังคม หรือ Social Penetration Theory ของพวกเขา เป็นที่สนใจอย่างมาก ทฤษฎีนี้เสนอว่าสัมพันธ์ภาพพัฒนาขึ้นจากการค่อย ๆ เปิดเปิดเผยตนเองในหลาย ๆ เรื่องและเป็นเรื่องส่วนตัวมากขึ้นเรื่อย ๆ ระดับของการเปิดเผยตนเองซึ่งกันและกัน ระหว่างคู่กันนั้นเป็นเสมือนเครื่องวัดความใกล้ชิดที่พัฒนาขึ้น และการเปิดเผยจะถูกมองว่าเป็นรางวัลหรือผลในด้านบวกสำหรับผู้รับฟังเพราะการเปิดเผยนั้นสื่อให้เห็นถึงความชอบพอที่ผู้เปิดเผยมีต่อผู้ฟังและความต้องการของผู้เปิดเผยที่จะมีสัมพันธ์ภาพที่ลึกซึ้งมากขึ้น ดังนั้นคนจึงควรที่จะยังชอบคนที่ให้ผลในด้านบวกต่อเรา

แนวคิดที่สองที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอที่ผู้รับฟังมีต่อผู้เปิดเผย คือ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางข้อมูลในการดึงดูดใจ ซึ่งเสนอว่าความชอบพอนั้นจะถูกกำหนดโดยการมีความเชื่อในทางบวกเกี่ยวกับคน ๆ นั้น ยังมีความเชื่อในทางด้านบวกมากแค่ไหนก็จะยิ่งมีความชอบพอมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นตามแนวคิดนี้ การเชื่อมโยงระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอนั้นจึงถูกกำหนดโดยการสร้างความเชื่อในทางบวกเกี่ยวกับผู้เปิดเผยตนเอง เช่น ผู้ที่เปิดเผยลึกซึ้งมากกว่าอาจถูกผู้อื่นมองว่าเป็นคนที่น่าเชื่อถือ เป็นมิตร และอบอุ่น และมีหลักฐานจากการวิจัยมากมายที่ยืนยันว่าคนจะเกิดความรู้สึกในทางบวกต่อผู้ที่มีความเต็มใจที่จะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวต่อพวกเขามากกว่าผู้ที่เปิดเผยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

โดยสรุปแล้วทั้งสองแนวคิดเป็นเสมือนพื้นฐานทางทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ทำนายได้ว่าเอกลักษณ์บุคคลจะชอบผู้ที่มีความเต็มใจที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอนั้นยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องอีก เช่น ความเหมาะสมในการเปิดเผย เพราะการเปิดเผยข้อมูลที่ลึกซึ้งและรวดเร็วจนเกินไปอาจจะทำให้ถูกมองว่าเป็นคนที่มี

ปัญหาในการปรับตัว และทำให้เป็นที่ชอบพอน้อยลง ระดับของการเปิดเผยตนเองจึงมีผลต่อความชอบพอที่ผู้รับฟังมีต่อผู้เปิดเผยด้วย

แนวคิดทฤษฎีทั้งหมดนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงการสื่อสารด้านระดับความสัมพันธ์ของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่มาของการพัฒนาความสัมพันธ์ในระดับต่างๆ เริ่มจากการไม่รู้จักกันจนไปถึงการที่ผู้สนทนาและคู่สนทนามีการเจรจาเกี่ยวกับด้านเพศได้ ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถนำมาอ้างอิงเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสัมพันธ์ของการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ได้เป็นอย่างดี

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โกสินทร์ รัตนกร (2552: บทคัดย่อ) ผลจากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 40ราย พบว่า การหาคู่ครองของหนุ่มสาวผ่านสื่อกลางในรูปแบบเดิม คือ สื่อหนังสือหรือนิตยสาร มาสู่อินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดผลกระทบต่อรูปแบบความสัมพันธ์ของการเลือกคู่ครอง เกิดการเปลี่ยนแปลงลำดับชั้นการเริ่มต้นและเปลี่ยนสถานะความสำคัญของการเลือกคู่ครอง

ผู้วิจัยยังพบอีกว่ารูปแบบการหาคู่ครองของสื่อในอดีตนั้นมีการใช้ลำดับความสำคัญในการเลือกคู่ครองที่ผู้ใช้บริการเข้ามาใช้บริการโดยการค้นหาคู่ครองที่มีการเปิดเผยความสัมพันธ์เป็นแฟนหรือเป็นคู่รักเลย ซึ่งแตกต่างจากลำดับความสำคัญในการเลือกคู่ครองของบุคคลที่เข้ามาใช้บริการผ่านเว็บไซต์ ที่ผู้เข้ามาใช้บริการเข้ามาเพราะความเหงาความต้องการหาเพื่อนพูดคุย หรือเหตุผลอื่นๆ เป็นการเข้ามาโดยตั้งลำดับความสำคัญการค้นหา เป็นเพื่อนก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ไปเป็นเพื่อนคุยทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนสนิท จนกระทั่งเป็นแฟน หรือคู่รัก เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ในลักษณะขั้นบันไดขั้นต่อขั้น ซึ่งเสมือนกับการพัฒนาความสัมพันธ์กันในโลกแห่งความเป็นจริงที่มีลำดับความสำคัญในการเริ่มจากเป็นคนรู้จัก เป็นเพื่อนกัน ก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นบันไดขั้นต่อขั้นไปเป็น เพื่อนสนิท แฟนหรือคู่รัก

กุศลทิพย์ ไชศิวามงคล (2549 : บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารในห้องสนทนาภาษาไทยผ่านโปรแกรม Pirch98 บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการเข้ามาใช้ห้องสนทนาเพื่อการเข้ามาหาเพื่อนสนทนา การเข้ามาเพื่อนัดพบคู่สนทนา การเข้ามาเพื่อหาเพื่อน หรือซื้อขายบริการทางเพศ หรือการเข้ามาโฆษณาสินค้า ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ และ

ขอให้ช่วยโหวตคะแนนในการประกวดต่างๆ ผู้สนทนาบางคนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง จนกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของชุมชนเสมือนจริง และมีการแบ่งเป็นชุมชนเสมือนจริงย่อยๆ ที่อยู่ร่วมกันและมีความสัมพันธ์กันเป็นเครือข่าย และมีการทับซ้อนกันระหว่างชุมชนย่อยๆ ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่ามียุทธศาสตร์ของการเคลื่อนย้ายของชุมชน ในลักษณะของการเคลื่อนย้ายชุมชนจริง ไปสู่ชุมชนเสมือนจริง การเคลื่อนย้ายจากชุมชนเสมือนจริงแห่งหนึ่ง ไปยังชุมชนเสมือนจริงอีกแห่งหนึ่ง และกรเคลื่อนย้ายชุมชนจากชุมชนจริงไปสู่ชุมชนจริง

นุชรรัตน์ ขวัญคำ (2550:บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง รูปแบบการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนการศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า กลุ่มวัยรุ่นมีการสนองความต้องการกับกิจกรรมต่างๆ บนสื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ การร่วมแสดงความคิดเห็นในกลุ่มข่าวสารต่างๆ การติดตามข่าวสาร การเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ การสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์(E-mail) โดยกิจกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมมากที่สุดคือ การค้นหาข้อมูลเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนในการเรียนการศึกษา ในขณะที่เดียวกันสื่ออินเทอร์เน็ตยังมีกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเล่นเกมและการพูดคุยสนทนาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้รับความนิยมรองลงมา

การศึกษาด้านรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือการชมทีวีหรือการฟังเพลงออนไลน์ นอกจากนี้ยังใช้สื่ออินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ เช่น การดาวน์โหลดเพลง รูปภาพและเกมส์ต่างๆ ได้รับการสนองเพียงบางส่วนเท่านั้น สำหรับการจองตั๋วภาพยนตร์ ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือ ด้วยการดาวน์โหลด คลิปวิดีโอ การค้นหาข้อมูลผ่านเว็บไซต์ต่างๆ การเช็คเมล และการ Chat ผ่านโทรศัพท์มือถือ นั้น อยู่ในระดับต่ำเนื่องจากความไม่สะดวกในการใช้งาน รวมทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตผ่าน โทรศัพท์มือถือซึ่งมีราคาแพงเกินไป

รัชฎาภรณ์ รังสีประเสริฐ(2552 : บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเล่นเว็บประเภท SOCIAL NETWORK HISของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในงานวิจัยได้นำเรื่องที่ศึกษามาปรับเน้นข้อมูลมาปรับใช้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เล่นเพื่อกระตุ้นให้มีผู้ใช้บริการมากขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุต่ำกว่า หรือเท่ากับ 25 ปี สถานะภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อาชีพนักเรียน /นักศึกษา มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ต่อเดือน จังหวัดกทม.

2. ทศนคติความรู้สึกลงในการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีรู้สึกทำให้เกิดความผ่อนคลาย ทำให้เพลิดเพลิน ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และทำให้เกิดความสนุกสนานในระดับมาก

3. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ทางด้านความต้องการทางสังคมในการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS โดยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เล่นต้องการอยู่ในหมู่เพื่อนฝูงอยู่ในระดับมาก

4. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ทางด้านการยกย่องในการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS โดยอยู่ในระดับปานกลางเมื่ออยู่ในระดับรายด้าน พบว่าทุกระดับอยู่ในระดับปานกลาง

5. ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า

5.1 ผู้เล่น His ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS ทางด้านระยะเวลาในการเล่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 ทศนคติในส่วนของความรู้สึกของผู้เล่น His ในด้านความถี่ในการเช็คหรือใช้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ อย่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทางด้านระยะเวลาในการเข้าใช้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก อย่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ 0.05

5.3 ปัจจัยด้านจิตวิทยา ทางด้านทางความต้องการทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางด้านการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS ในด้านความถี่ที่เข้าเช็คหรือใช้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ 0.01

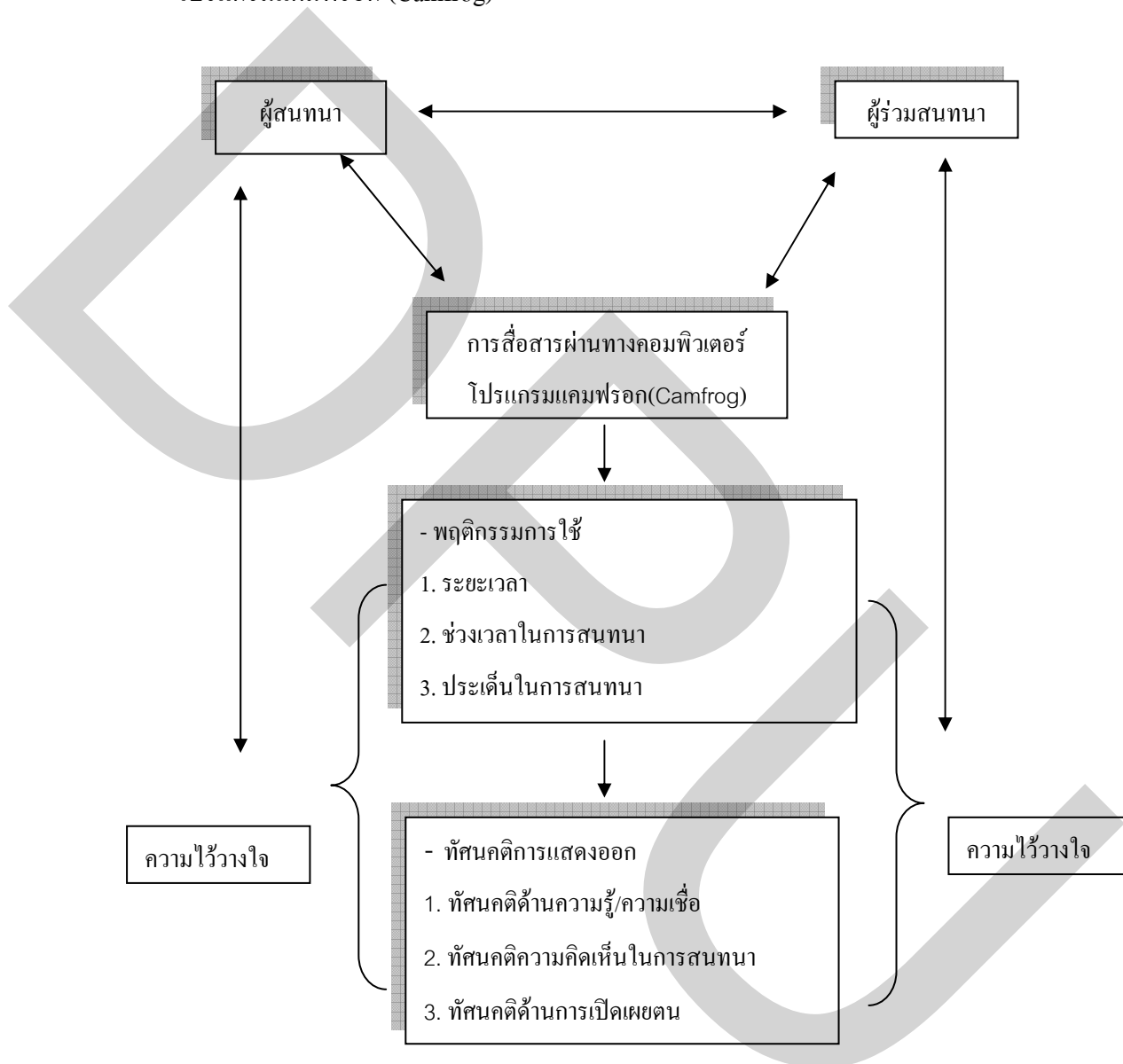
5.4 ปัจจัยด้านจิตวิทยา ทางด้านความต้องการการยกย่อง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นเว็บไซต์ประเภท SOCIAL NETWORK HIS ในด้านความถี่ที่เข้าเช็คหรือใช้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ 0.01

อาทิตยา เมืองยม (2547: บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง การสร้างสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา (Chat) ในการศึกษารั้วนี้พบถึงลำดับความสำคัญของการใช้สื่อ Media Hierarchy ที่มีความไว้วางใจเป็นเกณฑ์การตัดสินใจ มากขึ้นขยายมาสู่โทรศัพท์ และยังมีความไว้วางใจมากอาจใช้วิธีการนัดเจอกัน และยังพบถึงลำดับความสำคัญของข้อมูล Message Hierarchy ที่มีความไว้วางใจเป็นเกณฑ์การตัดสินใจการเข้าถึงข้อมูล ที่พบว่ายิ่งเมื่อคู่สนทนามีความไว้วางใจมากขึ้นเท่าไร ระดับชั้นของข้อมูลที่ต้องการรู้ก็จะยิ่งมีความใกล้ชิดและเข้าใจตัวตนมากขึ้น เช่น จากเรื่องทั่วไป มาถึงเรื่องความชอบ และอาจมาถึงการส่งรูปให้เห็นตัวตนกันจริงว่ามีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร เมื่อแต่ละคนต่างมีความไว้วางใจกันและกันมาก

สำหรับความคิดเห็นจากการเล่นสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนั้นในด้านบวกพบว่า กลุ่มผู้เล่นเห็นว่าการเล่นสนทนานั้นทำให้ได้เพื่อน มีความสนุกสนาน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆและความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆ และความคิดเห็นในด้านลบนั้น พบว่ากลุ่มผู้เล่นเห็นว่าการเล่นสนทนานั้นไม่สามารถหาความจริงได้ เพราะไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าข้อมูลที่สื่อสารกันนั้นเป็นจริงมากแค่ไหน เพราะการมองไม่เห็น ไม่ได้ยินเสียงของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ดังนั้น ตัวผู้เล่นเองต้องมีวิจารณญาณและมีขอบเขตในการเล่นเพื่อที่จะได้ใช้รูปแบบการสื่อสารชนิดนี้ให้เป็นประโยชน์และเกิดผลดีต่อตนเอง

2.8 กรอบแนวความคิด

หัวข้อ “ พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)”

2.9 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการเน้นการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เท่านั้น กรณีศึกษาทั้งหมดที่มีในการวิจัยชิ้นนี้จึงไม่อาจที่จะเป็นตัวแทน อ้างอิงพฤติกรรม ทัศนคติในภาพรวมได้ทั้งหมด
2. งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น รูปแบบการสนทนาในด้านพฤติกรรมทัศนคติและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่อาจจะพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคตจึงเป็นไปได้ที่อาจจะก่อให้เกิดปัจจัยและผลกระทบในแง่อื่นๆของกลุ่มผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อาจจะมีข้อมูลหรือความเห็นที่เพิ่มมากขึ้นจากที่ได้ศึกษาไว้
3. ปัญหาในการสนทนาดูแล ซึ่งสิ่งที่เป็นปัญหาต่อการวิจัยนี้เห็นว่า การสนทนาอาจจะมีสื่อรอบข้างและความคิดเห็นที่ขัดแย้งและแตกต่างกันอาจจะทำให้ข้อมูลความคิดเห็นที่แตกต่างกันกันออกไป
4. ข้อจำกัดของเวลาของงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ในการสนทนานั้นเกิดจากความหลากหลายอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่มีเวลาไม่ตรงกันจึงยากต่อการนัดพบ
5. ข้อจำกัดของข้อคำถามของงานวิจัยชิ้นนี้ คือ จะต้องระวังในเรื่องข้อคำถามเนื่องจากอาจจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอคติและยากที่จะตอบคำถาม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัย “ พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ” เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อทราบถึงมุมมองความคิดทางด้านทัศนคติเรื่องเพศของผู้สนทนาที่มีต่อผู้ร่วมสนทนา โดยการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศผ่านกล้อง ภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) โดยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นตัววิเคราะห์ผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่เป็นตัววิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้นก่อนแล้วจึงนำมาเป็นแนวทางในการถามโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของผู้เล่นโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) โดยใช้กลุ่มที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ คือ กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกันและตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ ซึ่งผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมา เป็นผู้ร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) แล้วจึงนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และประเมินผล เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.2 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นอายุ 18 ปี ถึง 25 ปี เป็นผู้ร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) ภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) โดยผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูล มีอายุตั้งแต่ อายุ 18 ปี ถึง 25 ปี โดยเป็นกลุ่มนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยและกลุ่มเริ่มต้นเข้าสู่วัยทำงาน เป็นผู้สนทนาสนทนาผ่านโปรแกรม

แคมฟรอก(Camfrog)ห้อง 18+ ประจำ ซึ่งมีระยะเวลาในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป

3.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กลุ่มจากกลุ่มตัวอย่างที่มีตามธรรมชาติ จากอาสาสมัครที่คัดเลือกมาการใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ (Snowball Sampling) โดยให้อายุของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลอยู่ระหว่างตั้งแต่ อายุ 18 ปี ถึง 25 ปี โดยให้เป็นกลุ่มนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยและกลุ่มเริ่มต้นเข้าสู่วัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้สนทนาภายในสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ห้อง 18+ ประจำ ซึ่งมีระยะเวลาในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป

แบ่งเป็นชาย หญิง จำนวน 8 - 12 คน โดยเก็บข้อมูลในเรื่องของพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลจากการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

3.4 วิธีการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดเครื่องมือการวิจัย

การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group)

การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยจัดใช้แบบช่วยสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - depth Interview) ใช้สถานร้านอาหารเป็นที่นัดพบปะสังสรรค์กันเป็นประจำเป็น ลักษณะร้านเป็นส่วนตัวง่ายต่อการเก็บข้อมูลและบันทึกการสนทนา โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการสนทนาจะสนทนาร่วมกันทั้งชายและหญิง จำนวน 8 - 12 คน เพื่อสนทนาในหัวข้อด้านทัศนคติและพฤติกรรมด้านเพศในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งจะใช้เวลาสนทนา กลุ่ม 1 - 2 ชั่วโมง

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยแบบการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) จากแบบช่วยในการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ โดยมีเครื่องบันทึกเสียงเป็นอุปกรณ์ในการบันทึกการสนทนา พร้อมทั้งจดบันทึกในขณะที่สัมภาษณ์ในครั้งนี้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยการวิเคราะห์จากทัศนคติและวิเคราะห์พฤติกรรมจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก โดยใช้กรอบในการสัมภาษณ์จากการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการหรือการพูดคุยให้เป็นแบบธรรมชาติ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยการตัดข้อมูลบางอย่างที่ไม่จำเป็นออก เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการในข้างต้น คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากทัศนคติและการวิเคราะห์จากพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยของแต่ละข้อ โดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่บททวนไว้ สำหรับกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้ระยะเวลาในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในช่วงระหว่างเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือน ธันวาคม 2552 รวมเวลา 2 เดือน ในวันที่สัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) คือ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2552 เวลา 18.00 น. ถึง เวลา 20.00 น. ซึ่งเป็นวันหยุดในการทำงานและการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ” ทักษะและพฤติกรรมด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)” เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อทราบถึงมุมมองความคิดทางด้านทัศนคติเรื่องเพศของวัยรุ่นที่มีต่อโปรแกรมแคมฟรอก โดยแสดงทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับด้านการแสดงออกทางเพศผ่านกล้องของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) ซึ่งจะใช้การการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) โดยใช้กลุ่มที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ คือ กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกันและตรงตามคุณสมบัติที่กล่าวไว้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากกลุ่มผู้ร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่สนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ห้อง 18 + ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจะต้องมีอายุ 18 ปี ถึง 25 ปี โดยให้เป็นกลุ่มนักศึกษาและกลุ่มเริ่มต้นเข้าสู่ทำงาน และมีสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นประจำ ระยะเวลาในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์จากเกิดจากความสนใจของผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 2 ทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ภาษาที่นำมาเสนอในบทนี้ ถอดเทปสนทนาจากการสัมภาษณ์ผู้สนทนาซึ่งเป็นภาษาพูดคุยแบบกันเอง อาจมีคำไม่สุภาพ ผู้วิจัยนำมาเสนอโดยไม่ปรับหรือตัดทอนภาษาเพื่อต้องการเสนอให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่สะท้อนทัศนคติอันเป็นผลมาจากการใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของผู้ใช้ด้วย

ส่วนที่ 1 : พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนตามวัยและเพศและความถี่ในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จำนวนผู้ร่วมเข้าสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 13 คน

เพศ	ชาย 7 คน	หญิง 4 คน	ร่วรวมเพศ 2 คน	
อายุ	25 ปี 7 คน	24 ปี 2 คน	20 ปี 2 คน	19 ปี 2 คน 18 ปี 1 คน
การศึกษา	ปริญญาตรี 7 คน	ปวส. 2 คน	ปวช. 2 คน	ม.6 2 คน
ภูมิลำเนาเดิม	ภาคกลาง 9 คน	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน	ภาคอีสาน 3 คน	
อาชีพ	รับราชการ 2 คน	พนักงานเทศบาล 1 คน	อีก 1 คน	พนักงานบริษัท 5 คน ว่างงาน 2 คน
รายได้	6,000 บาทขึ้นไป 1 คน	10,000 - 15,000 จำนวน 8 คน	รายได้ไม่แน่นอน 2 คน	ว่างงาน 2 คน
สถานภาพ	โสด 13 คน			
ช่วงการสนทนา	2 ชั่วโมงขึ้นไปจำนวน 13 คน			
ระยะเวลาในการสนทนา	4 ปี จำนวน 6 คน	3 ปี จำนวน 1 คน	2 ปี จำนวน 2 คน	1 ปี จำนวน 2 คน 8 เดือน จำนวน 2 คน
สถานที่พัก	กรุงเทพมหานคร 8 คน	ระยอง 1 คน	ปทุมธานี 2 คน	นครปฐม 2 คน
สถานะภายในห้องสนทนา	ตัวแดงหรือไอคอนเนอร์ (เจ้าของห้อง) จำนวน 3 คน	ตัวสีเขียวหรือไอพี (ผู้ดูแลห้อง) 6 คน	ตัวสีฟ้า (เพื่อนที่เข้ามาเล่นภายในห้อง) จำนวน 4 คน	

4.2 ประเด็นพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.2.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

การร่วมสนทนาภายในห้อง คือ การเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อทำความรู้จักกับผู้ที่สนทนาภายในห้องสนทนาที่ตนเองรู้สึกพึงพอใจในการเลือกห้องสนทนา ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ความสนใจของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น เกิดจากวัตถุประสงค์และความสนใจที่แตกต่างกันมากกว่า คือ ภายในห้องสนทนานั้นเหมือนกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันหรือแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กันภายในห้องสนทนาเพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทกันภายในห้องสนทนา ซึ่งวัตถุประสงค์ของแต่ละคนนั้นก็แตกต่างกันไปตามความพึงพอใจของแต่ละคน โดยกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลของการเข้ามาสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ว่า

“ตัวผมเองจะเข้ามาเพื่อที่จะโหลดเพลงต่างๆ ที่ออกมาใหม่ เพื่อที่จะเปิดให้กับผู้ที่ร่วมสนทนาภายในห้องได้ฟังกัน เพราะว่าเราเป็นคนชอบดูข่าวต่างๆ แล้วก็เข้ามาโหลดเพลง เหมือนกับเราเองที่เป็นนักข่าวหรือนักประชาสัมพันธ์ภายในห้องรวมทั้งเป็นตัว เพราะการสนทนานั้นเหมือนเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้สนทนาภายในห้องเดียวกับเรา ซึ่งถือว่าทุกคนเป็นเพื่อนกัน”
(เจียบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกท่านหนึ่งซึ่งอยู่ในวงสนทนา ก็กล่าวขึ้นมาโดยให้เหตุผลที่แตกต่างออกไปว่า

“ตัวของมันเองมักจะหาเพื่อนไปเที่ยวแถวย่านรัชดาซอย 8 เสียส่วนใหญ่ หรือเราอาจจะไปเที่ยวแหงกัน คือแหงของเรา ก็จะนั่งกินเหล้ากันอยู่น้ำวัดลุ่มแถวๆ สีลม คือเราจะมีเพื่อนภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) ที่นั่นแหละคือสถานที่มาร่วมวงดื่มเหล้ากัน แล้วก็จะมีนั่งจับเด็กผู้ชายภายในห้องสนทนา ก็ไม่ต่างกับการหาเพื่อนคุณนั่นแหละ ไม่มีอะไรมาก”
(ปอ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่ต่างออกไปจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านแรก ซึ่งแนวทางของการสนทนาจะเปลี่ยนไปไม่ได้หมายถึงการสนทนาภายในห้องสนทนาเพียงอย่างเดียว คือการออกไปพบปะสังสรรค์อีก ที่มีองค์ประกอบเพิ่มเข้ามา จะเห็นได้ว่าในผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สองนั้นจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาสนทนาเพื่อหาเพื่อนเพื่องานสังสรรค์ ดังนั้นผู้ที่ร่วมสนทนากับผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สองได้นั้นจะต้องเป็นผู้ร่วมสนทนาที่อยู่ในเรื่องความสนใจเรื่องเดียวกัน คือ ชอบสังสรรค์และชอบดื่ม จึงจะสามารถเข้าสังคัมเดียวกันและสามารถเปิดเผยตัวตนได้อย่างเปิดเผย

แต่มีกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งที่มีความคิดที่แตกออกไป ซึ่งเป็นเหตุผลเกี่ยวกับการสนทนาในเรื่องเพศ โดยได้ให้เหตุผลไปว่า

“ส่วนใหญ่จะเข้ามาพูดคุยไปเรื่อยเปื่อย แล้วแต่นะถ้ามีคนเข้ามาชวนโชว์อวัยวะเพศกัน จะร่วมเพศผ่านกล้องหรือไปในเรื่องเพศสัมพันธ์กันก็ไป ตาม โอกาสที่จะหาได้จากที่เราสนทนาผ่าน โปรแกรม โดยพวกคนเหล่านั้นก็จะเข้ามาคุยกับเราก่อน เมื่อเราคิดว่าคนนั้นดูดีแล้วทำให้เรารู้สึกว่าเราอยากไป เรารู้สึกเกิดความพอใจเราก็ไป รูปร่างคนที่เราคุยด้วย พอมองแล้วถูกใจก็ไปไม่สนใจอะไร คือเราจะไปคุยกันนอกห้องสนทนาแล้วก็โชว์ที่อะไรกันผ่านกล้อง แต่ก็ต้องหาได้เท่านั้น ถ้าหาไม่ได้ก็ไม่เอาไม่ได้สนใจอะไร”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

นอกจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)นั้นผู้สนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ยังสามารถสนทนาและแลกเปลี่ยนในเรื่องด้านเพศระหว่างการสนทนา รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคมระหว่างสนทนาอีกทั้งยังสามารถนัดพบเพื่อหาเพื่อนได้อีกทางหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของสนทนาทั้งสองฝ่ายและการเกิดความพึงพอใจของคู่สนทนา

“ส่วนใหญ่ก็มาเล่นเรื่อยๆ แต่จะนั่งฟังเพลงมากกว่า เพราะว่าไม่ได้คิดจะคุยอะไรกับใครมากมายเพื่อนในห้องนี้เราก็รู้จักกันเยอะแยะ คือเกือบหมดห้องแล้ว ที่เราเล่นเพราะเราหนีออกจากการทำงานแล้วเราก็มานั่งฟังเพลงเสียมากกว่า เพราะว่าเราก็ได้คุยกับเพื่อนระบายพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับเพื่อน เพราะว่าเราไม่มีทางเลือกอื่นเลย ก็มีแต่ทางนี้ทางเดียวที่ดีที่สุด เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ก็เพื่อนเราและเราสามารถพูดคุยได้อย่างเปิดเผย”

(ดิน (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ส่วนใหญ่เข้ามาก็มาหาเพื่อนคุย บางครั้งก็อยากได้แฟนเป็นเพียงบางครั้ง แต่ถ้าในมาชวนในเรื่องอย่างงี้ก็มีมาก เพราะเราเองก็มันใจจะครับว่าเราหน้าตาดีก็จะมีคนเข้ามาคุยด้วยชวนไปมีเพศสัมพันธ์กัน แต่เราเองไม่ได้หวังเรื่องแบบนั้นจึงได้แต่ทำเฉย บางทีก็ปฏิเสธไปบ้าง แต่เราทำงานราชการ อาชีพที่ทำอยู่นั้นเป็นตัวจำกัดอยู่แล้ว ถ้าเกิดมีการกระทำเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นมาจริง แล้วบังเอิญว่ามีคนรู้จักเข้ามาเห็นพฤติกรรมในขณะที่เรากำลังแสดงการร่วมเพศภายในห้องสนทนา ก็เกิดการเสียหายทั้งหน้าการงานเรา ตัวเราเสียหาย จึงต้องระวังครับ หากถามว่ามีไหมที่ทำแบบนั้นยอมรับว่าก็มีบ้างแต่ก็ต้องคนที่กล้าเปิดเผยตัวเองจริงๆ จึงจะกล้าเปิดเผย ”

(ไต้ง (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จะเห็นได้ว่า การเข้ามาสนทนาของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น มักจะเข้ามาเพื่อสนทนาโดยการสร้างความสัมพันธ์ ที่เป็นไปในแนวทางการสร้างความสัมพันธ์ทางด้านกายภาพ คือคู่สนทนาของตนเองนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นและความต้องการไปในทางเดียวกัน แต่จะมีบางกลุ่มหรือบางส่วนที่มีวัตถุประสงค์ที่เข้ามาในโปรแกรมการสนทนาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่มีความสนใจและมีอุปนิสัยที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นเลือกทำการสนทนาภายในห้องสนทนาที่ โดยมีเรื่องราวในการสนทนาจะแตกต่างกันออกไป ตามที่กลุ่มตัวอย่างสนใจการสนทนากับเรื่องของผู้ร่วมสนทนาที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน มากกว่าแสวงหาเรื่องราวด้านเพศ เช่น เพื่อนเที่ยว เพื่อนสนทนาเรื่องเดียวกับที่ผู้ร่วมสนทนาคิดว่าสามารถสนทนากันเข้าใจ

4.2.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

สื่อถือเป็นสารกระแสหนึ่ง ที่สร้างการรับรู้และการจดจำ หรือเป็นตัวนำอย่างหนึ่งที่ชักจูงให้กับผู้บริโภคเกิดความสนใจ และเข้ามาให้ความสำคัญกับสินค้าชิ้นนั้นๆ โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เกิดมาจากสื่อส่วนหนึ่งเช่นกัน การเข้ามาสนทนาออนไลน์นั้นส่วนหนึ่งผู้สนทนาจะได้รับรู้จากข่าวต่างๆ ที่ออกมาทางสื่อ เมื่อ 3-4 ปีก่อนที่เคย มีกระแสของสื่อที่สร้างให้เป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่นที่มีการแสดงเรือนร่างของตนเองในเรื่องเพศผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จึงให้เกิดความสนใจในกลุ่มวัยรุ่นที่จะเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังคงมีบางส่วนที่เข้าไปเพราะเพื่อนภายในกลุ่มแนะนำซึ่งมีส่วนที่ทำให้เกิดความสนใจและอยากลองเข้าไปเล่นสนทนา ซึ่งในช่วงแรกที่เล่นโปรแกรมนั้นอาจจะไม่ได้เกิดความสนใจในเรื่องของทางเพศเลย และเมื่อได้รับรู้เรื่องข้อมูลต่างๆ จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากทดลองและเกิดความสนใจ โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลที่แตกต่างกันไปว่า

“ที่รู้จักแคมฟรอก (Camfrog) ก็เพราะรู้จักจากข่าวตอนเดือนธันวาคมเมื่อ 4 ปีที่แล้วแล้วก็โหลดมาลองเล่นเลย ข้อมูลต่างๆ นั้นเรารู้จักมาจากเพื่อนเพราะว่าเราเห็นเพื่อนเล่นก่อนที่เราเริ่มเล่นคือเรารู้มาจากข่าวส่วนหนึ่ง แต่ว่าข้อมูลต่างๆ เราถามมาจากเพื่อนเพราะว่าเราไม่ค่อยรู้ข้อมูลมากมายเท่าไร ตอนแรกไม่รู้หลอกว่ามันคืออะไร แรกๆ ก็ไปฟังคนภายในห้องด่ากันบ้าง นั่งฟังเพลงบ้าง เมื่อก่อนมันไม่มีการแยกเป็นห้อง 18+ ัง ไม่มีการแบ่งโซนออกเป็นโซนต่างๆ หลังจากที่มีข่าวเกิดขึ้นมาก็ได้แยกออกเป็นโซนต่างๆ ในตอนนั้นจะไม่มีแบ่งโซนต่างประเทศโซนไทย ซึ่งเราสามารถเข้าไปเล่นห้องไหนก็ได้ไม่มีจำกัด แต่ในตอนนี้ปัจจุบันจะต้องมีโค้ดเพื่อเข้าไปเล่นสนทนาภายในโซนห้องต่างประเทศได้ หากเราจะหาโค้ดที่เวลานั้นไม่อยากจะเล่นเนื่องจากเราสามารถ

หาซื้อได้จากทางอินเทอร์เน็ต ถ้าหากเราไม่มีโค้ดก็ไม่สามารถเข้าได้เลยจะเล่นได้เพียงแค่ห้องปกติ
ทั่วๆ ไปที่เราพบเห็นอยู่ในปัจจุบัน”

(เจียบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งเสริมขึ้นมาว่า

“ก่อนหน้านั้นไม่เป็นเล่นอย่างที่พี่เจียบว่า ก็เราเห็นจากเพื่อนนั้นแหละแล้วก็เห็นข่าวด้วย
พอเขาไปมันดูแล้วตระกรานตาไปหมดเลย ส่งคนนั้นคนนี้นะแล้วมันแปลกดีก็เลยสนใจ แล้วพอ
ลองเล่นๆ มาจนถึงตอนนี้ก็ไม่ได้ทำตัวหรือพฤติกรรมที่เขาเรียกกันว่าแรด แต่เราส่งๆ ไปเจอผู้ชาย
แล้วเราก็รู้สึกชอบแก่นั่นเองเลยติดการเล่นโปรแกรมนี้ไง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งได้แสดงมุมมองความคิดเห็นของตนเองออกไปว่า

“ครั้งแรกเมื่อเข้ามาแล้วเห็นคนนั้น คนนี้แล้วรู้สึกว่ายากได้คนที่เราเห็นนั้นเป็นเจ้าของ
เพราะว่าเราเคยลองจับดู แล้วรู้สึกว่าได้มาง่าย เล่นเล่นจนติดส่วนใหญ่เข้ามาแล้วก็เพื่อส่งคนเท่านั้น
แหละครับ”

(พจน์ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“เหตุผลที่เข้ามา ก็เพราะมานั่งฟังคุยกัน คำก็รู้สึกสนุกดี มันดีให้ในเรื่องอารมณ์ด้วย ก็
รู้สึกว่าสนุกดีเพราะไม่มีกิจกรรมอะไรทำว่าง อารมณ์ชีวิต ไม่ได้คิดจะหาข้อมูลอะไรมากมายก่อนที่
เราจะเข้ามาเล่นที่เราเล่นได้ นั่นก็เพราะว่าเพื่อนสอนให้เล่นเล่นได้ สักเกตดูตามเขาเล่นก็
สามารถเล่นได้แล้วเพราะมันก็ไม่ต่างจากโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น”

(ป้อม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ก็ดูจากข่าวจะเห็นว่ามันดูน่าสนใจมากเลย อีกอย่างก็คือเราอยากลองเล่น ก็โหลด
โปรแกรมมันออกมาเล่นเลย แล้วก็มาหาความจริงว่าเป็นโปรแกรมที่ข่าวมันออกมานั้นมันเป็น
อย่างไร เข้ามาครั้งแรกก็ไม่ใช่เล่นพอเริ่มนานๆ ไปดูห้องอื่นๆ ไปเรื่อยๆ เข้าไปเรื่อยๆ ก็เริ่มรู้สึกว่า
มันสนุกดีเลยเล่นมาจนถึงทุกวันนี้ ”

(ปอ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ตอนแรกๆเราก็ไม่ได้สนใจอะไรหรอก เห็นเพื่อนมันเล่นนะครับก็เลยอยากลองเข้าไปดู
เพราะเราไม่เคยเล่นอะนะพอเห็นหุ่นผู้ชายเข้านะเรารู้สึกๆๆ พอเจอหน้านั้นก็ไปข้างหน้าเลยละ

ผ่าน มันก็ไม่มีข้อมูลอะไรนะเพราะเราเองก็ไม่ได้ใส่ใจจะเล่นไปวันๆส่งผู้ชายบ้างคุณะนี่แก้ผ้า บางทีปกติไปอาจจะเพราะมันทำทุกวันจนชินแล้วเลยเฉยๆ”

(เน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนั้นเกิดความสนใจมากจากสื่อที่รับมาเสียส่วนใหญ่และมีบ้างที่ได้รับข้อมูลมาจากเพื่อนที่เคยเล่น โปรแกรมสนทนาแคมฟรอก (Camfrog) มาก่อนแล้วเมื่อทดลองสนทนาแล้วก็เกิดความสนใจและเรียนรู้การสนทนาที่แปลกออกไปเรื่อยๆ จนอาจไปถึงการสนทนาทางด้านเพศและนัดพบกับคู่สนทนาที่เกิดความพึงพอใจ ซึ่งเกิดจากการรับรู้และการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และอยากรู้ลงในการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งเกิดจากการพัฒนาของตัวโปรแกรมที่ทำให้ผู้สนทนาเกิดความสนใจโดยเกิดจากความหลากหลายของลูกเล่นของโปรแกรมเองจึงทำให้เกิดความน่าสนใจ และมีผู้เข้ามาสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นจำนวนมาก

4.2.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวสรุปว่า ส่วนใหญ่จะมีการสนทนาเรื่องเพศภายในห้องถือว่าเป็นเรื่องปกติเพราะว่ามันเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจและความชอบของแต่ละคนซึ่งมีความสนใจที่แตกต่างกัน เป็นความชอบส่วนบุคคลที่ใครก็อยากจะทำอะไรก็ได้ถือว่าการสนทนาเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องปกติ รวมไปถึงชวนผู้สนทนาภายในห้องเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคม ซึ่งอินเทอร์เน็ตจัดเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ผู้ใช้มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้พฤติกรรมการใช้ที่แตกต่างกันย่อมที่จะส่งผลต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า

“ มันเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่ว่าเราก็คุยกันกับเพื่อนของเราทุกเรื่อง มันเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว เพราะว่าเราไม่ได้มานั่งกำหนด เนื้อหาที่จะสนทนาหลอกว่าจำเป็นต้องเป็นเรื่องนี้ๆ เรื่องนี้ๆ เรื่องใหม่ห้ามพูดห้ามคุย เรื่องไหนควรพูดควรคุยกัน ในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) เพราะมันเป็นเรื่องปกติมากในการสนทนาในแคมฟรอก (Camfrog) เพราะว่าส่วนใหญ่ในห้องนี้ก็เป็นเพื่อนเราเสียส่วนใหญ่ เราไม่ได้ทำอะไรให้เกิดเรื่องราวที่เสียหายเพราะอย่างน้อยเราก็ป้องกันตัวเราเองมากกว่าที่เปิดเผยตัวเองให้คนอื่นรับรู้”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการให้เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างนั้น บอกได้ว่าการสนทนาของวัยรุ่นผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) นั้นจะต้องมีการระมัดระวังในการสนทนายระหว่างกันภายในห้องโปรแกรมสนทนาออนไลน์ เพื่อป้องกันพวกมิจฉาชีพ ซึ่งอาจจะกระทำเรื่องไม่ดีกับผู้สนทนาหรือตัวผู้ร่วมสนทนาเองและการสนทนาเรื่องราวต่างๆ ในด้านเพศนั้นกลุ่มตัวอย่างได้มองว่ามันคือเรื่องปกติที่ไม่น่าที่จะต้องปกปิดแต่อย่างใดและมองว่ามันคือเรื่องธรรมชาติที่สามารถที่สนทนากันได้ โดยกลุ่มตัวอย่างภายในกลุ่มสนทนาท่านหนึ่งให้ความเห็นที่ต่างออกไปว่า

“ถ้าสนทนาอย่างเดียวก็น่าดี แต่ถ้าเกิดว่ามันต้องชวนมีสำเร็จความใคร่ผ่านกล้องด้วยก็ขอมทำนะเพราะเราถือว่ามันไม่ได้เสียหาย เพราะมันแค่มีความสุขระหว่างกันเท่านั้นเอง เหตุผลที่จะชวนคนนี้หรือคนไหนๆ ก็เพราะว่าเกิดความพอใจ ถ้าคุยกันถูกคอกันก็จะนัดกันแล้วก็ไปเลย หรือถ้าชอบออกจากห้องไปเลย หรือถ้าไม่เห็นหน้าตาเขาแล้วเราเกิดความสนใจเราก็ไป ที่คิดจะไปก็ไป เพราะมันเป็นรสนิยมของเรามากกว่าที่เราชอบแบบนี้ ไม่จำเป็นต้องเห็นหน้าพอเห็นหุ่นเห็นกล้ามเนื้อใหญ่เราชอบ เราอยากให้เราสำเร็จความใคร่ให้เราดูผ่านหน้ากล้อง ให้เขาทำดูเราพอใจ จนเราอยากชวนเขาไปนอนก็ได้เท่ากับว่ามันได้อีก คิดง่าย ๆ แค่นั้นเอง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการให้เหตุผลของผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้กับผู้วิจัยนั้น จะเห็นได้ว่าการให้เหตุผลในมุมมองของพฤติกรรมกรสนทนาเรื่องเพศของวัยรุ่นผ่านการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะให้เหตุผลในเรื่องทางเพศที่เกิดจากความพึงพอใจของผู้สนทนาที่มีต่อคู่สนทนาในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์นอกเหนือจากการสนทนาภายในห้องสนทนาออนไลน์ ซึ่งเท่ากับว่าผู้สนทนาต้องการสร้างความสัมพันธ์ต่อหรืออาจจะต้องการเชื่อมความสัมพันธ์ที่เป็นความสุขเพียงครั้งคราว หรือการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศกล้องเว็บแคม เพื่อตอบสนองความสุขของตนเองเท่านั้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องกรสนทนาเรื่องเพศของวัยรุ่นไว้ว่า

“มันเป็นรสนิยมส่วนตัวของแต่ละคนมากกว่า เพราะว่าบางครั้งก็แค่เราเห็นหุ่นของฝ่ายตรงข้ามเห็นกล้ามเนื้อหน้าท้องหรือหน้าอก เราก็เกิดความรู้สึกอยากจะมียะไรด้วยก็เท่านั้นเอง แต่ก็ได้ไม่ถึงกับจะต้องไปมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ เพราะมันเป็นแค่มองกันผ่านกล้องแล้วก็ช่วยเหลือตัวเองจึงมองว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดอะไรถือว่าเป็นการป้องกันโรคที่มันจะเกิดขึ้นกับเราเสียมากกว่า แล้วอีกอย่างเราต้องไปหาตามข้างนอกบ้านด้วยมันอันตรายกว่ากันเยอะ”

(ปอ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

4.2.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง

พฤติกรรมในการตัดสินใจการพัฒนาความสัมพันธ์ให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นด้วยการเปิดเผย (Disclosure) ระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น มีหัวข้อในการสนทนาที่กว้าง (Breadth) และลึกซึ้ง (Depth) ในเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ความเข้าใจ ความรู้สึก ของผู้สนทนากับคู่สนทนาที่เกิดมาจากการสร้างความสนิทสนมซึ่งกันและกัน แล้วเกิดการตัดสินใจนัดพบกันระหว่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันนอกเหนือจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

การตัดสินใจนัดพบกับผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้องสนทนาออนไลน์นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งปกติกลุ่มตัวอย่างอธิบายว่าแม้จะอยู่ภายนอกก็มีการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์พูดคุยแลกเปลี่ยนกันอยู่เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว อีกอย่างอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นสไตล์ ที่ผู้สนทนาจะมองเห็นถึงความแตกต่าง คือส่วนใหญ่ภายในห้องจะมีคนทำงานมากกว่า และจึงทำให้คนที่เข้ามานั้นเกิดความเป็นเหมือนกับครอบครัวเดียวกัน เพราะการสนทนาภายในห้องนั้นจะพูดคุยกันเป็นระยะเวลานานจนเกิดความเชื่อใจซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะปกปิดความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่าดังนี้ว่า

“ มันรู้จักกันอยู่แล้วไงไม่มากเรื่องไม่เยอะคือคุยกันจนสนิทแล้วไม่ต้องมากระแฉกันมาก ใจ คือมันก็เหมือนที่เราเข้ามาอยู่ในโรงเรียนสามารถที่จะคุยในภาษาเดียวกัน ได้เพราะห้องมันก็มีเยอะแยะให้เราเลือกใช้ไหม เราก็เลือกไปสิ จนมาถึงห้องนี้เราก็เลยอยู่ห้องนี้แล้วอีกอย่างมีเพื่อนเราอยู่ในห้องด้วยไง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ คือเข้ามาแรกๆ เราก็ไม่ทราบว่าคนภายในห้องจะเป็นยังไง เราก็ต้องเลือกก่อนว่าแต่ละคนเป็นแบบไหน คือเขาสามารถคุยภาษาเดียวกันได้แล้วก็ให้เกียรติกันด้วยเพราะทุกคนในห้องเป็นคนทำงาน เราเห็นว่ามันเป็นห้องที่มีความเป็นกันเอง ”

(วิ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าของห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของตนเองออกไปว่า

“ในฐานะที่เป็นโอเนอรัห้องคนที่เข้ามาในห้องนั้นก็เข้ามาได้แล้วเข้ามาแค่ขออย่างเดียวคือให้เกียรติกันก็พอห้องที่ไม่ต้องมีอะไรมากนะคือเรารักกันคุยกันได้ทุกเรื่องเลย มีอะไรเราก็ช่วยเหลือกันนั้นพินิจมองว่ามันเป็นสิ่งที่ดีมากว่าในการที่เราเข้ามาเล่นภายในห้องแคมฟรอก”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นด้านพฤติกรรมในมุมมองของตนเพิ่มเติมออกไปว่า

“คือก็เข้ามาคุยกันจนสนิทกันจนเกิดความเป็นพี่น้องกันไม่ต้องมาดัดจริต มาอะไรกันมากมาย ก็จะต้องมาฉันทวยยั้งนั่นฉันทวยอย่างนี้ไม่ต้องมาแบบบางห้องที่ต้องมาขมขื่นกันอยู่นั้นแหละ พอมาเจอกันก็มิตดิ่งกันที่ขยักกันไม่ได้คิดอะไรมากถือว่าเราออกมารู้จักกัน เมื่อก่อนมันแยกออกจากชีวิตนะแต่ตอนนี้มันเป็นเรื่องธรรมชาตินะเพราะว่าเมื่อก่อนนะพาผู้ชายเข้าบ้านเยอะ ก็พาไปนู่นไปนี่อะไรไม่ได้อะไร พอมันห่างๆ ก็เลิกก็แค่นั้นเอง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ผมมองว่ามันเป็นเรื่องปกตินะครับที่เราจะเจอกันคือเราจริงใจกันมันก็ไม่มีอะไรที่น่าจะเป็นห่วงคือเจอกันในที่ที่ขยักกัน เต้น เป็นเพื่อนกันได้อยู่แล้วแต่ว่าส่วนใหญ่เราก็รู้จักกันนานอยู่นะครับ อย่างผมก็ประมาณเดือนหรือสองเดือนครับ เรานัดเพื่อนที่ขยักนั้นออกไปเที่ยวแบบเพื่อนคนอื่นๆ ที่เรารู้จักกันมานานได้แล้ว”

(ดิน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องของการตัดสินใจในการนัดพบซึ่งกันและกัน ของผู้ร่วมสนทนาที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์และระยะเวลาในการตัดสินใจนัดพบกันกับคู่สนทนา หลังจากมีการสนทนาของกันและกันแล้วนั้น ซึ่งจากการให้เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะต้องเป็นเพื่อนที่สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เดียวกันเป็นระยะเวลาหนึ่งทีคิดว่าสามารถพบเจอกันนอกสถานที่ได้ ซึ่งผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อาจจะมีการจัดกิจกรรมเพื่อพบปะสังสรรค์กับผู้ร่วมสนทนาท่านอื่นนอกสถานที่ เมื่อรู้สึกเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันและเกิดความเชื่อใจกับผู้ร่วมสนทนาท่านอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ขั้นต่อไป

4.3 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)

4.3.1 การเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนากลุ่มพบข้อสรุปว่า การเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนา นั้น ถือเป็นเรื่องของมนุษยธรรมในเรื่องการเปิดเผยตัวตนในเรื่องเพศ เพราะการเปิดเผยใน

เรื่องเพศนั้นเราถือเป็นการประจานตัวเองมากกว่าที่เราจะเอามาพูดกันภายในห้องสนทนา ให้มันเป็นเรื่องสนุกสนานภายในห้องสนทนา แต่ว่าหากมีการสนทนาภายในห้องโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Camfrog) อาจจะถูกมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เราเองสมควรที่จะปิดบังมากกว่าที่จะนำมาสนทนากันอย่างสนุกสนาน แต่หากนำมาพูดในระดับที่สามารถยอมรับได้ก็ควรจะให้เกียรติกัน ถ้าหากว่าเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อนแล้วนั้น แล้วมีการสนทนาและเป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่ายนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งมันขึ้นอยู่กับเรื่องที่จะตั้งขึ้นมาเพื่อในการสนทนาหรือตามสถานการณ์นั้นๆ ดังที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลขึ้นมาว่า

“ จะไม่เปิดเผยเลยเพราะว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวของเรา จะเอามาประจานไม่ได้หรอก เพราะว่ามันอยู่ที่เรื่องไหนละที่เราจะเอาพูดคุยกันในห้องสนทนา เพราะคนพวกนี้เขาไม่ได้มองภาพเราที่เป็นตัวเราหรอก ถ้าพูดกันหน้าห้องนะจะ ไม่มีการเปิดเผยอยู่แล้ว จะคุยหรือจะเล่าเรื่องส่วนตัวนั้นก็จะต้องเป็นแค่เฉพาะคนสนิทเท่านั้นถ้าไม่สนิทเราจะไม่พูดเรื่องเพศเลย ”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปความคิดเห็นในหัวข้อสนทนานี้ออกไปว่า

“ มันคือสิทธิมนุษยธรรมของเรามากกว่า มันไม่ได้ผิดอะไรเพราะเรามีสิทธิที่จะแสดงออกอะไรก็ได้ หากเราต้องการที่จะเปิดเผยเรื่องราวด้านเพศ เพราะถ้าหน้าห้องจะ ไม่มีการเปิดเผยเลย มันก็ไม่มีรสนชาติอะไรเพื่อดึงดูดหรือจูงใจ ให้คนเข้ามาเล่นภายในห้องสนทนา แต่ถ้าหลังห้องก็อาจจะคุยกันได้มากกว่าเพราะมันเป็นอะไรที่เป็นส่วนตัวมาก แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับหนึ่งเท่านั้นเอง มันไม่สามารถเปิดเผยได้หมดหรอก ”

(เจี๊ยบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้เหตุผลที่ต่างออกไป โดยอธิบายเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องเพศที่สามของตนเองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และการเปิดเผยตัวตนของตนเองภายในห้องสนทนา

“ ในโลกความเป็นจริงมันไม่สามารถที่จะบอกได้ในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเอง เพราะเราคือคนทำงานเราไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนเองได้ว่าเราเป็นอะไร อย่างตอนนี้เราเดินตามท้องถนน เราไม่สามารถบอกใครๆ ได้อยู่หรอกว่าเราเป็นตุ๊ดเป็นกระเทย แม้แต่ที่บ้านเราเองก็ยังไม่รู้ ที่ทำงานไม่รู้ อีกอย่างเราต้องปิดบังตัวเองเพราะฉะนั้นแคมฟรอกนี้แหละมันสามารถทำให้เราสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเราได้ แต่เราก็เคยบอกกับที่บ้านเมื่อปีที่แล้วว่าเราเป็นเกย์ ผลออกมาก็ไม่เป็นที่หน้าพอใจเพราะสังคมมันบอกว่ามันรับพวกเราไม่ได้ และอีก

อย่างต่อให้พ่อแม่เรารับสภาพนั้นได้เราไม่สามารถบอกใครได้ในเวลาที่เรารับตามท้องถนนว่าเราเป็นตุ๊ดเป็นเกย์อยากได้สามี จะบอกยังงี้หรือ (หัวเราะ) มันง่ายแบบนั้นก็ดีสิครับ”

(ป้อม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่า การเปิดเผยตนเองในด้านเพศนั้น ได้มองว่ามันเป็นคั่งสิทธิมนุษยธรรมของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำอะไรก็ได้ เพราะมันคือสิทธิที่ทุกคนจะทำ และมันไม่ใช่เรื่องผิดแปลกอะไร เนื่องจากการกระทำนั้นเป็นการแสดงออกที่ต้องการจะเปิดเผยแล้ว ไม่มีผลต่อบทบาทตัวเอง ในการเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นการเปิดเผยในเรื่องของรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศผ่านกล้องเว็บแคมของมนุษย์ที่มีความแหวกแปลกแนว ซึ่งต่างไปจากการร่วมเพศโดยธรรมชาติหากคู่สนทนาทั้งสองเกิดความพึงพอใจในเพศของซึ่งกันและกัน หรืออาจจะเปิดเผยในเรื่องการสนทนาอย่างเป็นที่น่าขบขันของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาที่เป็นได้ คนบางกลุ่มอาจจะมองว่าเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญแต่ก็ต้องอยู่ภายในจารีตของวัฒนธรรมและประเพณีไทยนั้นด้วย นั้นหมายถึงการสนทนาเรื่องเพศจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของการสนทนาที่อยู่ในจรรยาบรรณและเป็นสิทธิมนุษยชนของการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาในเรื่องเพศซึ่งหลายกลุ่มตัวอย่างได้มองว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นแต่จะต้องดูถึงความเหมาะสมและเจตนาธรรมณ์ในการกระทำ

4.3.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

พฤติกรรมการเปิดเผยของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่มีต่อผู้ร่วมสนทนาในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะเปิดเผยตัวตนของตนเองมากกว่าปกปิดเพราะผู้สนทนาเชื่อว่าเป็นการสร้างความจริงใจให้กับกลุ่มผู้สนทนาท่านอื่นที่เข้ามาสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นอกจากผู้ร่วมสนทนาที่เราไม่สนิทด้วยเราจะไม่เปิดเผยเพราะการเปิดเผยนั้น หากเกิดสถานการณ์บางอย่างที่ไม่เหมาะสมในการเปิดเผยอย่าง เช่น มีการแสดงสรีระของร่างกายในด้านเพศผ่านทางกล้องระหว่างการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์ ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ว่า

“ สำหรับเจ็บบการเปิดเผยไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรนัก เพราะว่าผู้สนทนาภายในห้องส่วนใหญ่จะรู้จักกันดี จึงสามารถเปิดเผยเรื่องส่วนตัวและตัวตนของตนเองออกมาได้ ไม่จำเป็นต้อง

โกหกเพราะถ้าหากว่าเราโกหกไปแล้ว เมื่อเขามารู้เรื่องภายหลังว่าเราโกหก แล้วเขาจะเสียความรู้สึก เลยกคิดว่าพูดความจริงไปเลยดีกว่า เพราะมันไม่เสียหายอะไร”

(เจี๊ยบ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างออกไปว่า

“เปิดเผยซื่อเล่นมากกว่า แต่ถ้าเป็นชื่อจริงคงไม่บอกหรอก เพราะว่ามันแค่เข้ามาเล่นไม่ได้คิดอะไรจึงคิดว่าถ้าเราเปิดเผยมันก็ไม่เสียหายอะไรมาก ”

(ป้อม (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองต่อกลุ่มสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นมีความคิดเห็นในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยได้ไม่สมควรที่จะโกหก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการเปิดเผยตัวตนนั้นถือเป็นการแสดงความจริงใจให้กับผู้สนทนาภายในห้องอีกด้วย

“มันไม่ซื่อห่วยที่เอ็งนี่ละ ไม่ได้ดอแหลอะไรก็เปิดไปลืออะไร ไม่ได้ถามว่าบ้านรวยไหม หรือว่ามันจะมาหลอกหลวงเราเอาไปทำร้ายเสียหน่อย เพราะส่วนใหญ่เป็นเพื่อนกันสนิทกัน ถ้าเป็นเพื่อนใหม่ๆ เราก็ต้องรู้จักวางตัวให้ดีกว่าไม่มีปัญหาอะไร”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่กำลังแสดงความคิดเห็นออกไปว่า

“ไม่เปิดรหัสนักศึกษา บัตรประชาชนไม่เปิดครับ แต่อายุอะไรอย่างนี้เปิด แต่ถ้าถามอะไรนี้ส่วนใหญ่จะเปิดเผยอะไรไม่เปิดหรอก”

(คุณป้อ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

นอกจากการเปิดเผยตัวของผู้สนทนาแล้วนั้นการเปิดเผยต่อกลุ่มเพื่อนภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) หรือการเปิดเผยตนเองในสถานที่สาธารณะชนนั้น ผู้สนทนาจะต้องเคยรู้จักหรือเคยสนทนากันอย่างลึกซึ้งมาก่อนจึงจะสามารถที่จะยอมเปิดเผยตนเองต่อได้ แต่ผู้ที่เปิดเผยนั้นจะต้องอยู่ในดุลพินิจของผู้สนทนาแล้วสนทนาจนเกิดความไว้วางใจจนสามารถเปิดเผยตนเองได้แล้ว จึงจะทำการเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรม

ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น จะต้องอยู่ในระดับของความสนิทสนมกันและเกิดความใกล้ชิดกัน จึงจะสามารถที่จะเปิดเผยตัวตนของตนเองได้อย่างเปิดเผยเนื่องจากหากไม่มีความสนิทสนมกันนั้นก็จะไม่เปิดเผยให้รู้จักตัวตนมากนักเนื่องจากการระวังตัวเองส่วนหนึ่งเรื่องความปลอดภัยและเพื่อเป็นการป้องกันพวกมิจฉาชีพอีกในทางหนึ่ง

ส่วนที่ 2 : ทศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.4 ประเด็นทศนคติด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.4.1 ทศนคติการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ทศนคติการเปิดเผยตนเองของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จากการสัมภาษณ์พบว่า ในการเปิดเผยตนเองนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณี ในการเปิดเผยโดยกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในกรณีแรก คือ การเปิดเผยตนเองในสถานะเพื่อนที่สนิทชิดเชื้อกันภายในห้องสนทนาที่ตนเองประจำอยู่กับคู่ร่วมสนทนาที่รู้จักกันมาในระยะหนึ่ง หรือห้องสนทนาปกติคือการเปิดเผยหน้าตาและข้อมูลที่ตนเองสามารถจะเปิดเผยและไม่ทำให้ตนเองนั้นเกิดความเสียหาย เช่น การเปิดกล้องส่องที่ใบหน้า แนะนำตนเองในสถานะขั้นพื้นฐานเช่น ชื่อ สถานที่พัก อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง หรือเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ไปตามที่วิจารณ์แล้วแต่บุคคลจะเปิดเผยได้ กรณีที่ 2 สำหรับห้องโชว์หรือห้องที่มองว่าเป็นอันตรายต่อตนเอง การเปิดเผยนั้นก็อยู่ในขอบเขตที่ควรปิดบังความเป็นตัวตนของตนเองคือปิดบังแม้แต่หน้าตาของตนเองรวมถึงชื่อของตนเอง แต่สามารถพูดคุยในระดับหนึ่งได้ เพราะในกรณีที่ 2 นี้เมื่ออยู่ในห้องที่มีการสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศแล้วนั้น หากมีผู้ที่ไม่ประสงค์ดีอาจจะนำข้อมูลหรือภาพของเราไปก่อความเสียหายได้ เช่น การบันทึกภาพขณะที่เรากำลังทำกิจกรรมต่างๆ หรือการสำเร็จความใคร่ผ่านหน้าเว็บแคม ซึ่งถือว่าเป็นอันตรายต่อตนเองและหน้าที่การงานของตนเองได้ดังกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวข้อมูลไว้ดังนี้ว่า

“คือจะบอกตรงๆเลยนะว่ามันแบ่งได้ 2 กรณี ในเรื่องการเปิดเผยตัวเรา คือถ้าเราเล่นอยู่ห้องปกติก็สามารถที่จะเปิดเผยได้หมดเลยคือเปิดกล้องได้ส่องหน้าได้อะไรได้หมด แต่มันก็สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวอะไรได้บ้างแต่มันก็ยังมีลิมิตของมันนะว่าเรื่องไหนควรเรื่องไหนไม่ควรอยู่ที่เราเองว่าจะบอกไปขนาดไหน แต่ถ้าเป็นอย่างห้อง 18+ ที่จะต้องเล่นกันมันก็ต้องมีลิมิตและ

ขอบเขตของมันเพราะเราถือว่ามันเป็นสื่อที่โอเคจรรยาบรรณแล้วมันก็อยู่ที่วิจารณ์ญาณของเราเพราะว่าเราต้องจำเป็นต้องทำอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเราก็ต้องป้องกันตนเอง อย่างเราเราก็จะเอากล้องส่องลงไปตั้งแต่ตัว คือเราจะไม่เปิดเผยหน้าเลยเพราะหากเราเล่นห้องอื่นเราจะไม่คุยอะไรเลยด้วยซ้ำแต่ถ้าห้องเราอย่างมันไว้ใจกันได้ไงครับ บอกได้เลยนะว่าถ้าเล่นกับห้องอื่นๆ ไม่ควรเปิดเผยเลยดีที่สุด อย่างเราเป็นโอเนอร์หรือเจ้าของห้องด้วยแล้ว ถ้าเกิดเราไปเล่นห้องอื่นเราก็ต้องเปลี่ยนยูสเซอร์ในการเล่นหากว่าเราอายุสเราไปเล่นนะ แล้วเกิดยูสอื่นๆ มันตามเรามาเขาก็จะมาว่าเราแย่งคนห้องเขา ดังนั้นคือเราจะไม่เปิดเผยตัวเราเองเลยดีที่สุด”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“อีกอย่างมัน มีอีกพวกที่มันชอบมาเอาเรื่องคนอื่นไปพูดกันหรือประจานกันนะ คือเห็นเราคุยๆ ในห้องเรานี้แหละแล้วมันก็เอาข้อมูลเราไปประจานนะ อย่างพวกที่เป็นพนักงานส่งของมันเล่นแคมฟรอกเหมือนกัน พอมันเห็นคนนั้นคนนี่ในแคมฟรอกแล้วเห็นว่าเป็นคนในออฟฟิศใช้ไหมละ พอมันเข้ามาเล่นเจอคนนั้น ก็จำได้ว่าเป็นคนในออฟฟิศ มันก็เอาไปพูดให้เสียหายอะไรประมาณนี้ พวกนี้มันมีเยอะ อีกอย่างมันก็อยู่ที่หน้าที่การงานของเราด้วย แล้วก็เจตนาของเราที่เข้ามาเล่นด้วย มันมีองค์ประกอบหลายอย่าง เหมือนที่พูดนั้นแหละ ถ้ามันเปิดเผยจนมีคนเอาข้อมูลเราไปใช้ในทางที่เป็นอันตรายต่อเราก็ถือว่าเป็นอันตรายต่อตัวเรา มันก็ต้องมีข้อมูลบางอย่างที่เราไม่ควรจะเปิดเผยคือเปิดเผยในกรณีที่อยู่ในขอบเขตของเราที่มันสามารถจะเปิดเผยได้”

(ไต้ัง (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“แต่เคยนะคือเวลาที่ฉันเข้าไปในห้องที่มันคุยกันเรื่องเอากันนะ ก็ไม่แคร์นะอยากทำอะไรก็ทำแต่บอกมันนะว่าถ้าแคปไปนะเอามาให้กูดูด้วยนะเอาไว้เป็นที่ระลึก อะไรประมาณนี้คือไม่แคร์ไม่สนใจนะสำหรับฉันนะก็เปิดไปเลย เพราะอีกอย่างหน้าที่การงานฉันก็ไม่ได้สนใจอยู่แล้ว เพราะว่าอยู่ที่บ้านเองก็เปิดเผยนะว่าตัวเองเป็นกระเทยก็เลยไม่ใส่ใจอะไร อีกอย่างพอเวลามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายก็พอใจ เห็นแล้วโอเคก็มันมีเพศสัมพันธ์กันเลยไม่ได้สนใจอะไร บางทีข้างนอกเราก็พามาบ้านเราด้วยซ้ำคือไม่แคร์ คือเราเปิดไปเลยเพราะนี่มันคือตัวตนของเราะนอกจากโอเคมันมาหาบ้านเราเมื่อไหร่ไหนแหละ โอเคอันตราย”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“ สำหรับผมการเปิดเผยตนเองในพื้นที่สาธารณะ คงไม่ยอมที่จะเปิดเผยอยู่แล้ว ที่จะให้มาเดินกลางถนนแล้วประกาศว่าตัวเองเป็นเกย์ แล้วพูดว่าฉันอยากมีตัวนั้นคงไม่ใช่แล้วแหละครับ ไหนจะพ่อแม่เราที่ทำงานเราก็ไม่อยากให้รู้หลอก แต่ในแคมฟรอกมันเป็นส่วนตัวไง เพราะว่าไม่มีใครเขารู้จักตัวเราเลย อีกอย่างถึงจะมาเจอกันเราหรือรู้จัก ก็เพื่อนที่สนิทกัน

แล้วไว้ใจกันมาก เลยที่เดียวคืออย่างที่มาคุยกันแบบเพื่อน ก็โอเคเรารู้จักทุกๆคนจนสนิทแล้วเราก็สามารถเปิดเผยตัวตน ก็มันก็เป็นส่วนดีของแคมฟรอกเพราะเราสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ที่มันแสดงออกความเป็นตัวเรา แต่เราก็ต้องคิดว่าอะไรควรหรือไม่ควรใช้ไหมมันไม่เหมือนกับสังคมที่เราอยู่ เพราะบางที่เราไปเจอคนที่ไม่ประสงค์ดีกับเราก็จบ เกิดเอาข้อมูลเราไปเผยแพร่เอาเรื่องราวของเราไปเปิดเผยในที่ทำงานหรือพวกที่เกลียดเรา ในที่ทำงานของเราหรือเอาเรื่องส่วนตัวไปประจานทั้งหมดกัน ถ้าแบบนี้ถือว่าอันตรายนะแต่เราเปิดเผยเฉพาะคนที่เรารู้จักและไว้ใจเท่านั้นแหละ อย่างแบบนี้ๆกัน หรือที่มาสัมภาษณ์กันนี้ เรารู้จักกันมานานแล้ว 3 ปี กว่าๆ บางคนก็เพิ่งรู้จักแต่โอเคถึงขั้นมากินกันแบบนี้มันก็ไม่มีอะไรที่จะเสียหายใช้ไหม มันอยู่ที่คนเราจะมองมากกว่านะ ว่าดีไม่ได้อยู่ที่เรามากกว่าไม่ใช่ใครที่จะมามองแทนเราตัวเราเองเรารู้ดีอยู่แก่ใจว่าอะไรดีอะไรไม่ดี”

(ไอซ์ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์เรว่ามันก็ไว้ใจอยู่ไม่ใช่หรือ เดินตามแถวสลิ้มพัฒพงษ์ เยอะเยอะ มันไม่อันตรายกว่าหรือทำไมมันไม่ไปจับกันละ เอาเวลาไปทำไอ้ที่มันเห็นๆอยู่แล้วยังจะมีประโยชน์กว่าไหม”

(คุณป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“ซึ่งถ้าหากเรามองสองด้านมันอยู่ที่คนนะว่าคนมันจะเอาไปทำอะไรมากกว่าถ้าทำในด้านดีก็ดีไปคือเรื่องจริงนะอยากจะบอกว่าจุดประสงค์ของแคมฟรอกที่เขาเอาเข้ามานั้นนะเพื่อให้คนหมู่มากจะได้เล่นสนทนากันนั่นแหละคือวัตถุประสงค์จริงๆ แต่ไอ้คนที่มันวิปริตนั้นแหละที่เอามาสร้างให้มันเกิดปัญหาแต่มันก็คือคนส่วนน้อยไง แต่สื่อกลับประโคมให้มันเป็นเรื่องใหญ่”

(โต้ง (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“เขาแบ่งโซนอยู่แล้วว่าห้องนี้ 18+ ห้องนั้นห้องธรรมดาที่ต่ำกว่า 18+ ดังนั้นเขาจะทำอะไรก็เรื่องของเขาสีใช้ไหม เพราะว่ามันไม่ได้เอาเลขบัตรประชาชนไป ถ้าห้องปกติมันพ่อแม่ก็คอยช่วยดูแลกันเท่านั้นเอง อย่างมันแต่เอาเวลาไปทำมาหากินมันเป็นเรื่องอย่างมากกว่า เมื่อคนที่อยากเข้าห้อง 18+ ไม่เคยเล่นในสอายุแล้วก็สมัครเข้าไปแล้วักเงินซื้อโปรเพื่อให้ต่อคนได้เยอะๆก็แค่นั้นเองไม่เห็นจะเป็นการสร้างปัญหาตรงไหนเพราะมันก็มีสมองคิดกันแล้วนะ 18 ปีไม่ใช่คนไม่มีการศึกษาว่าอะไรควรอะไรไม่ควรใช้ไหมละ”

(เน (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“คืออยากให้มีอง 2 ด้านมากกว่านะ คือถ้าคนที่อายุมากกว่า 18 อยู่แล้วก็ให้เสรีภาพตามที่เข้าต้องการ ในการเล่นได้ แต่ถ้าอายุต่ำกว่าก็จะอยู่ในการควบคุมของพ่อแม่ แต่การใส่ข้อมูลมันก็สามารถโกงในเรื่องของอายุได้ ซึ่งมันสามารถช่วยได้ หากมีการสมัครโดยให้รหัสบัตรประชาชนแล้วให้สามารถสมัครได้เพียงครั้งเดียวเลย แต่ส่วนใหญ่คนที่ใส่ข้อมูลเข้ามานั้นก็จะมีการเปลี่ยนชื่อตัวเองและใส่ประวัติตนเองในครั้งแรกที่เป็นจริงเท่านั้น ครั้งที่สองก็เอาไว้เพื่อลี้มชื่อ แต่จะเปลี่ยนเป็นชื่ออื่น เพื่อเข้าห้องอื่นหรือเพื่อป้องกันตนเองอย่างที่พวกเราทำกัน แต่ส่วนมากก็ไม่ได้คิดที่จะเปลี่ยนชื่อสักเท่าไร เพราะคนส่วนใหญ่จะแอดชื่อเราและจำชื่อของเราได้แล้ว แต่จะบอกเลยว่าเหตุผลจริงๆ ที่เอาแคมฟรอก(Camfrog) เข้ามาในไทยนั้นเพื่อคนหูหนวกโดยเฉพาะ เพราะมันมีแต่ภาษามือภายในห้องนั้นเท่านั้นดังนั้นห้องมันก็จะเงียบ

มีช่วงหนึ่งที่ห้ามมีแคมฟรอก (Camfrog) ในประเทศไทย คือ พวกนี้ก็ออกมาเรียกร้อง กลุ่มนี้ก็คือพวกกลุ่มหูหนวกออกมาเรียกร้องว่า เขาไม่สามารถใช้ในการสนทนาได้ เพราะเขาจะเห็นภาษามือผ่านกล้องแล้ว และอีกกลุ่มคือกลุ่มผู้ที่เอาแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อใช้ในการสนทนาหรือประชุม แต่พวกที่เอาไปใช้ประโยชน์มันมีน้อยแต่ก็สำคัญดังนั้นจึงต้องจำเป็นนำเอากลับมาใช้อีกตอนที่แคมฟรอก (Camfrog) ถูกปิดนั้น มีกลุ่มหลายกลุ่มออกมาต่อต้านเมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว แต่ก็ต้องแพ้คดีไป เนื่องจากแคมฟรอก (Camfrog) เมื่อก่อนหน้านี้ ไม่ได้จดลิขสิทธิ์เป็นของไทยเพราะมันเป็นของอเมริกา ดังนั้นไทยจึงไม่มีสิทธิที่จะปิดหรือห้ามเล่นโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งปัจจุบันก็มีห้องบางห้องที่มีการเตะคนที่เข้ามาโชว์टकกัน หรือมีบางห้องที่มีจัดให้มีการโชว์โดยเฉพาะ แต่มันก็มี ICT หรือบริษัทไทยแลนด์ฟรอสท์ที่เข้ามาดูแล ได้เข้ามาดูแลซึ่งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราการเกิดขึ้นแต่ละครั้งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราหรือสังคมเพราะว่าถ้ามันมีพวกนี้ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปิดห้องนั้นไป มันก็อยู่ที่ว่าพวกนี้มันจะทำงานกันหรือเปล่านั้นเอง”

(เจียบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้ให้เหตุผลว่าพฤติกรรมและทัศนคติการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในด้านเพศของวัยรุ่นนั้น ผู้สนทนากับผู้ร่วมสนทนา เมื่อเข้ามาสนทนาผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) แล้วจะเกิดพฤติกรรมไปสู่ปัญหาหรือการก้าว

ไปสู่เหตุเกิดของผลกระทบได้นั้น ขึ้นอยู่กับผู้สนทนาเองที่จะวิเคราะห์ และพิจารณาของกลุ่มสนทนา ของคนที่สนทนาอยู่ เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่เกิดเป็นปัจจุบัน ซึ่งมีข้อแตกต่างของแต่ละ บุคคลและความพึงพอใจในการที่จะเปิดเผยและการสนทนาของแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป

4.4.2 ทักษะคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ที่มี ผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนากลุ่มพบข้อสรุปว่า พฤติกรรมต่างๆของการสนทนา ผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) นั้นสามารถมองได้เป็นสองด้าน ทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่ง ขึ้นอยู่กับตัวเราและผู้สนทนาจะมอง ซึ่งการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ของวัยรุ่นนั้น ผู้ร่วมสนทนากับผู้เข้าร่วมสนทนานั้น มักจะมีการสนทนาไปในทางด้านเพศที่เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากผู้ที่เข้ามาในนั้นจะมีวัตถุประสงค์ในการสนทนา คือ การเข้ามาเพื่อฟังเพลง พูดคุย และหา ความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเป็นตัวลบลบปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมากกว่าเป็นปัญหาสังคม การที่สังคม ส่วนใหญ่มองว่าโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นปัญหาสังคมนั้นเนื่องจากมันเป็นส่วนน้อย มากที่จะเกิดเป็นปัญหา เนื่องจากอยู่ที่ผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาจะมีการปกป้องหรือป้องกันตัวเอง อย่างไร กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า

“สำหรับที่คิดว่ามันไม่เป็นอันตรายสำหรับตัวเราเอง เพราะว่ามันอยู่ที่ตัวเราเองมากกว่า ว่าเราจะป้องกันตัวเองเราเองมากน้อยแค่ไหน แต่ถ้าจะให้มองนั้น พี่จะมองมันออกเป็น 2 ด้าน ถ้า หากเราเล่นสนทนาภายในห้องของแคมฟรอก ในขณะที่เราเล่นนั้นมันอยู่ที่ตัวเรามากกว่าว่าเราจะ เข้ามาวัตถุประสงค์ใดแล้วตัวผู้เล่นคนอื่นๆ จะเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ร้ายหรือเปล่า คือ บางคนเข้า มาเพื่อวัตถุประสงค์ร้าย ตัวอย่างมันก็มีให้เห็นมากมาย ยกตัวอย่างเช่นเพื่อนในห้องแคมฟรอกของ เราอย่างไอ้มด ที่พาผู้ชายที่เพิ่งรู้จักในห้องแคมฟรอกมานอน แล้วก็มีอะไรกันภายในห้องของ ตนเอง คือเพื่อนที่มาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอกหากเรานัดมาเพื่อเพียงแค่นอนซั้วกัน ดูหนังกันหรือมาเล่นเกมสักกันมันก็ไม่เกิด ปัญหาอะไรเท่าไรหรอก แต่ถ้าพาเข้ามาอนภายใน ห้องแล้วนั้น ไม่เพียงมาเปล่าเท่านั้นยังมาขโมยของเราอีก ยังมีอีกกรณีที่มีคนภายในห้องโปรแกรม แคมฟรอกที่เข้ามาบอกว่าเคอร์ออนเรื่องเงิน เข้ามาเล่นภายในห้องนี้แล้วเข้ามาขอเงินหากเราถาม กลับไปว่าเมื่อให้เขาขโมยไปแล้วคิดว่าเราจะได้คืนมาไหม เราสามารถพูดได้เต็มปากเลยว่าไม่ได้คืน แน่นอน พี่เคยให้ขโมยกับคนที่เราคุยภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอกครับ แต่ให้จำนวนที่ไม่มาก จนเกินไปคือเราพอที่จะสามารถจะช่วยเหลือได้เท่านั้น หลังจากนั้นแล้ว ก็หายเงียบไปเลยไม่มีวีแวว

ว่าจะเอามาคืนต่างๆ ที่วันที่บอกเราขอยืมเงินว่าจะคืนวันนั้นวันนี้ ซึ่งถือว่าพวกนี้มันเป็นส่วนหนึ่งของตัวที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากกว่าไม่ใช่โปรแกรมที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม แต่มันเป็นส่วนน้อยมากเพราะส่วนมากคนที่เข้ามาเล่นแคมฟรอกถ้าไม่เข้ามาเพื่อฟังเพลงก็จะเข้ามาเพื่อมาคุยกัน ไม่ก็มาหาเพศสัมพันธ์ อย่างประเด็นที่เข้ามาในระยะหลังเพื่อขายตัวมัน ไม่ได้ผลหรอกเพราะว่าเขาสามารถเอาใครก็ได้โดยไม่ต้องเสียเงินเลย คือมันต้องดูจริงจังหรือยูสเซอร์ที่ไม่มีใครเอาแล้วคือหน้ามันเหยียดจริง คือในโลกนี้ไม่มีใครเอาอยู่แล้ว คือต้องแบบพวกที่หาไม่ได้แล้วจริงๆ นั่นแหละถึงจะซื้อความคิดของพี่น้องคิดว่ามันเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมถ้าเมื่อก่อน ไม่มีแคมฟรอกถือว่าเป็นการลดปัญหาสังคมได้น้อยลง

ถ้ามองไต่ที่ปัญหานั้นคือพวกหลอกหลวง หรือพวกที่คุยๆ กันแล้วพากันไปมีเพศสัมพันธ์กัน คือ เราพูดคุยกันในจุดๆ หนึ่งแล้วชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์กัน ถ้าเกิดไปเที่ยวๆ กันแล้วเกิดว่ามันมาแล้วพากันไปมีเพศสัมพันธ์กัน แล้วไม่ได้มีการป้องกันนะมันก็คือด้านเสียนะ”

(เกือบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“คือเมื่อมันมีตัวนี้มันทำให้เกิดขึ้น ใจมันสามารถทำให้เราสามารถที่จะเปิดตัวตนที่แท้จริงของเราได้นะถ้าเรามองมันจะมีทั้งด้านดีและด้านเสีย ใจ คือเมื่อเข้ามาในสังคมแคมฟรอก ทำให้เราเกิดความรู้จักสังคมมากขึ้นมันจะทำให้เรารู้สึกว่าเราประทับใจคือมันมีคนมาทักเรามาถามชื่อเรา มันทำให้เรารู้สึกว่าเป็นอีกสังคมเลย คือในความเป็นตัวจริง สังคมมันไม่สามารถรับได้นะการพูดจาที่มันแตกต่างกันสำหรับพี่คือกลับชอบ คือชอบว่ามันคือสิ่งที่ดี คือมันจะมองเห็นสังคมอีกสังคมเลย อย่างสมมุติว่าเจอคนนี้พูดแบบนี้คือมันแรงใจแต่ว่าใคร นี่มันสามารถเปิดตัวตนอะไรออกมา มันสามารถที่เราเอาไปใช้ในการทำงานได้ คือมันเป็นเหมือนแฉจิตใจ ว่าจิตใจของคนแต่ละคนอย่างไร พี่นะอาจจะเป็นคนอ่อนไหวนะอาจจะโดนหลอกง่ายนะครับ มันอยู่ที่คนมากกว่านะครับไม่เดียวกับตัวโปรแกรมเลย”

(วี (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“คือเราเคยเจอคำถามนะที่บอกเรานะว่าชื่ออะไรทำงานอะไรเราเคยเจอใจมันจะถามแต่คำถามพวกนี้ใจแต่เราก็ต้องป้องกันตัวว่าเราทำอะไร คือยังใจเราก็ต้องระวังตัวเรา คือจะบอกเลยจริงๆ ว่าตัวโปรแกรมมันไม่ใช่ตัวที่มันเป็นปัญหาของสังคมใจ คือมันมีทั้งด้านดีและด้านเสีย คือหลอกหลวงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็หลอกเอาทรัพย์สินเขาอะไรอย่างเนี่ยะ คือมันจะเป็นแค่สื่อเนี่ยะสื่อที่เราเอาไปใช้เท่านั้นเองมันอยู่ที่คนต่างหากมันไม่ใช่ตัวโปรแกรมมันคือตัวปัญหา เพราะหากมันมีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้องกับมันก็แค่สำเร็จความใคร่ผ่านกล้องก็เท่านั้นเองมันก็ลดปัญหาของการก่อ

อาชญากรรมทางเพศได้ใช้ไหมละมันก็เป็นแค่สื่อที่ทำให้เราเจอกันเท่านั้นเองมันอยู่ที่คนมากกว่าใช้ไหมละ”

(ป้อม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

สามารถสรุปได้ว่า โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จะเป็นคุณหรือโทษนั้นขึ้นอยู่กับผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาและใช้ประโยชน์หรือโทษของตัวโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ที่เป็นคุณหรือเป็นโทษ ซึ่งผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะต้องรู้จักในการป้องกันตนเองเพื่อให้สามารถสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อให้ได้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตัวผู้สนทนาเอง

ส่วนในด้านปัญหาที่มีต่อสังคมนั้น ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนากลุ่มพบข้อสรุปว่า กลุ่มตัวอย่างได้มองว่าปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นถือเป็นเรื่องปกติ ต่อให้ไม่มีโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ให้กลุ่มผู้สนทนาในสังคมได้เข้ามาเพื่อสนทนา ปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นเป็นปกติ ซึ่งเราพบเห็นได้ในสื่อที่ออกเป็นเหตุการณ์ประจำวัน หากมองเพียงว่ามันเป็นแค่สื่อที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนาหรือเหล่าอาชญากร สามารถเข้าถึงกลุ่ม ผู้สนทนาได้ง่ายขึ้นเท่านั้นเอง อีกทั้งขึ้นอยู่กับผู้สนทนาด้วยว่าจะมีการป้องกันและมีข้อจำกัดให้กับตนเองมากน้อยแค่ไหน หากมองในทางตรงข้าม โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) คือ ตัวที่ช่วยลดปัญหาสังคมมากกว่าเป็นปัญหาของสังคมที่เพิ่มขึ้นอีกคือ สามารถลดการที่วัยรุ่นออกไปเที่ยวกลางคืน หรือสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในยามค่ำคืน และลดการเกิดการสร้างโรคต่างๆ ที่เกิดจากการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนากลุ่มพบข้อสรุปว่า โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ไม่ใช่ตัวที่สร้างปัญหาให้กับผู้สนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และสังคมแต่อย่างใด ดังนั้นปัญหาสังคมจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความระวังตัวของผู้สนทนาว่าจะป้องกันตัวเองอย่างไร และจะมีการเปิดเผยตนเองมากน้อยแค่ไหน เพราะปัญหาของสังคมนั้นสามารถเกิดขึ้นเองได้ตลอดเวลา ดังกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวข้อมูลไว้ดังนี้ว่า

“ มันก็จะคุยพื้นฐานเลยว่า อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง แลวไหน เรียนทำงาน ก็มันเป็นพื้นฐานที่ทุกคนถามเมื่อเวลาเข้ามาณะแต่ถ้าเกิดว่าคนที่เรารู้จักกันนานแล้วก็คุยกันปกตินะ บางคนก็ชวนเลยว่ามีเพศสัมพันธ์ผ่านกล้องเว็บแคมกันไหม คุยเรื่องเพศอย่างเดียว หรือไม่กี่ชวนไปมีเพศสัมพันธ์กันที่ห้องของคนที่เราคุยด้วยเลย บางคนที่เราไม่สนใจเลยเวลาที่เขา IM มาคุยกับเรา เราก็จะไม่ตอบเลยนะ ที่ไม่ตอบก็เพราะจะบอกว่ารู้สึกรำคาญ หรือถ้าถามมาแล้วไม่บอกก็คือแก็ไม่จำเป็นต้องรู้

หลอก คือเราก็จะถามหรือไม่ก็คุยเรื่องอย่างอื่น แต่ถ้ามันถามเรื่องสัพเพเหระก็ถามไป แต่ก็ตอบนะ ถ้าถามมาแบบนี้ พวกที่เข้ามาคุยเรื่องเพศอย่างเดียวมันอยู่ที่เราว่าเราจะสนใจเรื่องพวกนี้ไหม ถ้าเกิดว่าคุยกันแบบเพื่อนมาก่อนนั้นก็คุยต่อ แต่ถ้าถามไปเรื่อยก็ตอบ แต่ถ้าตรงประเด็นเลยไม่ตอบ แต่ถ้าอยู่ดีๆเข้ามาประเด็นของเพศสัมพันธ์เลยนั้น ถ้าคนนั้นมันโอเคเรารู้สึกชอบเราก็คุย ก็คือถ้าเราสนใจเราก็คุยเท่านั้นจบ ถ้าเราไม่สนใจเราก็ขีดไปแค่นั้นไม่ต้องมาคุยต่อ ”

(เจียบ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ คืออืพวกนี้มันก็จะถามมาแล้วก็ตอบไปเรื่อยๆ บางพวกนั้นมันก็จะมาอะไรแบบนี้เยอะนะ บางคนก็ชวนเลย สนใจก็ไปไม่สนใจก็ไม่ไป ไม่ค่อยสนใจเท่าไรหรอกที่จะโดนพวกนี้มันมาหลอกกัน เพราะว่าเราเองก็ไม่ได้มีอะไรที่ต้องเสียหายอยู่แล้ว ”

(ไอซ์ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ แต่ถ้าพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์มานะ ถ้าเขามาบอกชวนไปเราก็ไปนะเองง่ายดีนะ คือที่ตัดสินใจว่าเออพอใจอยากไปก็ไป ก็แค่นั้น ถ้าเขาไม่เอาเราก็ไม่ แต่ถ้าได้ก็คือได้ไง ถ้าไม่ได้ก็ขีดๆ สวๆ ไม่คิดอะไรมาก ที่มองว่ามันไม่เสียหายเพราะมองว่าต่างคนต่างความสุข ก็มันไม่ได้ไปมีอะไรกันจริงๆ มันมีแค่ผ่านกล้อมแล้วเราก็ส่องแค่ตัวเราไม่ได้ส่องหน้าด้วยเลยไม่คิดว่ามันจะเสียหายอะไร ไม่สนใจด้วยว่ามันจะบันทึกภาพเราตอนที่เปิดกล้องหรือป่าว อยากบันทึกก็บันทึกไปสิ คือเราไม่ได้คิดมากอะไรอยู่แล้ว เพราะว่าไม่ได้สนใจอะไร เพราะเราก็ได้ป้องกันตัวในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าเราได้มีอะไรกับมันเราก็ขีดๆ ไม่มีอะไรที่เสียหายก็แค่เสียน้ำเชื้อให้มันดู เราก็สนุกๆ เสียๆ จบต่างคนก็ต่างมีความสุขก็เลยคิดว่ามันไม่เสียหายอะไรแล้วก็ได้เป็นอันตรายอะไรด้วย ”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ มันเป็นการป้องกันปัญหาสังคมอย่างหนึ่งมากกว่า ซึ่งอย่างปกติที่พบเห็นโดยทั่วไป มันก็แค่มีเพศสัมพันธ์กันผ่านกล้อมเว็บแคมเท่านั้น ไม่ได้นัดพบเพื่อมีอะไรกันหรือมีการร่วมเพศกันจริงๆ แต่ถ้าหากเกิดความพึงพอใจที่จะนัดพบเพื่อพูดคุยกันหรือมีเพศสัมพันธ์กันก็ถือว่าไม่ผิด โดยความจริงแล้วปัญหาสังคมมันมีเกิดขึ้นอยู่อย่างที่เราพบเห็นกันทุกๆ วันอยู่แล้ว เพียงแค่โปรแกรมแคมฟรอกได้เข้ามาเป็นสื่อเชื่อมในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์เท่านั้นเอง ซึ่งหากเรามองหรือสังเกตในเรื่องของความเป็นจริงแล้วนั้น โปรแกรมแคม ฟรอกก็เป็นเพียงแค่โปรแกรมเพื่อใช้ในการสนทนาออนไลน์เท่านั้นเอง เพราะปัญหาสังคมมันมีเกิดขึ้นอยู่แล้ว โปรแกรมแคมฟรอกไม่ได้เป็น

ตัวเพิ่มหรือสร้างปัญหาขึ้นมามากกว่าเดิมเลย และต่อให้โปรแกรมแคมฟรอกถูกยกเลิกไปปัญหาทางสังคมก็ยังคงอยู่เหมือนเดิมไม่ได้ลดให้น้อยลงแต่อย่างใด เนื่องจากว่าปัญหานั้นยังคงมีเกิดขึ้นอยู่เป็นปกติธรรมดาที่คนเรายังคงมีความคิดที่แตกต่างกันออกไป สื่อโปรแกรมพวกนี้ควรที่จะสามารถที่จะยอมรับกันได้แล้วมากกว่าที่จะปิดกั้น เพราะยังงั้นโปรแกรมแคมฟรอกก็ไม่ใช่ตัวที่ทำให้เกิดปัญหาของสังคมเลยตัวที่สร้างปัญหาสังคมนั้นคือผู้ที่ใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์เป็นสื่อต่างหาก ”

(เน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ใช่ที่ไม่มีโปรแกรมแคมฟรอกแล้วมันจะไม่เกิดปัญหาสังคมนะก็ไม่ใช่ แล้วไม่ใช่ว่ามีโปรแกรมแคม ฟรอกแล้วจะทำให้เพิ่มปัญหาสังคมนะ มันเพียงแค่คุยกันปกติในโปรแกรมแคมฟรอกกันเท่านั้น หากเกิดชอบกัน คุยกันถูกคอจะนัดพบเจอกันหรือไปไหนกันก็เพียงเท่านั้น มันอยู่ที่คนสองคนมากกว่าที่จะคิดตัดสินใจว่าคนที่เล่นนั้นจะมีวิจารณญาณมากน้อยแค่ไหน คือมันก็อยู่ที่หัวสมองความคิดของคนแต่ละคนที่จะคิด ว่ามันจะคิดได้ในประมาณไหน จะเจียว จะเหลือหรือจะแดงคิดกันไปต่างๆ กันมันไม่สามารถห้ามความคิดได้อยู่แล้วแต่ถ้ามองในเรื่องของความเป็นจริงแล้วมันก็ไม่ใช่ว่าตัวสร้างปัญหาสังคมอยู่ดี”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในช่วงต้นนั้นได้ให้เหตุผลว่าการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอกในด้านเพศนั้น กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างตรงกันว่า โปรแกรมแคมฟรอกคือส่วนหนึ่งของสื่อในเรื่องของการสื่อสารมากกว่า เป็นตัวสร้างปัญหาทางด้านสังคมที่พบเห็นและได้เกิดขึ้นในตามหน้าของหนังสือพิมพ์ที่เราพบเห็นกันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้เล่นเสียมากกว่าว่ามันคือตัวสร้างปัญหาทางด้านสังคมหรือเป็นเพียงแค่สื่อที่ถูกควบคุมจากมนุษย์ที่นำมาเป็นสื่อในการสร้างปัญหาในสังคมมากกว่ากัน เนื่องจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอกเป็นการสนทนาผ่านทางสื่อโปรแกรม ที่เป็นตัวเชื่อมในขณะที่ทำการสนทนาผ่านสื่อออนไลน์ของสองคู่สนทนา ซึ่งอยู่ในสถานที่แตกต่างกันและได้เข้ามาพบกันภายในห้องสนทนา เมื่อเกิดความพึงพอใจกันอาจมีการเชื่อมสัมพันธ์หรือสร้างในเรื่องของความสัมพันธ์ต่อกันก็ได้ ซึ่งถือ

เป็นการพินิจพิจารณาจากการใช้วิจารณญาณของแต่ละบุคคลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ หรือบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับผู้สนทนาทั้งสองฝ่ายที่ทำการสนทนากัน

“อย่างที่สังคมมองว่าสิ่งนั้นไม่ใช่ออย่างนั้นไม่ได้ อย่างนี้ไม่ได้มันไม่ปลอดภัยงั้นก็กลับไปอยู่ในสมัยเพราะมนุษย์หินหรือไปสมัยพระเจ้าเหาไม่ต้องนำเอาเข้ามาหลอก ทีวี วิทย์ หรือว่าเทคโนโลยีต่างๆ ไม่ต้องนำมาพัฒนาให้มันเจริญเสียดีกว่า ถ้าคิดว่ามันเป็นปัญหาสังคม ก็ไม่ต้องเอาเข้ามากันเพื่อให้เราหูตาคว้าง โกลาให้เราสามารถสื่อสารได้หลอก จะนำเอาเข้ามาทำไมในเมื่อมันไม่ได้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ไม่ต้องมาพัฒนากัน เพราะมันก็แค่สำเร็จความใคร่ตรงหน้าจอมันก็จบ มันไม่เห็นจะเป็นปัญหาสังคมตรงไหนเลย ยิ่งไปปิดมันก็อยากดูโฆษณา หรือว่าจะปิดไปเลยแล้วก็ไปข่มขืนกันตามข้างถนนเหมือนที่เป็นอยู่แบบเมื่อก่อนที่เห็นๆ อยู่จะทำไมไม่คิด”

(อู๋ม (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ จะตอบเลยก็ได้ว่าโปรแกรมแคมพรอกนั้น อาจเป็น โปรแกรมสนทนาที่สามารถเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมด้วยซ้ำ ก็มันเพียงแค่สนทนากันเพื่อสนองความต้องการในเรื่องต่างๆ ของผู้ที่เข้ามาเล่นกัน สนใจกันดูใจกันแล้วมีเพศสัมพันธ์กันผ่านหน้าจอเว็บแคมกันก็เพียงเท่านั้นเองแล้วจบต่างคนต่างทำภารกิจของตนเองเหมือนเดิมไป ต่างกันกับถ้าไม่มีตัวโปรแกรมนี้อแล้วไปลักพาหรือนัดมีเพศสัมพันธ์กันตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือตามชาวหน้ามันกลับได้รับเชื้อ HIV มาและเพิ่มปัญหาให้กับสังคมขึ้นมาอีก”

(วี (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ อย่างเรื่องที่มันมีอะไรกันแล้ว โข้วผ่านกล้องนั้นมันก็เหมือนกับเรานั่งดูหนังไป ก็เหมือนที่เราไปโหลดดูเองนั่นแหละดีไม่เสียเงิน ต่างแค่ตรงที่เรามาเปิดกล้องเว็บแคมดูก็เท่านั้นเอง ส่วนถ้ามันชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์ โข้วผ่านกล้องอะไรนั้นนะก็สุดแต่ว่ามันจะคิดยังไง ก็เหมือนกับเรานะเป็นเราถ้าโอเคเราก็ไป พวกโข้วพวกนี้มันก็แค่ว่ามันมาทำให้เราดูก็เท่านั้นเอง ไม่ต้องเสียเวลาโหลดก็แค่นั่งเฉย หรือว่าตามที่มีอะไรในกล้องนั้นมันแค่นั้นเอง เวลามันจะมีอะไรกันก็แค่สำเร็จความใคร่บนหน้าจอมันก็จบไม่ได้ก็ต่อความวุ่นวายสักหน่อยจริงไหม”

(แจ็ค (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มุ่งเน้นในการศึกษา “พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และเพื่อทราบถึงมุมมองความคิดทางด้านทัศนคติเรื่องเพศของผู้สนทนาที่มีต่อผู้ร่วมสนทนา โดยการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศผ่านกล้องภายในห้องสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นตัววิเคราะห์ผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่เป็นตัววิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้นก่อนแล้วจึงนำมาเป็นแนวทางในการถามโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กลุ่มจากกลุ่มตัวอย่างที่มีตามธรรมชาติ จากอาสาสมัครที่คัดเลือกมาการใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ (Snowball Sampling) โดยให้อายุของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลอยู่ระหว่างตั้งแต่ อายุ 18 ปี ถึง 25 ปี โดยให้เป็นกลุ่มนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยและกลุ่มเริ่มต้นเข้าสู่วัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้สนทนาที่เล่นภายในห้อง 18+ ของ โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นประจำทุกวัน โดยมีระยะเวลามากกว่า 3 เดือนขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 13 คน โดยแบ่งเป็น ชาย 7 คน หญิง 4 คน และกลุ่มชายรักร่วมเพศ 2 คน โดยเก็บข้อมูลในเรื่องของพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลจากการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.1 ข้อสรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 2 ทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กลุ่ม จากตามข้อมูลประชากรศาสตร์โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งมาจากจำนวนทั้งหมด 13 คน แบ่งออกเป็นเพศชายและเพศหญิง และ กลุ่มรักร่วมเพศ ได้มีสรุปผลจากการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น เป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 : พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

5.1.1 ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) แบ่งออกเป็นเพศชายและเพศหญิง ซึ่งมาจากจำนวนทั้งหมด 13 คน โดยแบ่งเป็น ชาย 7 คน หญิง 4 คน และกลุ่มชายรักร่วมเพศ 2 คน มีอายุ 25 ปี ถึง 7 คน มีอายุอยู่ในช่วงประมาณ 18 - 24 ปี จำนวน 6 คน ระดับการศึกษาปริญญาตรี อีก 7 คน มีระดับการศึกษาอยู่ในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 6 - ปวส. อีก 6 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง จำนวน 9 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 คน และภาคตะวันออก 1 คน ประกอบอาชีพที่แตกต่างกันออกไป คือ รับราชการ 2 คน พนักงานเทศบาล 1 คน กู้ 1 คน รับจ้างทั่วไป 2 คน พนักงานบริษัทเอกชน 5 คน ว่างาน 2 คน รายได้อยู่ในระดับตั้งแต่ 6,000 บาท ไปจนถึง 20,000 บาท จำนวน 9 คน รายได้ไม่แน่นอน 2 คน ว่างาน 2 คน ทุกคนมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่จะใช้เวลาสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) อยู่ที่ 2 ชั่วโมงขึ้นไป สนทนามาเป็นระยะเวลา 4 ปี จำนวน 6 คน 3 ปี จำนวน 1 คน 2 ปี จำนวน 2 คน 1 ปี จำนวน 2 คน 8 เดือน จำนวน 2 คน พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน พักต่างจังหวัด จำนวน 5 คน คือ ระยอง 1 คน ปทุมธานี 2 คน นครปฐม 2 คน สถานะของผู้เล่นภายในห้องสนทนาของตัวยูสเซอร์ หรือนามแฝงของผู้เล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น เล่นเป็นตัวแดงหรือไอคอนเนอร์ (เจ้าของห้อง) จำนวน 3 คน ตัวสีเขียวหรือโอพี (ผู้ดูแลห้อง) 6 คน ตัวสีฟ้า (เพื่อนที่เข้ามาเล่นภายในห้องเป็นประจำ) จำนวน 4 คน

5.2 ประเด็นด้านพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.2.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)

จากผลการวิจัยพบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อทำความรู้จักกับผู้ที่สนทนาภายในห้องสนทนาที่ตนเองรู้สึกพึงพอใจในการเลือกห้องสนทนา เกิดจากวัตถุประสงค์และความสนใจที่แตกต่างกันมากกว่า ภายในห้องสนทนานั้นเหมือนมีการแลกเปลี่ยนระหว่างกันสร้างความสัมพันธ์กันภายในห้องสนทนาเพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทกันภายในห้องสนทนา ซึ่งวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มสนทนานั้นก็จะแตกต่างกันไปตามความพึงพอใจของแต่ละกลุ่มผู้สนทนา โดยการแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ได้เข้ามาเพื่อโหลดเพลง ฟังเพลง โดยกลุ่มสนทนาเหล่านี้เข้ามาเพื่อพบปะและพูดคุย โดยใช้โปรแกรมสนทนาเป็นช่องทางในการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อหาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับข้อมูลของตนเองต้องการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมสนทนาในทางเดียวกัน ซึ่งบางกลุ่มก็เข้าสนทนาเพื่อการหาเพื่อนและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในเรื่องต่างๆซึ่งรวมไปถึงการแลกเปลี่ยนด้านเพศของตนเองกับผู้ร่วมสนทนา

โดยการเข้าร่วมของกลุ่มสนทนาชายนั้นจะเป็นการเข้าร่วมของกลุ่มที่มีความคิดและความชอบพอที่ไปในแนวทางเดียวกันซึ่งมีความต้องการที่จะพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิด ความสนใจของตนเองที่คล้ายกันกับคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องราวต่างๆ ของชีวิตซึ่งบางความคิดเห็นก็เพื่อการแก้เครียด หาเพื่อน หรือการหาคู่

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การที่เข้ามาเพื่อสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อการหาคู่และการสนทนาเพื่อความต้องการหาแฟนมากกว่ากลุ่มชาย และสนใจในเรื่องการแสดงออกผ่านทางกล้องโปรแกรมสนทนามากกว่าเพื่อให้เกิดความรู้สึกความพึงพอใจในการเข้าร่วมกลุ่มในการสนทนาและมีการโชว์แสดงการมีเพศสัมพันธ์ผ่านกล้องวิดีโอ เพื่อสนองความต้องการทางเพศ แต่ก็มีบางกลุ่มที่มีความสนใจในการเข้ามาเพื่อหาเพื่อนเพื่อสนทนาหาข้อมูลภายในกลุ่มเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและแลกเปลี่ยนด้านประสบการณ์ด้านหน้าที่การทำงานและเรื่องเรียนและสร้างความสัมพันธ์ฉันเพื่อนกับผู้ร่วมกลุ่มสนทนาภายในห้องสนทนา

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การเข้ามาสนทนาภายในห้องสนทนานั้นส่วนใหญ่จะเข้ามาสนทนาเรื่องทั่วไปนอกเสียจากว่ามีผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาเข้ามาเพื่อขอชวนแสดงอวัยวะเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ผ่านกล้องเว็บแคมโดยเมื่อเกิดสร้างความสัมพันธ์แล้วนั้นเมื่อเกิดความสนใจ ในรูปลักษณะ กลุ่มผู้สนทนาในกลุ่มนี้ก็พร้อมจะแสดงออกทางเพศร่วมทันที และการเข้ามาเพื่อรับข้อมูลข่าวสารและ

การพูดคุยพบปะกับกลุ่มเพื่อนและการรับข้อมูลข่าวสารใหม่อยู่เสมอซึ่งเป็นความเห็น
นอกเหนือจากการเข้ามาเพื่อด้านเพศ

5.2.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

จากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นผู้สนทนาได้รับรู้จากข่าวต่างๆ ที่ออกมาทางสื่อ เมื่อ 3-4 ปีก่อน ที่มีกระแสของสื่อที่สร้างให้เป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่นที่มีการแสดงเลียนร่างของตนเองในเรื่องเพศผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ทำให้เกิดความสนใจในการเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) แต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเจตนาที่เข้ามาเพื่อสนทนานั้นเกิดความคิดเห็นที่มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มสนทนานั้นก็จะแตกต่างกันไปตามความพึงพอใจของแต่ละกลุ่มผู้สนทนา โดยการแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)ของกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการรู้จักแคมฟรอก(Camfrog) เนื่องจากรับรู้ข่าวในช่วงที่มีกระแสของโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เมื่อประมาณ 4 ปีที่ผ่านมาแล้วเกิดความอยากรู้อยากเห็น เรียนรู้ข้อมูลต่างๆ จากเพื่อนที่เล่น โปรแกรมนี้อยู่แล้ว สาเหตุที่เลือกเล่น โปรแกรมนี้คือเจตนาเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นของตัวเองกลุ่มผู้สนทนาเอง และเมื่อเข้าไปดูแล้วเริ่มเห็นการสื่อสารที่แปลกและแตกต่างจากโลกของความจริงจึงเกิดพฤติกรรมต่างๆ ทั้งเรื่องการแสดงออกด้านเพศ การใช้ภาษาในการสื่อสารบ้างให้เหตุผลว่าเป็นการเข้าไปผ่อนคลายเมื่อได้เข้าไปภายในห้องสนทนาและได้รู้จักเพื่อน หรืออาจมีเพื่อนที่เล่นสนทนาไปเพื่อสนทนาพูดคุยแทนการโทรศัพท์ จึงเป็นผลให้สนทนาจนเป็นกิจวัตรจนถึงปัจจุบันนี้

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นว่าความสนใจนั้นเกิดจากการที่เห็นเพื่อนเข้าสนทนาแล้วเข้าไปศึกษาและบางส่วนได้รับรู้จากการเสนอข่าวและเกิดความสนใจเกิดความอยากรู้อยากทดลอง เจตนาการเข้าไปภายในห้องสนทนาเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการสนทนา และเกิดความสนใจเมื่อได้มีการสนทนาเหมือนเปิดการรับรู้การแลกเปลี่ยนเรื่องราวต่างๆ และเกิดความสนใจในเพศตรงข้ามและมีการรับรู้การสนทนาที่แปลก

ออกไปเรื่อยๆ จนเกิดการสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศกับเพศตรงข้ามและเกิดความชอบและได้เข้ามาเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นคล้ายกับกลุ่มสนทนาชายและกลุ่มสนทนาหญิง ซึ่งเกิดจากความสนใจเข้ามาเพื่อค้นหาเพื่อนสนทนาที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน และเข้ามาสนทนาเพื่อหาคู่หรือเข้ามาเปิดรับข่าวสารต่างๆ โดยกลุ่มสนทนาได้ให้เหตุผลว่า เริ่มรู้จักโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นี้ จากการติดตามข่าวซึ่งกำลังมีกระแสเมื่อ 4 ปี ก่อน จึงเกิดความสนใจเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และเรียนรู้การสนทนาผ่านโปรแกรมได้ในระดับหนึ่งจนเกิดความเชี่ยวชาญ ผู้สนทนากลุ่มนี้เริ่มมีความต้องการและความสนใจที่แตกต่างออกไป โดยเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นและมีการนัดพบเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กับคู่สนทนาของตนเองให้มากขึ้น

5.2.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่จะมีการสนทนาเรื่องเพศภายในห้องถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะว่ามันเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจและความชอบของแต่ละคนซึ่งมีความสนใจที่ต่างกันไป เป็นความชอบส่วนบุคคลที่ใครก็อยากจะทำอะไรก็ได้ถือว่าการสนทนาเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องปกติ รวมไปถึงชวนผู้สนทนาภายในห้องเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคม ซึ่งอินเทอร์เน็ตจัดเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ผู้ใช้มีพฤติกรรมที่ต่างกันไปโดยการแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีมีความเห็นเกี่ยวกับการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ว่าเป็นเรื่องปกติในการที่ผู้ร่วมสนทนานั้นจะสนทนากับเพื่อนของตนเองภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อย่างเปิดเผย เนื่องจากผู้สนทนากลุ่มชายได้ให้ความเห็นว่า เราเองคือผู้ที่กำหนดเรื่องการสนทนา มากกว่าว่าเรื่องใดสมควรหรือไม่เพราะว่าการสนทนาภายในห้องสนทนาส่วนใหญ่ นั่นคือเพื่อนร่วมสนทนาที่รู้จักกันมานานแล้วจึงคิดว่าไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะมีการสนทนาเรื่องส่วนตัวของตนเองให้กับผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาฟัง

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีมีความเห็นที่แตกต่างจากกลุ่มสนทนาชายตรงที่มองว่าการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลมากกว่า เนื่องจากบางครั้งเพียงมองแค่รูปลักษณ์ภายนอกของกลุ่มสนทนาที่เกิดความชอบพอและมีอารมณ์ร่วมกับผู้ร่วมสนทนาซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าในเรื่องทางเพศที่เกิดความพึงพอใจของผู้สนทนาที่มีต่อกลุ่มสนทนาในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์นอกเหนือจากการสนทนาผ่านในห้องแล้วนั้น ซึ่งเท่ากับว่าผู้สนทนาต้องการสร้างความสัมพันธ์ต่อหรืออาจจะต้องการเชื่อมความสัมพันธ์ที่เป็นความสุขเพียงครั้งคราว หรือเพื่อเพียงต้องการสร้างความสัมพันธ์ผ่านกล้องเว็บแคมเท่านั้นและมองว่ามันคือการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์มากกว่าการนัดพบแล้วมีเพศสัมพันธ์กัน

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีความเห็นที่เหมือนกับกลุ่มสนทนาหญิงและกลุ่มสนทนาชาย ตรงที่มีความเห็นว่าการเข้าร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ผู้สนทนาเห็นตรงกันกลับกลุ่มสนทนาหญิงในเรื่องของการสนทนาด้านเพศภายในห้องสนทนาถือเป็นเรื่องของสิทธิแต่ละบุคคลและเห็นว่าเพื่อนในห้องสนทนานั้นเป็นเพื่อนที่ได้มีการสนทนาจนเป็นที่ไว้วางใจแล้ว สามารถไว้วางใจและพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับด้านเพศได้ บางครั้งถือว่าเป็นเรื่องสนุกสนานภายในกลุ่มของผู้สนทนาภายในห้องสนทนาด้วย ซึ่งยังมีผู้สนทนาบางส่วนให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าหากเป็นคนอื่นนอกเหนือจากเพื่อนภายในห้องสนทนาแล้วนั้นก็อาจจะมึนออกเหนือการสนทนาด้วยเช่นกัน อย่างเช่นการมีเพศสัมพันธ์ผ่านกล้องเว็บแคมซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่าทดลองอีกเรื่องหนึ่งเช่นกัน

5.2.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง

จากการวิจัยพบว่า ถือเป็นเรื่องปกติ โดยแล้วปกติแม้จะอยู่ภายนอกก็มีการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์พูดคุยแลกเปลี่ยนกันเป็นเรื่องปกติ อาจจะเป็นเพราะผู้สนทนามองเห็นถึงความแตกต่างและความเหมือนของผู้ร่วมสนทนา ส่วนใหญ่ภายในห้องสนทนามีผู้ร่วมสนทนาที่ทำงานมากกว่า และทำให้เกิดความเป็นเหมือนกับครอบครัวเดียวกัน การสนทนาภายในห้องนั้นใช้เวลาสนทนากันเป็นระยะเวลานานจนเกิดความเข้าใจกัน มากกว่าปกปิดความเป็นส่วนตัวโดยการแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มี ความเห็นว่าการพบเจอกันถือเป็นเรื่องปกติ ซึ่งกลุ่มผู้สนทนาชายได้กล่าวว่าการสนทนาภายใน ห้องสนทนาแล้วนั้นยังมีการนัดพบกับกลุ่มผู้สนทนา ซึ่งมักนัดพบกันภายในคลับ หรือตามสถานที่ ที่เที่ยว โดยให้เหตุผลว่าเป็นการแสดงออกความจริงใจของกลุ่มผู้สนทนาภายในห้อง และเพื่อ กระชับความสัมพันธ์กันให้รู้จักกันมากขึ้นด้วย

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มี ความเห็นว่าการกลุ่มผู้สนทนาส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่รู้จักกันและพูดคุยกันจนสนิทอยู่แล้ว คือเปรียบ เหมือนกับว่าเป็นเพื่อนที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันซึ่งพูดคุยกันในภาษาเดียวกันเหมือนกับว่าเรานั่งอยู่ ห้องๆหนึ่งมีเพื่อนนักเรียนจำนวนมากแล้วเข้ามาเรียนรู้พูดคุยกันจนเกิดความสนทนาและสามารถที่ จะนัดพบพูดคุยกันนอกห้องสนทนาได้

กลุ่มสนทนาไร้กรรมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มี ความเห็นเหมือนกับกลุ่มสนทนาชายและกลุ่มสนทนาหญิงซึ่งเห็นว่าการพบเจอกันนั้นถือเป็นเรื่อง ปกติและเพื่อนร่วมกลุ่มสนทนานั้น เป็นที่รู้จักกันมานานพอที่จะสามารถสร้างความไว้วางใจและ สามารถพัฒนาเรื่องของความสัมพันธ์ให้รู้จักกันลึกซึ้งมากขึ้นอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นสามารถที่จะ ทราบว่าผู้ที่ในกลุ่มคนที่ได้การสนทนาด้วยนั้นมีความจริงใจและสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นที่ เป็นคู่ได้หรือไม่ โดยอยู่ที่พินิจและพิจารณาของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นการพัฒนามากจากการเกิดความ สนใจและชอบพอกันในขณะทำการสนทนา

5.3 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรม แคม ฟรอก (Camfrog)

5.3.1 การเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

จากการวิจัยพบว่า การเปิดเผยในเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในห้องสนทนานั้น ผู้สนทนา เห็นว่าถือเป็นการประจานตัวเองมากกว่าที่เราจะเอามาพูดคุยกันภายในห้องสนทนา ให้เป็นเรื่อง สนุกสนานภายในห้องสนทนา แต่ว่าหากมีการสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ถูกมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สมควรปิดบังมากกว่าที่จะนำมาสนทนากันอย่างสนุกสนาน แต่ก็ยัง

มองอีกมุมว่าสามารถนำมาสนทนาในระดับที่สามารถยอมรับได้แต่จะต้องให้เกียรติกัน และเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อนแล้ว การสนทนาและเป็นที่ต้องมีการยอมรับทั้งสองฝ่าย จึงถือว่าเป็นเรื่องปกติ และขึ้นอยู่กับเรื่องที่สนทนาหรือตามสถานการณ์นั้นๆ โดยแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีได้ให้ความเห็นว่าเป็นสิทธิมนุษยชนของผู้สนทนามากกว่าชาวกลุ่มสนทนาชายได้มองว่าเป็นสิทธิของกลุ่มสนทนาเองที่จะแสดงออกในเรื่องต่างๆ ที่ตนเองจะแสดงออกหรือเปิดเผยเรื่องราวด้านเพศของตนเอง ซึ่งไม่ได้เปิดเผยภายในกลุ่มของผู้สนทนาภายในห้องแต่จะเปิดเผยเมื่อเกิดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ตนเองสนใจและต้องการที่จะเปิดเผยด้วย ซึ่งกลุ่มสนทนาชายเห็นว่าไม่ใช่เรื่องผิดอะไรเพราะเป็นสิทธิของตน

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้มีการแสดงความคิดเห็นว่าหากไม่เปิดเผยเรื่องเพศหน้าห้องสนทนาเลยก็ไม่ได้รสชาติของการเล่นสนทนาดังนั้นจึงต้องมีการแสดงออกบ้างเพื่อเป็นการสร้างรสชาติในการสนทนาและเป็นที่ดึงดูดให้มีผู้ร่วมสนทนาภายในห้องให้มีจำนวนมาก แต่การแสดงออกนั้นกลุ่มสนทนาหญิงให้เหตุผลว่าจะต้องอยู่ในระดับที่พอเหมาะพอควร ซึ่งจะต้องมีการป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดผลต่างๆที่ตามมาและเป็นภัยต่อผู้สนทนาเอง

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นว่าเป็นโลกที่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนเองได้อย่างแท้จริง เพราะโลกของความเป็นจริงนั้นกลุ่มรักร่วมเพศหรือกลุ่มเกย์นั้นไม่สามารถที่จะเปิดเผยตัวตนของตนเองได้ในสังคมโลกของความเป็นจริงเนื่องจากสถานที่ทำงานและหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ โดยกลุ่มนี้ได้มองว่าห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) นั้นเป็นห้องสนทนาที่ผู้สนทนาสามารถเข้ามาเปิดเผยความเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้ และสามารถแสดงออกและเปิดเผยเรื่องเพศได้อย่างเต็มที่

5.3.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะเปิดเผยตัวตนของตนเองมากกว่าปกปิดเพราะผู้สนทนาเชื่อว่าเป็นการสร้างความจริงใจกับกลุ่มผู้สนทนาท่านอื่นที่สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นอกจากนี้ผู้ร่วมสนทนาที่ไม่สนิทด้วยจึงจะไม่เปิดเผย เนื่องจากการเปิดเผยอาจจะมีผลกระทบเมื่อเกิดสถานการณ์บางอย่างที่ไม่เหมาะสมแก่การเปิดเผย เช่น การแสดงสรีระของร่างกายด้านเพศผ่านทางกล้องระหว่างการสนทนาผ่านกล้องเว็บแคม โดยแบ่งกลุ่มสนทนาออกเป็นตามความคิดเห็นไว้ดังนี้

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องปกติแต่การเปิดเผยนั้นจะอยู่ที่จุดพินิจของแต่ละคนมากกว่า ว่ายอมเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาอย่างน้อยเพียงใดและมีการเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองอย่างน้อยเพียงใด แต่กลุ่มสนทนาชายได้ให้ความเห็นว่าการเปิดเผยตนเองภายในห้องสนทนาไม่จำเป็นต้องโหมกตัวตนของตนเองแต่อย่างใดเนื่องจากผู้สนทนาภายในห้องสนทนาส่วนใหญ่คือกลุ่มสนทนาที่รู้จักและมีการสนทนามาเป็นระยะเวลาหนึ่งและเกิดความสนิทและสามารถที่จะเปิดเผยตนเองได้เว้นเพียงเรื่องที่อาจมีผลต่อความเสียหายต่อหน้าที่และการงานเท่านั้น

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นว่าการเปิดเผยนั้นจะใช้นามสมมุติมากกว่าที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงเนื่องจากเข้ามาเพื่อเพียงสนทนาเท่านั้นและแต่ละกลุ่มสนทนาในแต่ละคนเข้ามาเพื่อเพียงเล่นชั่วคราวเท่านั้นซึ่งจะต่างจากเพื่อนที่เข้ามาสนทนาในห้องเป็นประจำ และคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่น่าโหมกอะไร อีกทั้งผู้สนทนาไม่ได้เข้ามาเพื่อหลอกลวงแต่มีการเปิดเผยเพียงบางเรื่องเท่านั้นไม่ได้เปิดเผยทั้งหมดจึงถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องปกปิดอะไรเนื่องจากผู้สนทนาเองได้ป้องกันตนเองในระดับหนึ่งอยู่แล้ว

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นที่คล้ายกับกลุ่มสนทนาชายและหญิงในเรื่องความเห็นการเปิดเผยตนเองนั้นเพราะมองว่าไม่ใช่เรื่องที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองแต่อย่างใดและมองว่าการเปิดเผยนั้นอยู่ใน

ขอบเขตของตัวผู้สนทนาเองที่มีการป้องกันตนเองในระดับหนึ่งแล้วและการเปิดเผยเรื่องต่าง ๆ นั้นจะอยู่ในการสนทนาที่มีความสนิทสนมระดับหนึ่ง จึงสามารถเปิดเผยแก่ผู้สนทนานั้นได้

ส่วนที่ 2 : ทักษะคดีด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.4 ประเด็นทักษะคดีด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.4.1 ทักษะคดีการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสามารถมองได้เป็นสองด้าน ทั้งด้านที่ดีและด้านเสีย ซึ่งขึ้นอยู่กับที่ตัวเราหรือผู้สนทนาจะมองซึ่งการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่นนั้น ผู้ร่วมสนทนากับผู้เข้าร่วมสนทนานั้นจะมีการสนทนาไปในทางด้านเพศที่เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากผู้ที่เข้ามานั้นจะมีวัตถุประสงค์ในการสนทนา คือ การเข้ามาเพื่อฟังเพลง พูดคุย และหาเซ็กส์ ถือเป็นตัวลบลบปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมากกว่าเป็นปัญหาสังคม การที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นปัญหาสังคมนั้นเนื่องจากการป้องกันตัวเองของผู้สนทนาว่าจะสามารถป้องกันตัวเองได้ระดับไหน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จะเป็นคุณหรือโทษนั้นขึ้นอยู่กับผู้สนทนาว่าทำไปเกินวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการหรือไม่ หากรู้จักการป้องกันตนเองก็ไม่เป็นอันตราย ไม่เป็นปัญหาของสังคม

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นไว้ว่าผู้สนทนาผ่านในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นมีหลายแบบซึ่งแต่ละคนที่เข้ามาสนทนานั้นมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปมากมาย โดยเราเองไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าแต่ละคนเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ใด เนื่องจากเราไม่ทราบถึงพื้นฐานของแต่ละคนภายในห้องสนทนาและวัตถุประสงค์ของผู้สนทนาแต่ละคน ดังนั้นการป้องกันตนเองในระดับต้นนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งสำหรับผู้สนทนา เนื่องจากกลุ่มสนทนาชายเห็นว่าการเปิดเผยตนเองนั้นคือเรื่องทีละเอียดอ่อนและง่ายต่อการถูกล่อลวงได้ โดยเฉพาะการที่นัดพบหรือพาผู้สนทนาที่เพิ่งรู้จักเข้ามาภายในที่พักของตัวเองทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองจึงเห็นว่าการป้องกันตนเองในระดับต้นนั้นคือสิ่งที่ที่สุดสำหรับผู้สนทนา

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นว่า การสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น สามารถมองได้ถึง 2 ด้าน ทั้งด้านดีและด้านเสียเมื่อเข้ามาสนทนาภายในห้องสนทนา นั่นก็คือการเข้ามาสนทนาเพื่อหาสังคมและการเปิดรับสังคมใหม่ ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่มีการพบเจอคนภายในห้องสนทนาที่เกิดความสนใจและต้องการสร้างสัมพันธ์ต่อ แต่ถึงอย่างไรการเข้าร่วมสนทนากับบุคคลภายในห้องสนทนาที่เกิดความสนใจหรือต้องการสร้างความสัมพันธ์นั้น จะต้องอยู่ในพิจารณาของผู้สนทนาด้วยว่าสมควรที่จะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวทั้งหมดหรือไม่และเมื่อเปิดเผยแล้วมีผลเสียต่อตัวผู้สนทนาอย่างไร

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นของกลุ่มสนทนากรูปร่วมเพศมีความคิดเห็นเหมือนกับกลุ่มสนทนาชายและกลุ่มสนทนาหญิงที่มองเรื่องของการป้องกันตนเองเมื่อมีการสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ต่อหลังจากมีการสนทนาและเกิดความชอบพอกันและพึงพอใจซึ่งกันและกัน

5.4.2 ทศนคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม

จากการวิจัยพบว่า ในการเปิดเผยตนเองนั้นแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรก การเปิดเผยตนเองในสถานะเพื่อนที่สนิทชิดเชื้อกันภายในห้องสนทนาที่ตนเองประจำอยู่กับคู่ร่วมสนทนาที่รู้จักกันมาในระยะหนึ่ง หรือห้องสนทนาปกติ คือการเปิดเผยหน้าตาและข้อมูลที่ตนเองสามารถจะเปิดเผยและไม่ทำให้ตนเองนั้นเกิดความเสียหาย เรื่องราวข่าวสารต่างๆ ไปตามที่วิจารณ์ญาณแต่ละบุคคลจะเปิดเผยได้ กรณีที่ 2 สำหรับห้องโชว์หรือห้องที่มองว่าเป็นอันตรายต่อตนเอง การเปิดเผยนั้นก็อยู่ในข้อจำกัดที่ควรปิดบังความเป็นตัวตนของตนเองคือปิดบังหน้าตาของตนรวมไปถึงชื่อของตน แต่สามารถพูดคุยในระดับหนึ่ง เมื่ออยู่ในห้องที่มีการสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศแล้ว อาจมีผู้ที่ไม่ประสงค์ดีนำข้อมูลหรือภาพของผู้สนทนา นำข้อมูลก่อให้เกิดความเสียหาย การเปิดเผยตนเองของผู้สนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น ผู้สนทนาต้องใช้วิจารณญาณในการเปิดเผยต่อผู้ร่วมสนทนา เพื่อป้องกันอันตรายซึ่งอาจเกิดแก่ตัวผู้สนทนาเอง

กลุ่มสนทนาชาย

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นของการเปิดเผยโดนแบ่งห้องสนทนาออกเป็น 2 ห้อง คือห้องที่เป็นห้องปกติ กลุ่มสนทนา

ชายเห็นว่าเป็นห้องที่ผู้สนทนาสามารถเปิดเผยตนเองได้ สามารถใช้กล้องเว็บแคมส่องหน้าตาและเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาได้อย่างเปิดเผย แต่ก็ยังคงเปิดเผยความเป็นตัวตนได้เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่หากเป็นห้อง สนทนา 18+ ซึ่งผู้สนทนาชายมองว่าเป็นห้องที่เหมือนอโคจรสถานดังนั้น การที่จะมีการเปิดเผยตนเองภายในห้องนี้นั้นจะต้องมีการพิจารณาวิเคราะห์ก่อนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ตนเองเนื่องจากกลุ่มสนทนาชายได้ให้เหตุผลว่าภายในห้องสนทนานี้ นั้นมักมีกลุ่มสนทนาที่มีอาชีพที่แอบแฝงอยู่และชอบนำรูปภาพการแสดงออกทางเพศไปเปิดเผยต่อสาธารณะชน ซึ่งเกิดเป็นข่าวมากมายทำให้ผู้สนทนานั้นเกิดความเสียหาย กลุ่มผู้สนทนาชายจึงให้ความเห็นสำหรับห้องสนทนา 18 + นี้ว่าไม่เหมาะสมแก่การเปิดเผยตนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้สนทนา

กลุ่มสนทนาหญิง

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นว่าการเปิดเผยตนเองนั้นถือเป็นเรื่องที่ต้องปกปิดเกี่ยวกับการเปิดเผยเนื่องจากเป็นผู้หญิง การแสดงออกทางเพศผ่านหน้ากล้อง ควรระวังในการเปิดเผยอย่างยิ่งเนื่องจากหน้าที่การงานและครอบครัว เพราะมีการปกปิดเรื่องความเป็นส่วนตัวมากกว่าโดยกลุ่มสนทนาหญิงได้ให้เหตุผลแตกต่างออกไปจากกลุ่มชายที่ว่า ไม่ว่าจะเป็กลุ่มสนทนาปกติ หรือกลุ่มห้องสนทนา 18 + จำเป็นต้องระวังตัวทั้งหมดเพราะกลุ่มมีอาชีพ มักแอบแฝงมาตามผู้ร่วมสนทนาต่างๆภายในห้อง ซึ่งเราไม่สามารถตรวจสอบได้จึงเห็นว่าจะต้องระวังตัวทุกครั้ง เมื่อมีการสนทนาภายในห้องสนทนาเสมอ

กลุ่มสนทนารักร่วมเพศ

ความเห็นในเรื่องการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของกลุ่มนี้ได้ให้ความเห็นว่าการเปิดเผยตนเองที่แตกต่างจากกลุ่มสนทนาชายและกลุ่มสนทนาหญิงออกไปว่าเป็นเรื่องปกติ เนื่องจากห้องสนทนาของตนเองและสังคมของตนเองนั้น ได้เปิดเผยอยู่เป็นเรื่องปกติอยู่แล้วจึงมองว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับคนกลุ่มนี้ และมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้สนทนาภายในห้องสนทนาหรือว่าสร้างความสัมพันธ์ของผู้สนทนาภายในห้องสนทนาเป็นเรื่องปกติของกลุ่มสนทนา กลุ่มนี้ แต่ก็มีการป้องกันตัวอยู่ในระดับหนึ่งเพื่อลดปัญหาที่จะเกิดอันตรายต่อตนเอง

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่นและการศึกษาทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 2 ทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

อภิปรายผลส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

5.6 ประเด็นปัญหาด้านพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)

5.6.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

การมีส่วนร่วมเพื่อทำความรู้จักกับผู้อื่นสนทนาภายในห้องสนทนาที่ตนเลือกสนทนาเกิด จากความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันมากกว่า ในห้องสนทนานั้นมีการแลกเปลี่ยนระหว่างกันสร้างความสัมพันธ์กันภายในห้องสนทนา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทกันภายในห้องสนทนา

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นุชรินทร์ ขวัญคำ เกี่ยวกับกลุ่มวัยรุ่นที่มีการสนองความต้องการกับกิจกรรมต่างๆ บนสื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ การร่วมแสดงความคิดเห็นในกลุ่มข่าวสารต่างๆ การติดตามข่าวสาร การเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ การสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์(E-mail) โดยกิจกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมมากที่สุดคือ การค้นหาข้อมูลเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนในการเรียนการศึกษา

ผลสรุปจากแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์ ผู้สนทนาเมื่อมีการเข้าไปพูดคุยภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) แล้วซึ่งทำให้เกิดถึงความรู้สึกและเรื่องราวต่างๆ ในการสนทนา คือผู้สนทนาได้มองเพียงว่า เหมือนผู้สนทนาเองไม่ได้มีตัวตนของโลกแห่งการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด จึงสามารถที่จะสื่อสารหรือแสดงออกในสิ่งใดก็ได้ เมื่อเข้าสู่ห้อง

สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ทั้งรวมไปถึงการเปลี่ยนเพศหรือการเปลี่ยนพฤติกรรมของการสนทนาได้เช่นกัน

5.6.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

การรับรู้ข่าวสารในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ผู้สนทนารับรู้ข่าวต่างๆ ทางสื่อ ประมาณ 3 - 4 ปีก่อน จากกระแสของสื่อที่สร้างข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่นที่แสดงด้านเพศผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดความสนใจของผู้สนทนาในการเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จากผู้สนทนาชายและผู้สนทนาหญิงและกลุ่มรักร่วมเพศ เกิดการรับรู้สื่อที่คล้ายคลึงกัน โดยให้ความเห็นและความสนใจในการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่แตกต่างกัน แต่เหมือนกันเกี่ยวกับความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นกับการรับรู้ของการเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) โดยเกิดความสอดคล้องกับเหตุผลของงานวิจัยดังนี้

ผลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับผลการวิจัย การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตา เมืองยม เกี่ยวกับความคิดเห็นจากการเล่นสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้ได้เพื่อน มีความสนุกสนาน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆและความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆ

ผลสรุปจากแนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับเรื่องเพศ โดยศรีศัคดี จามรมาน ให้ความเห็นเกี่ยวกับกรรับรู้และการป้องกันตนเองจากการสื่อสารทางด้านอินเทอร์เน็ตกับเพศ เพื่อเรียนรู้การสนทนาและการสื่อสารเพื่อป้องกันตนเองผ่านทางอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและความรุนแรงที่เกิดจากการแสดงออกด้านเพศของผู้สนทนาผ่านทางโปรแกรมสนทนา

โดยแนวคิดทางด้านทัศนคติของ อุดุลย์ จาตุรงคกุล สอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบความรู้ความเชื่อ ความรู้สึกและความตั้งใจก่อพฤติกรรมโดยการสร้างความสัมพันธ์จากการรับรู้ จากกลุ่มสนทนาที่เกิดจากความสนใจในการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)ภายในห้องสนทนาและเกิดการเข้าร่วมภายในห้องสนทนานั้นๆ

5.6.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ส่วนใหญ่จะมีการสนทนาเรื่องเพศภายในห้องถือว่าเป็นเรื่องปกติเพราะว่ามันเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความสนใจและความชอบของแต่ละคนซึ่งมีความสนใจที่แตกต่างกัน เป็นความชอบส่วนบุคคลที่ใครก็อยากจะทำอะไรก็ได้ถือว่าการสนทนาเรื่องเพศนั้น

เป็นเรื่องปกติ รวมไปถึงชวนผู้สนทนาภายในห้องเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคมจากผู้สนทนาชายและผู้สนทนาหญิงและกลุ่มรักร่วมเพศ ให้ความเห็นและสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นได้ว่า ผลการสรุปนี้จากแนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับเรื่องเพศ ได้ให้ข้อบ่งชี้ไว้ว่า การสื่อสารและการเชื่อมต่อจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง อินเทอร์เน็ตให้ประโยชน์กับการทำงาน การศึกษา การพัฒนาตนเอง พัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และจะเป็นพลังในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายๆด้าน โดยทั่วไปเรามากไม่พูดถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ผู้คนต่างเพศต่างวัย ต่างฐานะทางเศรษฐกิจ หรือต่อเชื้อชาติก็มีวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตเสริมชีวิตรักชีวิตเพศต่างๆกันไป

ผลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการวิจัยกับการสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับ นุชรินทร์ ขวัญคำ เกี่ยวกับการร่วมแสดงความคิดเห็นในกลุ่มข่าวสารต่างๆ การติดตามข่าวสาร การเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ การสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต การใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โดยกิจกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยม มากที่สุดคือ การค้นหาข้อมูลเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนในการเรียนการศึกษา

โดยงานวิจัยของ กุศลทิพย์ ไชยวิมล สอดคล้องกับงานวิจัยในเรื่องของการเข้ามาใช้ห้องสนทนาเพื่อการเข้ามาหาเพื่อนสนทนา การเข้ามาเพื่อนัดพบคู่สนทนา การเข้ามาเพื่อหาเพื่อนหรือซื้อขายบริการทางเพศ หรือการเข้ามาโฆษณาสินค้า ประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ และขอให้ช่วยโหวตคะแนนในการประกวดต่างๆ ผู้สนทนาบางคนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง จนกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของชุมชนเสมือนจริง

5.6.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นเรื่องปกติแม้จะอยู่ภายนอกก็มีการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์พูดคุย แลกเปลี่ยนกันอยู่เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว และเห็นว่าอาจเป็นเพราะมันเป็นสโตร์ ที่ผู้สนทนาจะมองเห็นถึงความแตกต่าง ซึ่งส่วนใหญ่ภายในห้องจะมีคนทำงานมากกว่าจึงทำให้คนที่เข้ามานั้นเกิดความเป็นเหมือนกับครอบครัวเดียวกัน มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นด้วยการเปิดเผย (Disclosure) ระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น มีหัวข้อในการสนทนาที่กว้าง (Breadth) และลึกซึ้ง (Depth) ในเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ความเข้าใจ พูดคุยกันเป็นระยะเวลานานจนเกิดความเชื่อใจซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะปกปิดความเป็นส่วนตัว ความรู้สึกของผู้สนทนากับคู่สนทนาที่เกิดมาจากการสร้างความสนิทสนม ความเชื่อใจซึ่งกันและกันเป็นระยะเวลาหนึ่งทีคิดว่าสามารถพบเจอกันได้ จึงเกิดการตัดสินใจนัดพบกันระหว่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันต่อไป

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับโกสินทร์ รัตนกร กล่าวถึงผู้ที่เข้ามาใช้บริการเข้ามาเพราะความเหงา ความต้องการหาเพื่อนพูดคุย หรือเหตุผลอื่นๆ เป็นการเข้ามาโดยตั้งลำดับความสำคัญการค้นหา เป็นเพื่อนก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ไปเป็นเพื่อนคุยทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนสนิท จนกระทั่งเป็นแฟน หรือคูรัก เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ในลักษณะขั้นบันไดขั้นต่อขั้น ซึ่งเสมือนกับการพัฒนาความสัมพันธ์กันในโลกแห่งความเป็นจริงที่มีลำดับความสัมพันธ์ในการเริ่มจากเป็นคนรู้จัก เป็นเพื่อนกัน ก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นบันไดขั้นต่อขั้น ไปเป็น เพื่อนสนิท แฟนหรือคูรัก

โดยทฤษฎีที่สอดคล้องในเรื่องของระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง โดยสอดคล้องกันกับความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอ โดย Collins และ Miller มองว่าการเปิดเผยตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเริ่มสร้างสัมพันธภาพ ทฤษฎีการเข้าสู่สังคม หรือ Social Penetration Theory ของพวกเขา เป็นที่สนใจอย่างมาก ทฤษฎีนี้เสนอว่าสัมพันธภาพพัฒนาขึ้นจากการค่อย ๆ เปิดเผยตนเองในหลาย ๆ เรื่องและเป็นเรื่องส่วนตัวมากขึ้นเรื่อย ๆ ระดับของการเปิดเผยตนเองซึ่งกันและกันระหว่างคู่สนทนาเป็นเสมือนเครื่องวัดความใกล้ชิดที่พัฒนาขึ้น และการเปิดเผยจะถูกมองว่าเป็นรางวัลหรือผลในด้านบวกสำหรับผู้รับฟังเพราะการเปิดเผยนั้นสื่อให้เห็นถึงความชอบพอที่ผู้เปิดเผยมีต่อผู้ฟังและความต้องการของผู้เปิดเผยที่จะมีสัมพันธภาพที่ลึกซึ้งมากขึ้น ดังนั้นคนจึงควรอย่างยิ่งชอบคนที่ให้ผลในด้านบวกต่อเรา

5.7 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)

5.7.1 การเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการเปิดเผยในเรื่องเพศนั้นถือเป็นการประจานตัวเองมากกว่าที่จะเอามาพูดกันภายในห้องสนทนาให้มันเป็นเรื่องสนุกสนานภายในห้อง แต่ว่าหากมีการสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เรื่องเพศถือเป็นเรื่องที่เราเองสมควรที่จะปิดบังมากกว่าที่จะนำมาสนทนากัน แต่หากว่าเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อนแล้วนั้นหากมีการสนทนาและเป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่าย นั่นถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะถ้าหน้าห้องจะไม่มีเปิดเผยเลยมันก็ไม่มีความสำคัญอะไรเพื่อดึงดูดหรือจูงใจให้คนเข้ามาเล่นภายในห้องสนทนา ซึ่งจากการสนทนาดังกล่าวบางคนก็จะไม่

มีการเปิดเผยในเรื่องเพศ แต่บางคนก็จะมีการเปิดเผยบ้างเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ชักชวนคนเข้ามาคุยด้วย โดยถือเป็นสิทธิส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำได้ก็ว่าได้เพราะมันคือสิทธิที่ทุกคนจะทำ และมันไม่ใช่เรื่องผิด

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับแนวคิดของ Collins และ Miller อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอที่ผู้รับฟังมีต่อผู้เปิดเผย คือ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางข้อมูลในการดึงดูดใจ ซึ่งเสนอว่าความชอบพอนั้นจะถูกกำหนดโดยการมีความเชื่อในทางบวกเกี่ยวกับคน ๆ นั้น ยิ่งมีความเชื่อในทางด้านบวกมากแค่ไหนก็จะยิ่งมีความชอบพอมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นตามแนวคิดนี้ การเชื่อมโยงระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความชอบพอนั้นจึงถูกกำหนดโดยการสร้างความเชื่อในทางบวกเกี่ยวกับผู้เปิดเผยตนเอง เช่น ผู้ที่เปิดเผยลึกซึ้งมากกว่าอาจถูกผู้อื่นมองว่าเป็นคนที่น่าเชื่อถือ เป็นมิตร และอบอุ่น และมีหลักฐานจากการวิจัยมากมายที่ยืนยันว่าคนจะเกิดความรู้สึกในทางบวกต่อผู้ที่มีความเต็มใจที่จะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวต่อพวกเขามากกว่าผู้ที่เปิดเผยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

อาทิตยา เมืองยม กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมความสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้สนทนา นั้น พบถึงลำดับความสัมพันธ์ของการใช้สื่อ Media Hierarchy ที่มีความไว้วางใจ เป็นเกณฑ์การตัดสินใจ มากขึ้นขยายมาสู่โทรศัพท์ และยิ่งมีความไว้วางใจมากอาจใช้วิธีการนัดเจอกัน และยังพบถึงลำดับความสำคัญของข้อมูล Message Hierarchy ที่มีความไว้วางใจเป็นเกณฑ์การตัดสินใจเข้าถึงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต

5.7.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

พฤติกรรมการเปิดเผยของผู้สนทนาภายใน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่มีต่อผู้ร่วมสนทนาใน ห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น จะเปิดเผยตัวตนของตนเองมากกว่าปกปิดเพราะผู้สนทนาเชื่อว่าเป็นการสร้างความจริงใจให้กับกลุ่มผู้สนทนาท่านอื่นที่เข้ามาสนทนาภายในห้อง โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อีกทั้งยังเห็นว่าไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรเพราะผู้สนทนาส่วนใหญ่จะรู้จักกันคืออยู่แล้ว ซึ่งบางคนก็เพียงแค่บอกชื่อเล่นเท่านั้น ไม่ได้มีการใช้ชื่อจริงในการบอกกับผู้สนทนา นอกจากคนที่ไม่สนิทด้วยก็จะไม่เปิดเผย เพราะการเปิดเผยนั้นในสถานการณ์บางอย่างก็ไม่สมควรที่จะเปิดเผยอย่าง เช่น การแสดงโชว์ด้านเพศผ่านทางกล้องระหว่างการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์ การสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มสนทนาภายในห้องโปรแกรม

แคมฟรอก (Camfrog) นั้น จะต้องอยู่ในระดับของความสนิทสนมกันและเกิดความใกล้ชิดกันจึงจะสามารถที่จะเปิดเผยตัวตนของตนเองได้อย่างเปิดเผย เนื่องจากหากไม่มีความสนิทกันนั้นก็จะไม่เปิดเผยให้รู้จักตัวตนมากนัก ซึ่งถือเป็นการระวังตัวเองของผู้สนทนา ส่วนหนึ่งก็เพื่อความความปลอดภัยและเพื่อเป็นการป้องกันพวกมิจฉาชีพ

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสินทร์ รัตนคร โดยผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การค้นหาคู่ครองที่มีการเปิดเผยความสัมพันธ์เป็นแฟนหรือเป็นคูรักเลย ซึ่งแตกต่างจากลำดับความสำคัญในการเลือกคู่ครองของบุคคลที่เข้ามาใช้บริการผ่านเว็บไซต์ ที่ผู้เข้ามาใช้บริการเข้ามาเพราะความเหงา ความต้องการหาเพื่อนพูดคุย หรือเหตุผลอื่นๆ เป็นการเข้ามาโดยตั้งลำดับความสำคัญการค้นหาเป็นเพื่อนก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ไปเป็นเพื่อนคุยทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนสนิท จนกระทั่งเป็นแฟน หรือคูรัก เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ในลักษณะขั้นบันไดขึ้นต่อกัน ซึ่งเสมือนกับการพัฒนาความสัมพันธ์กันในโลกแห่งความเป็นจริงที่มีลำดับความสัมพันธ์ในการเริ่มจากเป็นคนรู้จัก เป็นเพื่อนกัน ก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นบันไดขึ้นต่อกัน ไปเป็น เพื่อนสนิท แฟน หรือคูรัก

ส่วนที่ 2 : ทักษะคดีด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.8 ประเด็นทักษะคดีด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

5.8.1 ทักษะคดีการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ในการเปิดเผยตนเองนั้นแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรก การเปิดเผยตนเองในสถานะเพื่อนที่สนิทชิดเชื้อกันภายในห้องสนทนาที่ตนเองประจำอยู่กับกลุ่มสนทนาที่รู้จักกันมาในระยะหนึ่ง หรือห้องสนทนาปกติ คือการเปิดเผยหน้าตาและข้อมูลที่ตนเองสามารถจะเปิดเผยและไม่ทำให้ตนเองนั้นเกิดความเสียหาย เรื่องราวข่าวสารต่างๆ ไปตามที่วิจารณ์ญาณแต่ละบุคคลจะเปิดเผยได้ กรณีที่ 2 สำหรับห้องโชว์หรือห้องที่มองว่าเป็นอันตรายต่อตนเอง การเปิดเผยนั้นก็จะต้องอยู่ในข้อจำกัดที่ควรปิดบังความเป็นตัวตนของตนเองคือปิดบังแม้แต่น้ำตาของตนเองรวมไปถึงชื่อของตนเองแต่สามารถพูดคุยในระดับหนึ่งได้ เพราะเมื่ออยู่ในห้องที่มีการสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศแล้วนั้น หากมีผู้ที่ไม่ประสงค์ดีอาจจะนำข้อมูลหรือภาพของเราไปก่อความเสียหายได้ การเปิดเผยตนเองนั้นผู้สนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น ผู้สนทนาจะต้องใช้วิจารณ์ญาณในการเปิดเผยต่อผู้

ร่วมสนทนา เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อตนเองและมีข้อจำกัดต่อการเปิดเผยตัวตนของตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อตนเองในภายหลัง

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ชิฟแมน และคานุก ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรม การซื้ออย่างต่อเนืองนั้น ผู้บริโภคจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีการรับรู้ และมีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสินค้า ซึ่งจะทำให้เกิดความชอบตามมาและจะมีแนวโน้มที่เป็นไปได้ในการที่จะตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ

ชิตาภา สุขพล่า ได้ให้ความสัมพันธ์แบบเพื่อนของการแสดงถึงความเป็นมิตรภาพ โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างฉันท์เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการสื่อสารผ่านสื่อสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งได้ให้ความเห็นเรื่องความสัมพันธ์แบบเพื่อน ว่าการสร้างความสัมพันธ์แบบเพื่อนนั้นเกิดจากการพูดคุยภายในสังคมและเกิดระยะการสร้างความสัมพันธ์ โดยการทำวิธีการสื่อสารที่มีความแตกต่างกันไป โดยการสร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกันได้อย่างเปิดใจ แต่เพื่อนบางกลุ่มก็ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้อย่างหมดเปลือกได้ ถึงแม้ไว้ใจแต่ก็อาจยังไม่ถึงขั้นวางใจ การปฏิบัติต่อกันจึงมีความแตกต่างกันไปตามเหตุผลแห่งความสัมพันธ์นั้น

แนวความคิดด้านมนุษยสัมพันธ์สอดคล้องกับงานวิจัยในเรื่องของการสอดคล้องทางด้าน การสร้างมนุษยสัมพันธ์ โคนการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมทางการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ โดยการผ่านช่องทางการสื่อสารทางด้านต่างๆ และเกิดการพัฒนาความสัมพันธ์แบบครอบครัว ฉันท์เพื่อนและเป็นองค์กรขนาดต่างๆ

โดยแนวคิดของ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในด้านทัศนคติที่ว่า การรู้จักตน การเข้าใจเพื่อนร่วมงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ดี ในเรื่องของการรู้จักตนนั้น บุคคลควรต้องวิเคราะห์ตน เพื่อให้รู้จักตัวเอง อย่างแท้จริงทั้งลักษณะที่ดี และไม่ดี แล้วปรับปรุงตนในส่วนที่เป็นลักษณะที่ไม่ดีซึ่งอาจสร้างปัญหา และ อุปสรรคในการทำงาน และการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากจะเป็นแนวทาง ให้วิเคราะห์เพื่อนร่วมงาน และ เข้าใจ เพื่อนร่วมงาน ให้มากขึ้นแล้ว ยังช่วยยอมรับความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และพัฒนาตนให้เข้ากับ เพื่อนร่วมงานได้ดี ส่วนความเข้าใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ในที่ทำงานดี จะเป็นตัว กระตุ้นให้บุคคลวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมในที่ทำงานแล้ว ปรับปรุงให้ดีขึ้น

5.8.2 ทศนคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสามารถมองได้เป็นสองด้าน ทั้งด้านที่ดีและด้านเสีย ซึ่งขึ้นอยู่กับที่ตัวเราหรือผู้สนทนาจะมองซึ่งการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ของวัยรุ่นนั้น ผู้ร่วมสนทนากับผู้เข้าร่วมสนทนานั้นจะมีการสนทนาไปในทางด้านเพศที่เป็นเรื่องปกติเนื่องจากผู้ที่เข้ามานั้นจะมีวัตถุประสงค์ในการสนทนา คือ การเข้ามาเพื่อฟังเพลง พูดคุย และหาเซ็กส์ ถือเป็นตัวละครปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมากกว่าเป็นปัญหาสังคม การที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) เป็นปัญหาสังคมนั้นเนื่องจากการป้องกันตัวเองของผู้สนทนาว่าจะสามารถป้องกันตัวเองได้ระดับไหน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จะเป็นคุณหรือโทษนั้นขึ้นอยู่กับผู้สนทนาว่าทำไปเกินวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการหรือไม่ หากรู้จักการป้องกันตนเองก็ไม่เป็นอันตราย ไม่เป็นปัญหาของสังคม

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ ผู้เขียนหนังสือ Cyber Being: กล่าวถึงเรื่อง “คนคิดเน็ต” ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัย ที่ว่า ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นสิ่งเสพติดชนิดใหม่ และอาการเสพติดอินเทอร์เน็ตถือเป็นความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ คือ คนคิดเน็ตจะแยกตัวเองออกจากโลกแห่งความเป็นจริงโดยมาสร้างและใช้ชีวิตอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตแทน การคิดเน็ตบางครั้งก็ส่งผลร้ายทางด้านจิตใจได้ และการเสพติดอินเทอร์เน็ตเป็นการกลบเกลื่อนปัญหาชีวิตที่แท้จริงเอาไว้รอจนวันที่ปะทุขึ้นมา อีกทั้งยังบั่นทอนเวลาในการทำกิจกรรมอื่นๆ

พรนภา แก้วลาย ในบทความ “ความรู้เท่าทันในข่าวสายไอที” ได้กล่าวว่า ผู้บริโภคหรือผู้ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ ควรมีความรู้เท่าทันในการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ โดยขอให้คำนึงว่าเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่มนุษย์เป็นผู้ใช้ มิใช่ยอมให้เครื่องมือมาเป็นตัวกำหนดรูปแบบวิธีการสื่อสารหรือวิถีการดำเนินชีวิตของเรา เสมือนการเสพติดเทคโนโลยีมากเกินไปจนเกินไปจนกระทบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

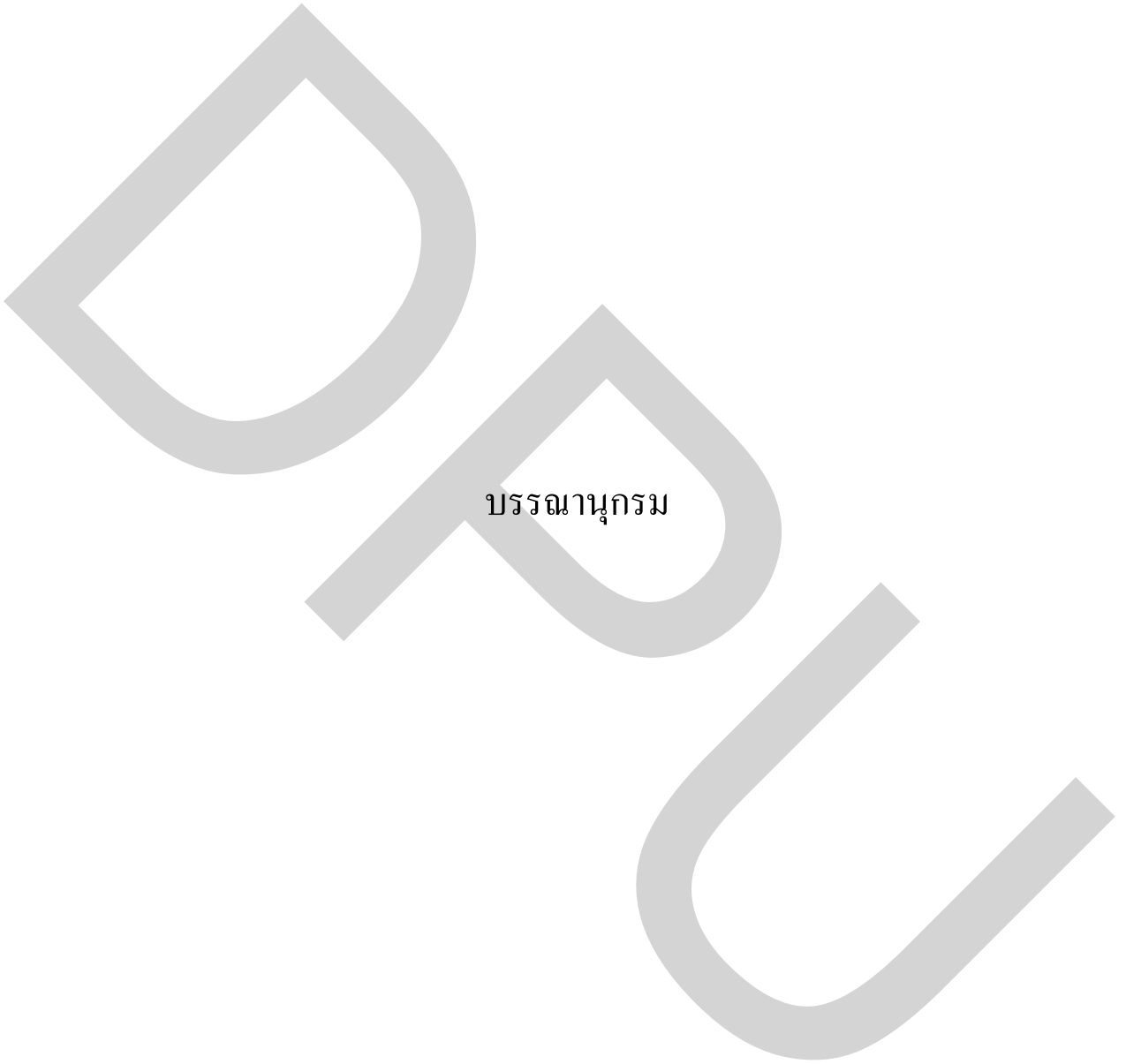
5.9 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1) จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า กลุ่มสนทนามีพฤติกรรมการเข้ามาสนทนาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งหากไม่สามารถที่จะขจัดโปรแกรมแคมฟรอกออกไปจากความสนใจของกลุ่มวัยรุ่นได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะส่งเสริมให้มีการให้ความรู้ วิธีการป้องกันตนเองของผู้สนทนาให้มีการรับรู้มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับที่วัยรุ่นรับรู้ข้อมูลโปรแกรมแคมฟรอก ทั้งนี้ก็จะเป็นการช่วยเหลือให้ความรู้กับผู้สนทนาหน้าใหม่ที่ถูกชักชวนมาเล่น โดยไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงคุณโทษและประโยชน์ด้วย

2) ส่งเสริมให้มีการนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ผ่านโปรแกรมแคมฟรอกให้กลุ่มสนทนาห้องต่างๆ ได้รับทราบ จะได้มีการนัดรวมกลุ่มกันเพื่อการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

5.10 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. ผู้ร่วมสนทนาสามารถนำความรู้ที่เป็นทั้งประโยชน์และโทษของการสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก(Camfrog)ที่อาจจะเกิดขึ้นกับตัวผู้ร่วมสนทนาเองในอนาคตได้
2. ผู้ร่วมสนทนาสามารถเรียนรู้วิธีป้องกันตนเพื่อให้พ้นจากภัยที่อาจจะเกิดกับตนเองและสามารถแนะนำผู้อื่นได้

ปรนุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กมลรัฐ อินทรทัศน์ และพรทิพย์เย็นจะบก.(2551). **ศิลปะการดำเนินชีวิต : การสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์.**(พิมพ์ครั้งที่ 9).กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กาญจนา แก้วเทพและคณะ.(2543). **มองสื่อใหม่ มอง สังคมใหม่.** กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ดดิสัน เพลสโปรดักส์ จำกัด
- กิ่งแก้ว อินทว้าง. (2520). **ทัศนคติของประธานกรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของพัฒนากร = Attitudes of tambon council's chairman towards the community development worker's performance .** กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาชุมชน
- จิตภา สุขพล่า(2548). **การสื่อสารระหว่างบุคคล .** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- ดารา ทีปะปาล. (2542). **พฤติกรรมผู้บริโภค = Consumer behavior.** กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ต้น ต้นท์สุทธีวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และสุวัฒน์ ปุณณชัยยะ.(2539). **รอบรู้ Internet และ World Wide Web.** กรุงเทพฯ: บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด
- ถวิล ธาราโกษณ์; และ ศรีณย์ ดำริสุข. (2545). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- ชงชัย สันติวงษ์. (2542). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด.
- นพมาศ ชีรวะกิน.(2553). **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต.** (พิมพ์ ครั้งที่2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2540). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ = Social sciences research methodology.** กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). **ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย(2541). **มนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิชума พันธุ์ทวี และคณะ (2544).**ทำอย่างไรได้บ้างกับปัญหา...ภาพลามกและการล่อลวงบน**

อินเทอร์เน็ต. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : บริษัท ธนาเพรส แอนด์ กราฟฟิค จำกัด.

พิมพ์วัลย์ บุญมงคล,รณภูมิ สามัคคีคารมย์,วชิรา จันทร่ทอง,ภาณุพัฒน์ พุ่มพฤษชัย,ชยานันท์

น โนเกษมสุข.(2551). **เพศวิถีในสื่อนิยม บริบทเสี่ยงและเสริมต่อสุขภาพทางเพศ**

กรุงเทพฯ : มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง.

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. (2531). **คู่มือเรื่องเพศ**. กรุงเทพฯ : แพลน พับลิชชิ่ง

ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2539). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน.(2525).**พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. กรุงเทพฯ

: พิมพ์ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2525.

วารสารณ์ แซ่มสนิท .(2551). **วิถีคิดเรื่องเพศวิถีของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : แผนงานสร้างเสริมสภาวะ

ทางเพศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบันวิจัยประชากร

และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิจิตร อาวะกุล .(2540). **เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์ = Human relations techniques**. (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ .(2543). **CYBER BEING (ผมคือไซเบอร์)** กรุงเทพฯ

: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.

ศรีดา ต้นทะอธิพานิช .(2544). **ท่องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและได้ประโยชน์ข้อคิดสำหรับ**

ผู้ประกอบการและเยาวชน. กรุงเทพฯ: บริษัท ด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด

ศรีศักดิ์ จามรมาน.(2543). **ปัญหา อินเทอร์เน็ตเซ็กส์จะปกป้องเด็กและผู้ใหญ่อย่างไรดี. 1-2**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2545). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน**. กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2539). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____ (2543). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อำนาจ แสงสว่าง (2540) . การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์

บทความ

ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล (2544). “ ก้าวใหม่ของอินเทอร์เน็ตกับการบริการของภาครัฐ ”. นิตยสารผู้จัดการ

วิถีไอที .กรุงเทพฯ

พรนภา แก้วลาย . (2543 , 1 มีนาคม) “ความรู้เท่าทันในข่าวสายไอที”. นิตยสารผู้จัดการปริทัศน์ 81-87.

ไพลิน บุญเดช . (2544). “เปิดโลกมัลติมีเดีย ”.วารสาร อินเทอร์เน็ต-อินเทอร์เน็ต .กรุงเทพฯ

วิทยานิพนธ์

กุศลทิพย์ ไชยสีวามงคล. (2549). การศึกษารูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารในห้องสนทนา

ภาษาไทยผ่านโปรแกรม Pich98 บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. ภาควิชาการนิเทศศาสตร์

สารสนเทศ . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.ภาควิชาสารสนเทศ.สาขาวิชานิเทศศาสตร์

สารสนเทศ.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

โกสินทร์ รัตนคร .(2552). การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารของการเลือก

คู่ครอง . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต . ภาควิชาการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาการ

สื่อสารมวลชน .กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติญาดา เจริญมณี.(2548) . ความคิดเห็นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเกี่ยวกับ

เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและการกลั่นกรองเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต. ภาควิชาวารสารเทศ สาขาวิชาวารสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย .

นุชรรัตน์ ขวัญคำ .(2550).รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิชานิเทศศาสตร์สารสนเทศ สาขาวิชาการ

สารสนเทศ . กรุงเทพฯ. : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อาทิตยา เมืองยม. (2547). การสร้างความสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา(chat),

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารอื่นๆ

รัชฎาภรณ์ รังสีประเสริฐ . (2552). **ทัศนคติและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเล่นเว็บประเภท SOCIAL NETWORK HI5ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต**. สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข่าวสด. (2551, 24 กันยายน). “แคมฟรอกเกย์ เคลื่อนหน้าราม ไร่ร้านเน็ต โชว์ของ แสดสด”
สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 52. จาก <http://www.giggog.com/social/cat2/news10422/>
คมชัดลึก . (2550 ,17 กุมภาพันธ์) “มหันตภัยแคมฟรอก!! ดีเจห้องดังลงสาว 16 ชมขึ้นยับ”
สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 52. จาก <http://tnews.teenee.com/crime/8797.html>
กรุงเทพธุรกิจ .(2543,24 เมษายน). “อินเทอร์เน็ตทำให้ผู้ใช้ใช้เวลาครอบครัวย่นลง”
สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 52. จาก www.bangkokbiznews.com

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Allport, J. A., Stewart, C. M. N. (1968). **Economics**. Cambridge . New York
: Cambridge University Press.
- Davic Lyon .(2002). **Cyberspace : Beyond the Information Society? In John Armitage Joanne**. New York : Simon & Schuster.
- Good, Carter V. (Carter Victor). (1959). **Introduction to educational research**. New York :
Appleton-Century-Crofts.
- Henry Assael. (1995). **Consumer Behavior and Marketing Action**.(5th ed). The United of
America : International Thomson Publishing.
- L.L Thurstone and E.J. Chave. (1996). **The Measurement of Attitude (Eighth Impression)**.

Chicago : The University of Chicago Press.

L. Munn.(1962), **Introduction to Psychology Boston : Houghton Mifflin Co.** New York

: Wallingford

Loudon, David L; & Della Bitta, Albert J. (1993). **Consumer Behavior (Concepts and Applications)**. New York : John Wiley & Sons.

Mcgraw-Hill.Littlejohn.(1995) . **Human Communication** . New York : Enfield. NH .

Schiffman, Leon G; & Kanuk, Leslie Lazer. (1997).**Consumer behavior** .N.J. : Prentice . Hall.

_____ (2000). **Consumer Behavior**.(7th ed): Prantice-Hall, Inc.

Schiffman, Leon G; & Kanuk, Leslie Lazer. (1997).**Consumer behavior** .N.J. : Prentice . Hall.

_____ (2000). **Consumer Behavior**. (7th ed): Prantice-Hall, Inc.

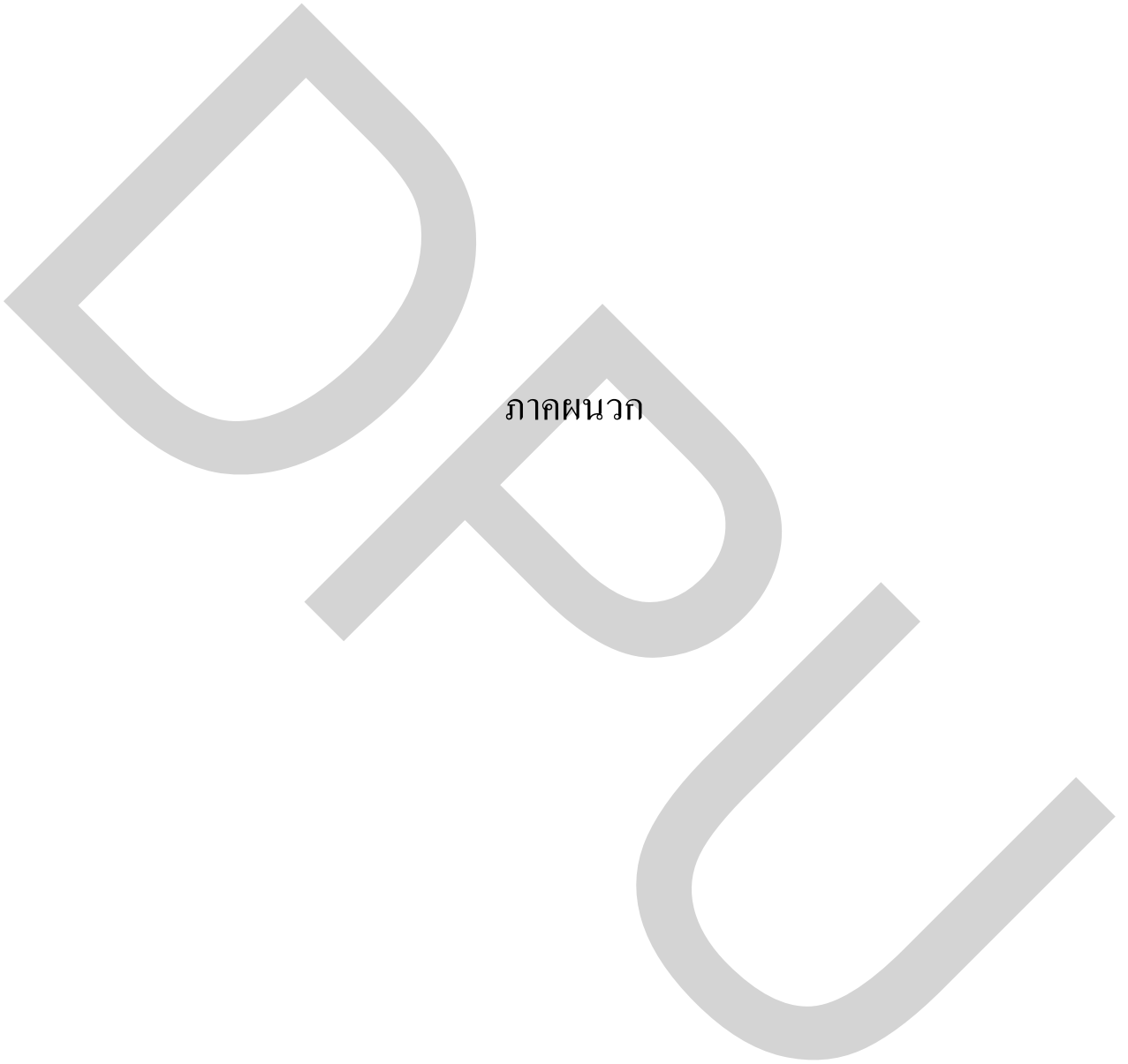
Thurstone, Louis Leon. (1966). **Multiple-factor analysis: a development and expansion of the vectors of mind**. Chicago, Ill. : The University of Chicago press.

ARTICLES

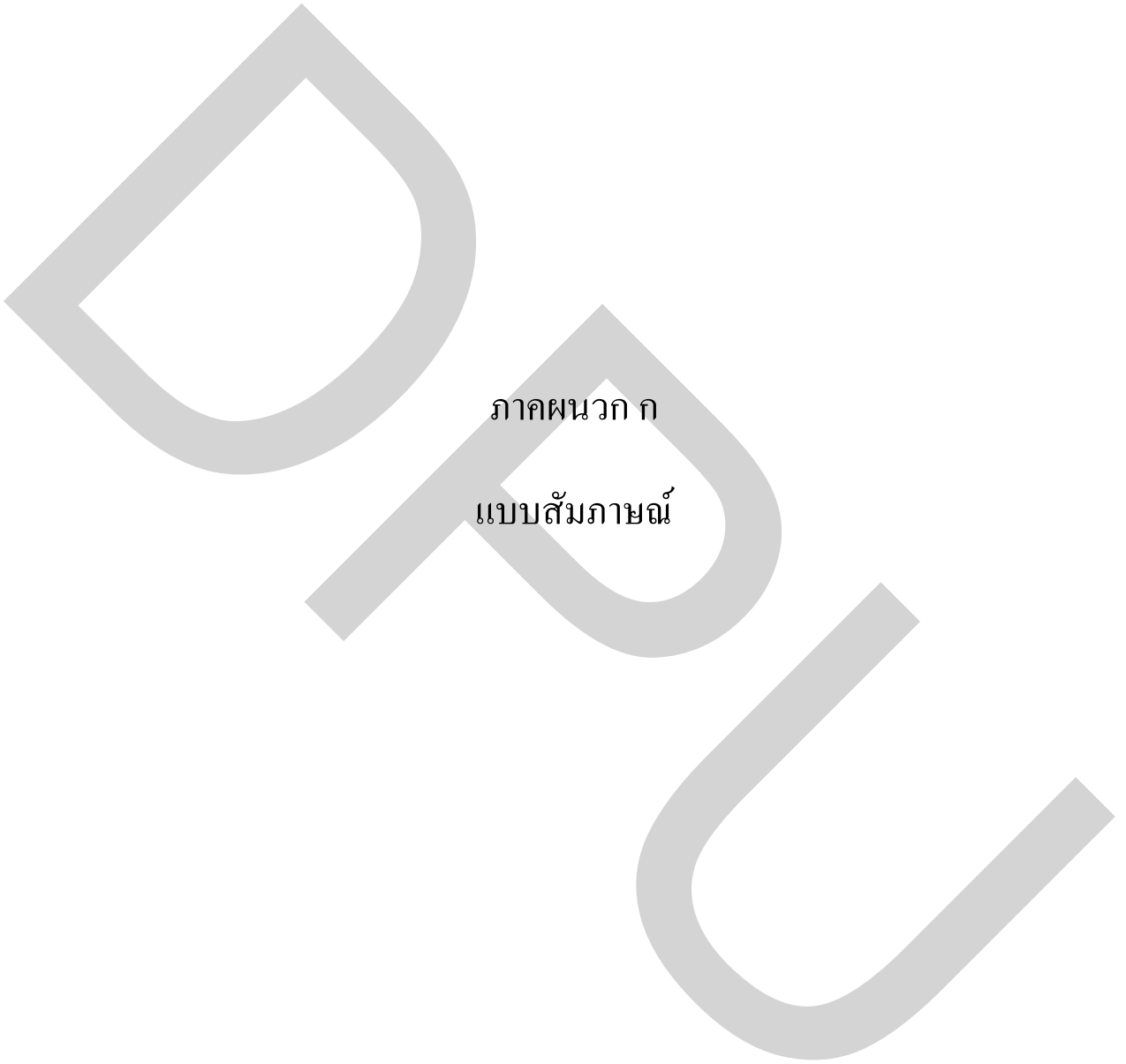
N. L. Collins and L. C. Miller. (1994). “ Self-disclosure and liking ” . Psychological Bulletin 116 .
Canada: Vancouver.**New Media Use in Context. (457–475).**

Roberts .(2002) “ Living with Cyberspace ”, **Technology & Society in the 21 Century**. (21-33).

New York : New York Continuum.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนา ผ่านโปรแกรมแชทฟรอก”

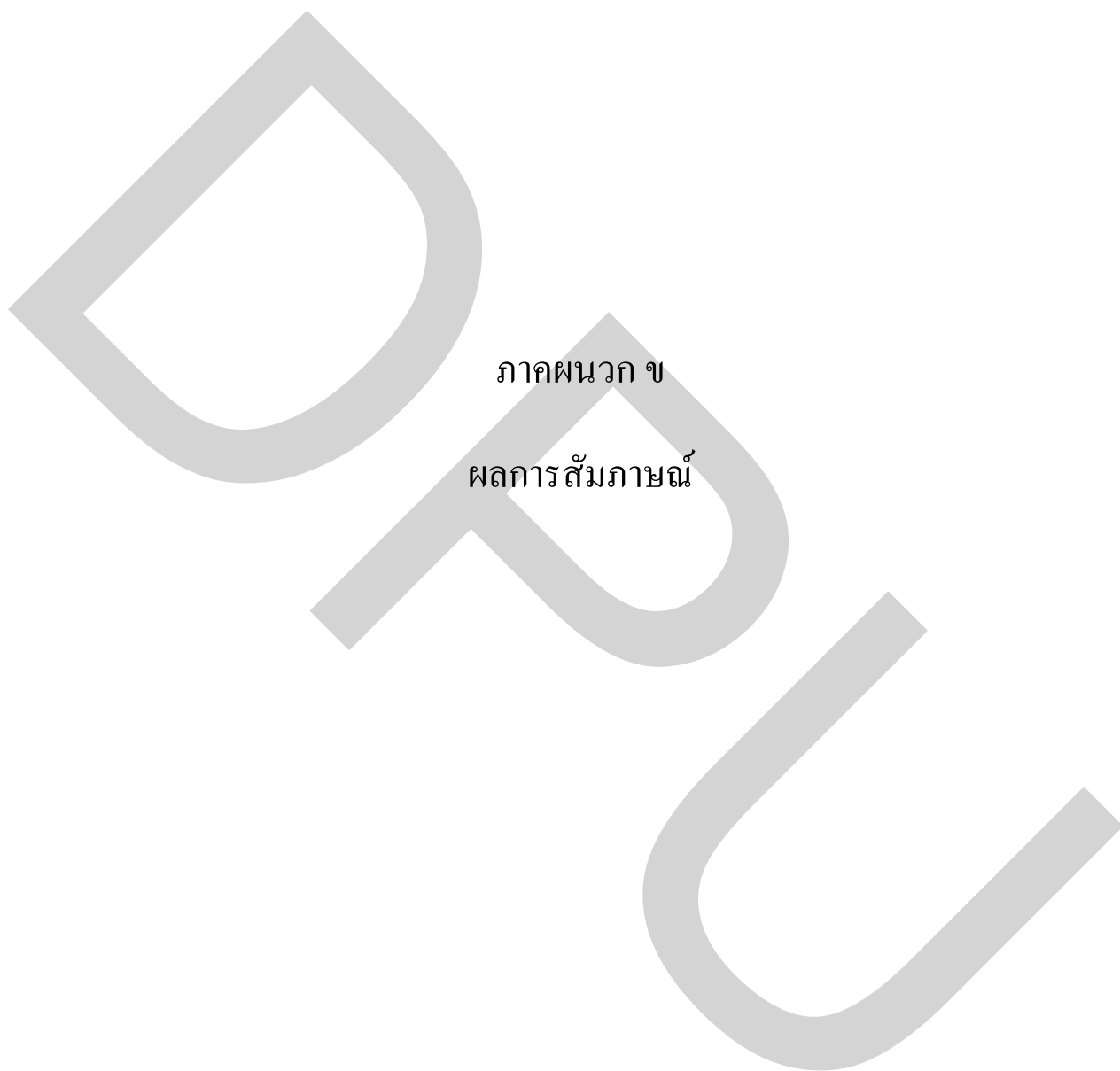
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คณะนิเทศศาสตร์ สาขาสารสนเทศ

พฤติกรรมอย่างไรในการเล่นแชทฟรอก

1. แนะนำตัวเอง ชื่อ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ อาชีพ ภูมิลำเนา
สถานที่พัก และอาชีพ
2. คุณสนทนาช่วงเวลาใด ระยะเวลานานเท่าไรที่ใช้ในการสนทนา
3. ขณะที่คุณเล่นโปรแกรมแชทฟรอกคุณใช้อุปกรณ์เสริมหรือไม่ มีอะไรบ้าง
4. เรื่องที่คุณใช้ในการสนทนาภายในห้องสนทนาออนไลน์ ส่วนใหญ่สนทนาเรื่องใด
5. เมื่อมีการสนทนาข้อมูลส่วนตัวกับผู้ร่วมสนทนา ส่วนใหญ่แล้วคุณจะบอกข้อมูล
ที่เป็นจริงหรือเท็จ
6. คุณเคยค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นโปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแชทฟรอกก่อนที่จะเข้า
มาสนทนาออนไลน์หรือไม่
7. เจตนาที่คุณเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์เพื่อหาสิ่งใด
8. ปกติคุณสนทนากับเพศเดียวกันหรือเพื่อนต่างเพศมากที่สุด เพราะเหตุใด
9. คุณเคยสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศภายในห้องสนทนาหรือไม่
10. เวลาที่คุณเข้าไปสนทนาออนไลน์เรื่องทางเพศในโปรแกรมแชทฟรอก คุณรู้สึกว่าเป็น
เรื่องธรรมดาหรือต้องปิดบังตัวจริงของคุณ ในการสนทนา
11. ทำไมคุณจึงตัดสินใจนัดพบกับเพื่อนที่รู้จักในห้องสนทนาภายนอกห้องสนทนาออนไลน์
เพราะเหตุใด
12. ใช้ระยะเวลาในการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์นานเท่าไร จึงจะมีการนัดพบกัน
ในโลกของความเป็นจริง

แคมฟรอกเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างไร

13. คุณคิดว่าการสนทนาเรื่องเพศผ่านโปรแกรมแคมฟรอกเป็นสิ่งที่อันตรายกับตัวคุณหรือไม่ เพราะเหตุใด
14. คุณคิดว่าโปรแกรมแคมฟรอกเป็นตัวสร้างปัญหาสังคมของวัยรุ่นหรือไม่ อย่างไร
15. คุณคิดว่าโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) เป็นสถานที่ที่เปิดเผยตัวตนต่างๆของคุณหรือไม่
16. คุณคิดว่าการสนทนาด้านเพศผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ในปัจจุบันมีผลเป็นอย่างไร กับตัวคุณและสังคมปัจจุบัน
17. คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับการเล่นแคมฟรอกเพื่อป้องกันผู้สนทนาที่เข้ามาแสดงด้านเพศผ่านกล้องภายในห้องสนทนา
18. คุณรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการสนทนาด้านเพศและการแสดงโชว์เรื่องเพศภายในห้องสนทนา โปรแกรมแคมฟรอก

ภาคผนวก ข

ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ Focus Group 29 พฤศจิกายน 2552

เจี๊ยบ เพศหญิง อายุ 25 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานะภาพโสด รายได้นั้นไม่แน่นอน อาชีพรับจ้าง กรุงเทพมหานคร สถานที่พัก บางกะปิ ออนไลน์ที่บ้านพักของตนเอง ซึ่งตัวเจี๊ยบเองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะทำการออนไลน์ทุกวัน วันละ 2-3 ชั่วโมงจะออนไลน์ ก็ต่อเมื่อคูการ์ตุนจบแล้วหรือว่าจะออนไลน์ช่วงที่ห้องไม่มีใครเป็นดีเจอยู่ภายในห้องก็จะเข้ามาเป็นดีเจแทน สถานะภายในห้องจะใช้ ยูสเซอร์ (User) คือ ชื่อของผู้สนทนาที่เล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) โดยเจี๊ยบจะใช้ ยูสเซอร์ (User) ตัวสีแดงในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีแดงนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว โอนเนอร์ (Owner) หรือเจ้าของห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน

ในการสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาแคมฟรอก (Camfrog) นั้น ตัวเจี๊ยบจะเป็น โอนเนอร์ (Owner) หรือเจ้าของห้องก็จะมีอุปกรณ์เสริมในการเล่นสนทนาโปรแกรมออนไลน์มากกว่าตัวโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวเจี๊ยบนั้นจะมีโปรแกรมโฟโต้เพื่อใช้ในการตัดต่อ โปรแกรมแซม (Sam) โปรแกรมที่ใช้เพื่อในการเปิดเพลงภายในห้องสนทนาออนไลน์ขณะเป็นดีเจ โปรแกรมดาวน์โหลดเพลง เพื่อใช้ในการโหลดเพลง ในขณะที่ยูสเซอร์ (User) หรือผู้ร่วมสนทนาภายในห้องนั้นเข้ามา ขอฟังเพลงตามที่ผู้ร่วมสนทนาอย่างฟัง โปรแกรมร้อยจ้อเป็นโปรแกรมที่สามารถส่งผู้ร่วมสนทนาภายในห้องที่มากกว่า 1 ผู้สนทนาซึ่งเจี๊ยบจะเอาไว้ส่งผู้ร่วมสนทนาที่เข้ามาแสดงพฤติกรรมต่างๆ และเพื่อทำการเชิญยูสเซอร์ (User) หรือผู้สนทนาที่เข้ามาภายในห้องด้วย

ป้อม เพศชาย อายุ 25 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ประจำอยู่ 15,000 บาท สถานะภาพโสด อาชีพพนักงานประกันคุณภาพ โดยมีที่พักกับครอบครัวย่านรังสิต เป็นคนต่างจังหวัดซึ่งครอบครัวอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา ป้อมเองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 3 ปีครึ่ง เมื่อก่อนนั้นเคยเล่นวันละหลายๆ ชั่วโมงแต่ปัจจุบันเล่นแค่วันละ 2 ชั่วโมงมักจะออนไลน์ภายในบ้านจะไม่เป็นส่วนตัวเท่าที่ควรเนื่องจากต้องหลบซ่อนผู้ปกครอง จะใช้ ยูสเซอร์ (User) ตัวสีแดงในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีแดงนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว โอนเนอร์ (Owner) หรือเจ้าของห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน

ไอซ์ เพศชาย อายุ 18 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 พักคอมโดอยู่ย่านลาดพร้าว มีรายได้ไม่แน่นอน สถานะภาพโสด ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ถิ่นกำเนิดอยู่ที่

จังหวัดปราจีนบุรี ไอซ์เองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 2 ปี ออนไลน์ในห้องพักส่วนตัววันละ 2-3 ชั่วโมงโดยจะเป็นช่วงเย็นๆประมาณ บ่าย 4 โมงถึง 1 ทุ่มตรง เพราะว่าไม่ค่อยอยากเล่นมากนักมันก็เหมือนๆเดิมเข้ามาก็คุยๆกันเมื่อกันกั๊กกันภายในห้องไม่มีอะไร จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีเขียวในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีเขียวนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว โอฟีห้อง (Op) หรือผู้ดูแลห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน ซึ่งจะเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับหัวหน้าครอบครัว

แจ๊ค เพศชาย อายุ 25 สถานะภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ประจำอยู่ที่ 2 หมื่นบาท อาชีพเป็นพนักงานฝ่ายต่างประเทศ อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร แจ๊คเองสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะออนไลน์ภายในห้องพักส่วนตัวประมาณ 1- 3 ทุ่ม ประมาณ 3 ชั่วโมงจะออนไลน์ทุกวัน เนื่องจากเขามาคุยกับเพื่อนเพื่ออัปเดตข่าวสารต่างๆ จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้านั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรม แคม ฟรอก ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

อู๋ม เพศหญิง อายุ 19 ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สถานะภาพโสด รายได้ประจำ 16,000 บาท อาชีพเป็นก๊อกลงในโรงแรม ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดขอนแก่น แต่ตอนนี้พักอยู่ย่านสุขุมวิท 50 อู๋มเองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 2 ปี ออนไลน์ในร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ประมาณ 3 ทุ่ม ประมาณ 3 ชั่วโมงได้ ไม่ได้ออนไลน์ทุกวันเพราะว่าต้องเข้าเวรเพื่อทำอาหารภายในโรงแรม จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีเขียวในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีเขียวภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว โอฟีห้อง (Op)หรือผู้ดูแลห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน ซึ่งจะเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับหัวหน้าครอบครัว

โด่ง เพศชาย อายุ 20 สถานะภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ประจำ 19000 บาท รับราชการ เป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี พักกับบิดามารดาที่นครปฐม ซึ่งตัวโด่งสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 1 ปี จะที่บ้านในห้องส่วนตัวออนไลน์ 2-3

ชั่วโมงต่อวัน จะทำการออนไลน์ทุกวันเวลาหลังจากทำงาน จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้าในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

เอ๊ะ เพศหญิง อายุ 25 จบการศึกษาระดับ ปวส. สถานะภาพโสด รายได้ประจำ 6000 บาท ทำงานของเทศบาล บ้านเปิดให้เช่าส่วนหนึ่ง ปกติจะเล่นห้องโชว์มากกว่าห้องปกติที่เล่นกันประจำรวมทั้งเคยโชว์ด้านเทศมาก่อนปัจจุบันก็ยังคงโชว์อยู่ตามอารมณ์และคู่สนทนาที่สนทนาด้วย หากต้องการก็จะแสดงให้ดู ซึ่งตัวเอ๊ะเองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะออนไลน์ที่บ้าน วันละ 4-5 ชั่วโมง เพราะว่าไม่ได้เล่นแค่ประจำห้องเดียวจะไปห้องอื่นๆและมีห้องโชว์โดยเฉพาะด้วยต่างหากอีกห้องหนึ่งที่ได้ทำการเปิดไว้เพื่อเป็นห้องโชว์ โดยเฉพาะ จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีเขียวในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีเขียวในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว โอฟีห้อง(Op)หรือผู้ดูแลห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน ซึ่ง จะเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับหัวหน้าครอบครัว

ในการสนทนาออนไลน์ผ่านโปรแกรมแคมฟรอกนั้นตัวของเอ๊ะเองนั้นมีโค้ดร้อยจอ ซึ่งสามารถที่จะส่งผู้ร่วมสนทนาภายในห้องได้มากกว่า 1 คน และจะสามารถใช้คำสั่งต่างๆผ่านตัวยูสเซอร์(User) ของตนเองได้เช่นคำสั่งเตะคนในห้องที่ทำผิดกฎหรือบล็อกผู้สนทนาที่ตนเองคิดว่าส่งกลิ่นเข้าไปแล้วเกิดความพึงพอใจในเรื่องของรูปลักษณ์ของหน้าตาและร่างกาย

ต้น เพศชาย อายุ 24 จบการศึกษาระดับ ปวส. สถานะภาพโสด รองานและว่างงาน ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดนครปฐม ปัจจุบันอาศัยห้องพักเพื่อนย่านบางกะปิ ตัวโต้งสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 8 เดือน ปกติจะใช้บริการสนทนาออนไลน์ตามร้านอินเทอร์เน็ตมากกว่าและจะออนไลน์ไม่เป็นเวลาขึ้นอยู่กับช่วงที่ว่างจากการหางานหรือเวลาเบื่อกๆ แต่จะเป็นช่วงหลัง 6 โมงเย็นไปแล้วจะเข้ามาออนไลน์ทุกวัน แต่ก็ออนไลน์ทุกวัน จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้าในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

เน เพศชาย อายุ 19 การศึกษาระดับ ปวช. สถานะภาพโสด สถานะในการทำงานอยู่ในช่วงว่างงาน ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดปราจีนบุรี เข้าห้องพักย่านบางกะปิ เองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 8 เดือน เวลาออนไลน์จะอยู่ในช่วงเวลาหลัง 5 โมงเย็นไปแล้ว จะเข้ามาออนไลน์เป็นบางวันขึ้นอยู่กับทุนทรัพย์ แต่เข้ามาภายในโปรแกรมครั้งละ 2- 3 ชั่วโมง จะเข้าเกือบทุกวันหรืออาจจะวันเว้นวันเพื่อเข้ามาพูดคุยกับคนภายในห้อง จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้านี้ภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

ปอ เพศหญิง อายุ 25 ปี สถานะภาพโสด การศึกษาระดับ ปวช. รายได้มีมาไม่แน่นอน สถานะในการทำงานช่วยพ่อแม่ค้าขายอยู่ที่บ้านพักอยู่ย่านพระราม 3 เป็นคนกรุงเทพฯโดยกำเนิด ซึ่งตัวปอเองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะเข้ามาออนไลน์ตลอดเกือบทั้งวัน วันละ 12 ชั่วโมง หรือเวลาที่ตนเองทำงานอยู่กับบ้าน จะเข้ามาออนไลน์เพื่อดูแลห้องซึ่งตนเองเป็นเจ้าของห้องปกติที่ออนไลน์ประจำอยู่นั้นและเปิดห้องโชว์อีกห้องด้วยต่างหากเพื่อให้ตนเองและเพื่อนๆสามารถเข้ามาโชว์เรื่องเพศได้หรือผู้สนทนาท่านอื่นก็สามารถเข้ามาร่วมโชว์ด้านเพศได้เหมือนกัน สถานะภายในห้องจะใช้ ยูสเซอร์(User) คือ ชื่อของผู้สนทนาที่เล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) โดยเจ็บบจะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีแดงในการเล่นสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ซึ่งตัวสีแดงนี้ภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัวโอเนอร์(Owner)หรือเจ้าของห้อง ซึ่งหากเทียบเท่ากับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าบ้าน

แต่ตัวของปอเองจะมี ยูสเซอร์ (User) มากกว่า 2 ตัวขึ้นไปเนื่องจากตัวเองแสดงโชว์ในด้านเพศภายในห้องของตนเองที่เปิดแยงเพื่อทำการโชว์โดยเฉพาะ ซึ่งปอนั้นจะทำการเปลี่ยนชื่อของตนเองทุกครั้งที่มีการเข้ามาเล่นภายในห้องของตนเองและจะใช้ชื่อยูสเซอร์ (User) เพื่อเข้าไปแสดงโชว์ในห้องของตนเองแต่ตนเองจะปรับกล้องในการสนทนาเพื่อให้กล้องส่องเพียงแค่ช่วงหน้าอกลงไปจนถึงอวัยวะที่จะเปิดโชว์ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเพิ่มเติมนั้นจะมีร้อยจ้อหรือโปร โค๊ดซึ่งสามารถส่องผู้ร่วมสนทนาภายในห้องได้มากกว่า 1 คู่สนทนา เพื่อทำการส่องผู้สนทนาภายในห้องในการสนทนา

พจน์ เพศชาย อายุ 25 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด รายได้ประจำอยู่ที่ 10,000 บาท สถานะภาพการทำงานเป็นเจ้าหน้าที่บัญชี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจุบันพักบ้านเช่าย่านแจ้งวัฒนะ ซึ่งตัวพจน์เองสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 3 ปี จะเข้ามาสนทนาต่อทุกวันแต่จะเข้ามาหลังช่วงที่ตนเองเลิกงานคือประมาณเวลา 3ทุ่มเป็นต้นไป จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้าในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งหากเทียบกับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

ดิน เพศชาย อายุ 25 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด รายได้ประจำ 12,000 บาท สถานะภาพการทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ภูมิภาคเนเดนมครปฐม ปัจจุบันพักแฟลตทหาร ย่านอนุสาวรีย์ ซึ่งตัวดินเองสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะออนไลน์ช่วงหลังเลิกจากการทำงานคือช่วงระหว่าง 6 โมงเย็นเป็นต้นไปจนถึง 5 ทุ่มเที่ยงคืน จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้าในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งหากเทียบกับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

วี เพศชาย อายุ 24 ปี อาชีพปัจจุบันพนักงานตรวจสอบภายใน สถานะภาพโสด รายได้ประจำ 13,000 นครศรีธรรมราช ปัจจุบันอาศัยหอพักในย่านจังหวัดระนอง ซึ่งตัววีเองสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มาเป็นระยะเวลา 4 ปี จะเข้าร่วมสนทนาช่วงเวลาหลังจาก 6 โมงเย็น ถึง 3ทุ่ม เพราะที่ไม่ชอบออนไลน์ดึกมากส่วนใหญ่ก็เข้ามาเหมือนว่ามาทักทายเพื่อนกันเท่านั้น คุยพอปกติก็ออกไปดูทีวี จะใช้ยูสเซอร์ (User) ตัวสีฟ้าในการเล่นสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งตัวสีฟ้าในนั้นภายในห้องสนทนานั้นจะถือว่าเป็นตัว เพื่อนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งหากเทียบกับสถานะภาพของชุมชนของโลกความเป็นจริงก็เทียบเท่ากับเพื่อนบ้าน

พฤติกรรมของการสนทนาของความสนใจของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)

“ตัวเองจะเข้ามาเพื่อที่จะอัปเดตในเรื่องของเพลงต่างๆที่ออกมาใหม่ๆ เพื่อที่จะเปิดให้กับผู้ ที่ร่วมสนทนาภายในห้องได้ฟังกัน เพราะว่าเราเป็นคนชอบดูข่าวต่างๆแล้วก็โหลดเพลง เหมือนกับเราเองที่เป็นนักข่าวหรือนักประชาสัมพันธ์ภายในห้องรวมทั้งเป็นตัวเชื่อมสัมพันธ์กับคนภายในห้องด้วยเราถือว่าทุกคนเป็นเพื่อนกัน” (เจียบ : กล่าว)

“ในตัวของฉันเองจะหาเพื่อนไปเที่ยวชดชอย 8 มากกว่าเสียเป็นส่วนใหญ่หรือเราจะไปเที่ยวแ่งกันคือแ่งของเราที่จะอยู่หน้าวัดลุ่มคือเราจะมีเพื่อนภายในห้องนั้นแหละค่ะที่มาร่วมวงกินเหล้ากัน แล้วก็นั่งจิกเด็กผู้ชายในห้องอะไรประมาณนี้ ก็ก็เหมือนกับหาเพื่อนคุยไปนั่นแหละค่ะไม่มีอะไรมาก”(ปอ : กล่าว)

“ส่วนใหญ่ก็จะเข้ามาพูดคุยไปเรื่อยเปื่อยแล้วแต่จะถ้ามีคนเข้ามาชวนโชว์หรือไปโตกกันหรือไปในเรื่องเพศกัน ก็ไปนะตามโอกาสที่จะหา คือเข้ามาคุยๆอยากไปโอเคพอใจก็ไป หุ่นเรศถูกใจก็ไปไม่แคร์อะไร แต่ต้องหาได้นะ ถ้าหาไม่ได้ก็ไม่หาคะ”(เอ๊ะ : กล่าว)

“ก็มาเล่นเรื่อยๆครับส่วนใหญ่ก็นั่งฟังเพลงนะครับเพราะว่าไม่ได้คิดอะไรมากมายอะครับเราเหนื่อยจากทำงานแล้วเราก็มานั่งเล่นเสียมากกว่าเพราะว่าเราก็ได้คุยกับเพื่อนระบายอะไรหลายๆกับเพื่อนนะครับเราไม่มีทางอื่นเลยนะครับก็มีทางนี้ทางเดียวที่ดีที่สุดเพราะว่าเพื่อนพวกนี้เขาก็คุยกับเราอย่างเปิดเผย”(ดิน : กล่าว)

“ผมเข้ามาก็มาหาเพื่อนนะครับบางทีก็อยากได้แฟนนะครับบางครั้งแต่ถ้าในมาชวนเรื่องอย่างว่าก็มีเยอะเพราะเราเองก็มั่นใจนะครับว่าเราหน้าตาดีก็มักจะมีคนเข้ามาคุยด้วยชวนไปทำนั่นทำนี่ แต่เราเองไม่ได้หวังเรื่องอย่างนั้นไงครับเลยเฉยๆ บางทีก็ปฏิเสธไปนะครับ แต่อย่างที่บอกเราทำงานราชการถ้าเกิดมีการกระทำเรื่องอย่างว่าขึ้นมาจริงแล้วบังเอิญว่าเป็นคนรู้จักเข้ามาเห็นเข้าก็ช่วยเหลือหน้าที่การงานเราก็เสียหายไปหมด” (โด้ง : กล่าว)

พฤติกรรม的开เผยของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)ที่มีต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)

“ สำหรับเจ๊ขบการเปิดเผยเพราะว่าคนในห้องส่วนใหญ่จะรู้จักกันดีจึงสามารถพูดได้ไม่จำเป็นต้องโกหกเพราะถ้าเราโกหกไปแล้วเขารู้ที่หลังว่าเราโกหกแล้วเขาจะเสียความรู้สึก เลยคิดว่าพูดความจริงไปเลยดีกว่าเพราะมันไม่เสียหายอะไร”(เจ๊ขบ : กล่าว)

“ เปิดเผยชื่อเล่นแต่ถ้าชื่อจริงคงไม่บอกหรอกเพราะว่ามันก็แค่เล่นๆไม่ได้คิดอะไร ”(เป๋อม : กล่าว)

“มันไม่ใช่รหัสเอทีเอ็มนี่ยะ ไม่ได้ต่อแหล่งอะไรก็เปิดไปสือายอะไร ไม่ได้ถามว่าบ้านรวยไหม หรือว่ามันจะมาจิกเราเอาไปฆ่าเสียหน่อยก็เพื่อน ๆ กันสนิทกันถ้าเป็นคนใหม่ๆเราก็วางตัวให้มันดีก็ไม่มีปัญหาอะไร”(เอ๊ะ:กล่าว)

“ไม่เปิดรหัสนักศึกษา บัตรประชาชนไม่เปิดครับ แต่อาชู่อะไรอย่างนี้จะเปิด แต่ถ้าถามอะไรนี้ส่วนใหญจะเปิดเผยอะไรจึงไม่เปิดหลอก ” (ปอ : กล่าว)

พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลและเจตนาด้านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)ของวัยรุ่น

“ที่รู้จักแคมฟรอก (Camfrog) ก็เพราะรู้จักจากข่าวตอนเดือนธันวาคมเมื่อ 4 ปีที่แล้วแล้วก็โหลดมาเลย ข้อมูลต่างๆ นั้นเรารู้จักมาจากเพื่อนเพราะว่าเรามองเพื่อนเล่นก่อนไงก่อนที่เราจะเล่นคือเรารู้มาจากข่าวส่วนหนึ่งนั่นแหละ แต่ว่าข้อมูลต่างๆเราก็ถามเพื่อนนะเพราะว่าเราไม่ค่อยรู้อะไรมากมายเท่าไร ตอนแรกไม่รู้ะว่ามันคืออะไร แรกๆก็ไปฟังเขาคำกัน นั่งฟังเพลงเมื่อก่อนมันไม่มีการแยกเป็นห้อง 18+ ไง จะไม่มีแบ่งโซนออกเป็นโซนต่างๆ หลังๆมาก็เพิ่งมาแยก ซึ่งตอนนั้นนะไม่มีโซนต่างประเทศนะ จะเข้าไปเล่นห้องไหนก็ได้ แต่ตอนนี้รู้สึกว่าจะต้องมีโค้ด ถึงจะเข้าไปในห้องต่างประเทศได้ ถ้าไม่มีโค้ดก็ไม่สามารถเข้าได้เลย”(เจ๊ียบ : กล่าว)

“ก่อนหน้านี้ไม่เป็นเลขนะอย่างที่พี่เจ๊ียบว่า ก็เราเห็นจากเพื่อนนั่นแหละแล้วก็ข่าวด้วยพอเขาไปมันระรานตาไปหมดเลยเหอะๆๆ ส่องคนนั้นคนนี้นะแล้วมันแปลกดีก็เลยสนใจแล้วก็เล่นๆมาจนปัจจุบันนี้นะคะไม่ได้แระคะแค่ส่องๆไปเจอผู้ชายแล้วก็ชอบแค่นั้นเองเลยติด”(เอ๊ะ:กล่าว)

“ตอนแรกก็เมื่อเข้ามาแล้วเห็นคนนู้นคนนี่แล้วรู้สึกว่ายากได้ก็เลยเล่นเพื่อส่องๆ”(พนั : กล่าว)

“เหตุผลที่เข้ามาคือมาฟังคนคุยกัน นั่งคำกันนะมันดี ก็สนุกดีเพราะมันไม่มีอะไรทำนะว่างๆชีวิตไม่ได้คิดจะหาข้อมูลอะไรมากมายเพราะว่าเพื่อนมันสอนให้เล่นนะ”(ป้อม :กล่าว)

“ก็ดูจากข่าวนะคะเห็นว่าเออมันน่าสนใจ ก็อยากลองเล่นโหลดเลยแล้วก็มาหาความจริงว่าเป็นไง เข้ามาแรกๆก็ไม่เป็นเลข”(ปอ : กล่าว)

“ตอนแรกๆเราก็ไม่ได้สนใจอะไรหรอก เห็นเพื่อนมันเล่นนะครั้บก็เลยอยากลองเข้าไปดู เพราะเราไม่เคยเล่นอะนะพอเห็นหุ่นผู้ชายเข้าเนะเรารู้สึกๆพอเจอหน้าเนะก็ไปข้างหน้าเลยคะผ่าน มันก็ไม่มีข้อมูลอะไรนะเพราะเราเองก็ไม่ได้ใส่ใจเนะก็เล่นไปวันๆส่งผู้ชายบ้างดูซะนี่แก้ฝ้าบางก็ปกติไปอาจะเพราะมันทำทุกวันจนชินแล้วเลยเฉยๆ” (เน : กล่าว)

พฤติกรรมกรรมการสนทนาเรื่องเพศของวัยรุ่นผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

“มันเป็นเรื่องปกติว่าเราก็คุยกันทุกเรื่องอยู่แล้วเราไม่ได้มานั่งกำหนดหลอกนะว่าจำเป็นต้องเป็นเรื่องนี้ๆ เรื่องนั้นห้ามพูด เพราะมันเป็นเรื่องปกติเนะเราไม่ได้ทำอะไรเสียหายนี่” (ป้อม:กล่าว)

“ถ้าสนทนาอย่างเดียวไม่เนะมันต้องชวนโตกด้วย เหตุผลที่จะชวนเนะคนนีพอใจก็โอเคไปเลยชอบก็ไปเลย หรือไม่เห็นหน้าเราโอเคมันก็ไปเพราะมันเป็นรสนิยมของเรามากกว่าไม่จำเป็นต้องเห็นหน้าพอเห็นหุ่นเห็นก้าม เราอยากให้เราชักว่าให้ดูเราพอใจเราก้ชวนไปแค่นั้นเอง” (เอ๊ะ: กล่าว)

“เขว่ามันเป็นรสนิยมส่วนตัวของแต่ละคนมากกว่านะพอเห็นหุ่นเห็นก้ามเราก้อยากจะอะไรด้วยเนะก็แค่นั้นเอง” (ปอ : กล่าว)

พฤติกรรมกรรมการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)เรื่องเพศของวัยรุ่น

“จะไม่เปิดเผยนะเพราะว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวจะเอามาประจารไม่ได้เพราะว่ามันอยู่ที่เรื่องไหนละที่เราจะพูด ถ้าพูดกันหน้าห้องนะจะไม่มีการเปิดเผย จะคุยก็ต่อเมื่อคนที่สนิท” (ป้อม : กล่าว)

“คือมันก็ยังอยู่ในสิทธิมนุษยธรรมมันไม่ได้ผิดอะไรเพราะถ้าหน้าห้องจะไม่มีการเปิดเผยนะแต่ถ้าหลังห้องก็อาจจะคุยกันได้ไงแต่ก็อยู่ในระดับหนึ่งเท่านั้น” (เจี๊ยะ:กล่าว)

พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจและระยะเวลาของผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่มี การตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้องสนทนาออนไลน์

“ มันรู้จักกันอยู่แล้ว ใจไม่มากเรื่อง ไม่เยอะคือคุยกันจนสนิทแล้วไม่ต้องมากระแตะกันมาก ใจ ก็มันก็เหมือนที่เราเข้ามาอยู่ในโรงเรียนสามารถที่จะคุยภาษาเดียวกันได้เพราะห้องมันก็มี เยอะเยอะให้เราเลือกใช้ใหม่ เราก็เลือกไปสิ จนมาถึงห้องนี้เราก็เลยอยู่ห้องนี้แล้วอีกอย่างมีเพื่อนเรา อยู่ในห้องด้วยใจ ”(เอ๊ะ:กล่าว)

“ คือเข้ามาแรกๆเราก็ไม่รู้หรอกว่าเราคนภายในห้องจะเป็นยังไง เราก็ต้องเลือกก่อนว่าแต่ ละคนเป็ๆแบบไหน คือเขาสามารถคุยภาษาเดียวกันได้แล้วก็ให้เกียรติกันด้วยเพราะทุกคนในห้อง เป็นคนทำงาน เราเห็นว่ามันเป็นห้องที่มีความเป็นกันเอง ”(วี :กล่าว)

“ในฐานะที่เป็น โอนเนอร์ห้องคนที่เข้ามาในห้องนั้นก็เข้ามาได้แล้วเข้ามาแค่ขออย่างเดียวคือ ให้เกียรติกันก็พอห้องที่ไม่ต้องมีอะไรมากระแตะคือเรารักกันคุยกันได้ทุกเรื่องเลยมีอะไรเราก็ช่วยเหลือ กันนั่นที่มองว่ามันเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าในการที่เราเข้ามาเล่นภายในห้องแคมฟรอก”(เจี๊ยบ: กล่าว)

“คือก็เข้ามาคุยกันจนสนิทกันจนเกิดความเป็นพี่น้องกัน ไม่ต้องมาคิดจริต มาอะไรกัน มากมาย ก็จะต้องมาฉนั้นสวยยังนั้นฉนั้นสวยอย่างนี้ไม่ต้องมาแบบบางห้องที่ต้องมาขมขมกริยากันอยู่ นั้นแหละ พอมาเจอกันก็มิตติ้งกันเที่ยวกัน ไม่ได้คิดอะไรมากถือว่าเราออกมารู้จักกัน เมื่อก่อนมัน แยกออกจากชีวิตนะแต่ตอนนี้มันเป็นเรื่องธรรมดาเพราะว่าเมื่อก่อนนะพาผู้ชายเข้าบ้านเยอะ ก็ พาไปนู่นไปนี่นั่นคือไม่ได้อะไร พอมันห่างๆก็เลิกก็แค่นั้นเอง”(เอ๊ะ : กล่าว)

“ดิฉันมองว่ามันเป็นเรื่องปกณะครับที่เราจะเจอกันคือเราจริงใจกันมันก็ไม่มียอะไรที่น่าจะเป็น ห่วงคือเจอกันก็เที่ยวกันกินเหล้าคุยกันเดินกันก็เป็ๆเพื่อนกันได้อยู่แล้วแต่ว่าส่วนใหญ่เราก็รู้จักกัน นานอยู่นะครับ อย่างดิฉันก็เดือน สองเดือนนะครับเราก็ออกไปเที่ยวกะคนอื่นๆได้แล้ว” (ดิฉัน : กล่าว)

“ในโลกรความเป็นจริงมันไม่สามารถที่จะบอกได้ในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ของตัวเอง เพราะเราคือคนทำงานเราไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนเองได้ว่าเราเป็ๆอะไรอย่างเช่น ตอนนี้นี้เรากินไปแล้วเนี่ยเราไม่สามารถบอกได้อยู่แล้วนะว่าเราเป็นตุคนนะ เพราะที่บ้านไม่รู้ที่ทำงาน

ไม่รู้ก็อย่างเราต้องปิดตัวเองเพราะฉะนั้นแคมฟรอกมันสามารถทำให้เราสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้แต่เราก็เคยบอกนะเมื่อปีที่แล้วนะ คือเราไม่สามารถบอกได้นะว่าเดินตามถนนนะว่าเราเป็นผู้คอยได้ผู้จะบอกยังงี้หรือหะๆ”(ป้อม: กล่าว)

ผลจากการวิจัยส่วนที่ 2 : ความเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติของวัยรุ่นที่ผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)

ทัศนคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม

“สำหรับพี่นะไม่เป็นอันตรายหรอกเพราะว่ามันอยู่ที่ตัวเราว่าเราจะป้องกันตัวเองมากแค่ไหน แต่พี่จะมอง 2 ด้าน ถ้าว่าเราเล่นห้องของแคมฟรอกมันอยู่ที่เขาจะเข้ามาวัตถุประสงค์ร้ายหรือเปล่า คือบางคนเข้ามาเพื่อประสงค์ร้าย อย่างเพื่อนในห้องเราอย่างไอ้มด ที่เอาผู้ชายมานอนภายในห้องคือเพื่อนที่มาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมเข้ามานอนภายในห้องแล้วพามาอนแล้วโดนยกเค้า อีกกรณีมีคนเดี๋ยวนั้น เข้ามาขอเงินแล้วถามว่าเมื่อขี้มไปแล้วได้ไหม บอกเลยว่าไม่ได้ พี่เคยให้นะแต่ให้จำนวนที่ไม่มากจนเกินไป ซึ่งมันก็มีส่วนหนึ่งที่เข้าปัญหาสังคม แต่มันเป็นส่วนน้อยเพราะส่วนมากคนที่เข้ามาเล่นแคมฟรอกก็ถ้าไม่มีฟังเพลง มาคุยกัน ไม่ก็มาหาเพศสัมพันธ์ อย่างประเด็นที่เข้ามาในระยะหลังเพื่อขายตัวมันไม่ได้ผลหรอกเพราะว่าเขาสามารถเอาใครก็ได้โดยไม่ต้องเสียเงินเลย คือมันต้องดูดีจริงหรือยูสเซอร์ที่ไม่มีใครเอาแล้วคือหน้ามันเหยียดจริง คือใน โคโนนี่ไม่มีใครเอาแล้ว คือต้องแบบพวกที่ทำไม่ได้แล้วจริงๆนั้นแหละถึงจะซื้อ ความคิดของพี่นะคิดว่ามันเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมถ้าเมื่อก่อนไม่มีแคมฟรอกเนี่ยะถือว่าเป็นการลดปัญหาสังคมได้น้อยลง

ถ้ามองไอ้ที่ปัญหานั้นคือพวกหลอกหลวง หรือพวกที่คุยๆกันแล้วพากันไปเอาคือ เราพูดคุยกันในจุดๆหนึ่งแล้วชวนกันไปเอานะ ถ้าเกิดไปเที่ยวๆกันแล้วเกิดว่ามันเมาแล้วพากันไปเอาแล้วไม่ได้มีการป้องกันนะมันก็คือด้านเสียนะ”(เจี๊ยบ : กล่าว)

“คือเมื่อมันมีตัวนี้มันทำให้เกิดขึ้น ไงมันสามารถทำให้เราสามารถที่จะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเราได้นะถ้าเรามองมันจะมีทั้งด้านดีและด้านเสีย ใจ คือเมื่อเข้ามาในสังคมแคมฟรอกเนี่ย ทำให้เราเกิดความรู้จักสังคมมากขึ้นมันจะทำให้เรารู้สึกว่าเราประทับใจคือมันมีคนมาทักเรามาถามชื่อเรา มันทำให้เรารู้สึกว่าเป็นอีกสังคมเลย คือในความเป็นตัวจริงเนี่ย สังคมมันไม่สามารถรับได้นะการ

พุดจาที่มันแตกต่างกันสำหรับพี่คือกลับชอบ คือชอบว่ามันคือสิ่งที่ดี คือมันจะมองเห็นสังคมอีก สังคมเลยอย่างสมมุติว่าเจอคนนี้พุดแบบนี้ะคือมันแรงไงแต่ว่าใคร นี่มันสามารถเปิดตัวตนอะไร ออกมา มันสามารถที่เราเอาไปใช้ในการทำงานได้ คือมันเป็นเหมือนแค่จิตใจจะ ว่าจิตใจของคนแต่ละคนจะอย่างไรนะอาจจะเป็นคนอ่อนไหวนะอาจจะโดนหลอกง่ายนะครับ มันอยู่ที่คนมากกว่านะ ครับไม่เกี่ยวกับตัวโปรแกรมเลย”(วี : กล่าว)

“คือเราเคยเจอคำถามนะที่บอกเรานะว่าชื่ออะไรทำงานอะไรเราเคยเจอไงมันจะถามแต่คำถามพวกนี้ไงแต่เราก็ต้องป้องกันตัวว่าเราทำอะไร คือยังไงเราก็ต้องระวังตัวเรา คือจะบอกเลย ตรงๆว่าตัวโปรแกรมมันไม่ใช่ตัวที่มันเป็นปัญหาของสังคมไง คือมันมีทั้งด้านดีและด้านเสีย คือ หลอกลวงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็หลอกเอาทรัพย์สินเขาอะไรอย่างเนี่ยะ คือมันจะเป็นแค่สื่อนะสื่อที่เราจะ เอาไปใช้เท่านั้นเองมันอยู่ที่คนต่างหากมันไม่ใช่ตัวโปรแกรมมันคือตัวปัญหา เพราะหากมันมี เรื่องเพศมาเกี่ยวข้องกับมันก็แค่สำเร็จความใคร่ผ่านกลิ้งก็เท่านั้นเองมันก็ลดปัญหาของการก่อ อาชญากรรมทางเพศได้ใช้ไหมละมันก็เป็นแค่สื่อที่ทำให้เราเจอกันเท่านั้นเองมันอยู่ที่คนมากกว่าใช้ ไหมละ” (เป้อม: กล่าว)

ทัศนคติการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)

“คือจะบอกตรงๆเลยนะว่ามันแบ่งได้ 2 กรณี ในเรื่องการเปิดเผยตัวเราเนี่ย คือถ้าเราเล่น อยู่ห้องปกติก็สามารถที่จะเปิดเผยได้หมดเลยคือเปิดกล้องได้สองหน้าได้อะไรได้หมด แต่มันก็ สามารถพุดคุยเรื่องส่วนตัวอะไรได้บ้างแต่มันก็ยังมิลิมีตของมันนะว่าเรื่องไหนควรเรื่องไหนไม่ควร อยู่ที่เราเองว่าจะบอกไปขนาดไหน แต่ถ้าเป็นอย่างห้อง 18+ ที่จะต้องเล่นกันมันก็ต้องมิลิมีตและ ขอบเขตของมันเพราะเราถือว่ามันเป็นสื่อที่โอ โจรสถานแล้วมันก็อยู่ที่วิจารณ์ญาณของเราเพราะว่าเรา ต้องจำเป็นต้องทำอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเราก็ต้องป้องกันตนเอง อย่างเราเนี่ยเราก็จะเอากล้องส่ง ลงไปตั้งแต่ตัว คือเราจะไม่เปิดเผยหน้าเลยเพราะหากเราเล่นห้องอื่นเนี่ยเราจะไม่คุยอะไรเลยด้วยซ้ำ แต่ถ้าห้องเราอย่างเนี่ยมันไว้ใจกันได้ไงครับ บอกได้เลยนะว่าถ้าเล่นกับห้องอื่นๆไม่ควรเปิดเผยเลยดี ที่สุด อย่างเราเป็นโอเนอร์หรือเจ้าของห้องด้วยแล้วเนี่ย ถ้าเกิดเราไปเล่นห้องอื่นเราก็ต้องเปลี่ยน ยูสเวอร်ในการเล่นหากว่าเราอายุสเราไปเล่นนะ แล้วเกิดยูสอื่นมันตามเรามาเขาก็จะมาว่าเราแย่ง คนห้องเขา ดังนั้นคือเราจะไม่เปิดเผยตัวเราเองเลยดีที่สุด”(เจียบ : กล่าว)

“อีกอย่างมัน มีอีกพวกที่มันชอบมาเอาเรื่องคนอื่น ไปพูดกันหรือประจักษ์กันนะ คือเห็นเรา ค่อยๆในห้องเรานี้แหละแล้วมันก็เอาข้อมูลเราไปประจานนะ แบบพวกที่เป็นพนักงานส่งของมันก็จะเห็นคนนั้นคนนี้ใช่ไหมละพอมันเข้ามาเล่นแป็บนะเจอคนนั้นเออถูกใจได้ก็เอาไปพูดให้เราเสียหายอะไรประมาณนี้พวกนี้มันมีเยอะ อีกอย่างมันก็อยู่ที่หน้าที่การงานเราด้วย แล้วก็เจตนาการเข้ามาเล่นด้วยมันมีองค์ประกอบอย่างที่เราเจียบพุดนั้นแหละ ถ้ามันเปิดเผยจนมีคนเอาข้อมูลเราไปใช้ในทางที่เป็นอันตรายต่อเราก็คือว่าเป็นอันตรายต่อตัวเรา มันก็ต้องมีข้อมูลบางอย่างที่เราไม่ควรจะเปิดเผยคือเปิดเผยในกรณีที่อยู่ในขอบเขตของเราที่มันสามารถจะเปิดเผยได้”(โต้ง : กล่าว)

“แต่เคยนะคือเวลาที่ฉันเข้าไปในห้องที่มันคุยกันเรื่องเอากันนะ ก็ไม่แคร์นะอยากทำอะไร ก็ทำแต่บอกมันนะว่าถ้าแคปไปนะเอามาให้ดูด้วยนะเอาไว้เป็นที่ระลึก อะไรประมาณนี้ก็ไม่แคร์อะไม่สนใจนะสำหรับฉันนะก็เปิดไปเลย เพราะอีกอย่างหน้าที่การงานฉันก็ไม่ได้สนใจอยู่แล้ว เพราะว่าอยู่ที่บ้านเองก็เปิดเผยนะว่าตัวเองเป็นกระเทยก็เลยไม่ใส่ใจอะไร อีกอย่างพอเวลาโตกกับผู้ชายนะก็พอใจ เห็นแล้วโอเคก็เอาเลยไม่ได้สนใจอะไร บางที่ข้างนอกเราก็คือพามาบ้านเราด้วยซ้ำคือไม่แคร์คือเราเปิดไปเลยเพราะนี่มันคือตัวตนของเราะนอกจากโอเคมันมาเผาบ้านเราเมื่อไหร่ไหนแหละ โอเคอันตราย” (เอ๊ะ : กล่าว)

สำหรับไอซ์นะการเปิดเผยตนเองต่อสาธารณะนะไอซ์ไม่ยอมอยู่แล้วจะให้มาเดินกลางถนนแล้วประกาศว่าตัวเองเป็นเกย์แล้วพูดว่าฉันอยากมีผัวนั้นอะคงไม่ได้ใช่ไหมละพ่อแม่เราที่ทำงานเราก็คือไม่อยากให้รู้เลย แต่แคมฟรอกมันเป็นส่วนที่ดีใจเพราะว่าไม่มีใครเขารู้จักตัวเราเลยอีกอย่างถึงจะมาเจอกันเราก็คือสนิทแล้วก็ไว้ใจกันมากๆเลยทีเดียวก็คืออย่างมาคุยกันแบบเนี่ยะ ก็โอเคเรารู้จักทุกๆคนจนสนิทแล้วเราก็คือสามารถเปิดเผยตัวตนเอาได้ คือมันก็เป็นส่วนดีของแคมฟรอกใจเพราะเราสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ที่มันเป็นตัวเราเราสามารถเปิดเผยอะไรก็ได้ที่มันเป็นลิขิตของเรา แต่เราก็คือต้องดูด้วยว่าอะไรควรไม่ควรใช่ไหมละมันไม่เหมือนกับสังคมที่เราอยู่นะเพราะบางที่เราไปเจอคนที่ไม่ประสงค์ดีกับเราก็คือจบ เกิดเอาข้อมูลไปเผยแพร่เราก็คือในที่ทำงานหรือพวกที่เกลียดเราในที่ทำงานอะไรอย่างนี้เอามาไปประจานก็หมดกันถ้าแบบนี้เอะก็ถือว่าอันตรายนะแต่เราก็คือเปิดเผยเฉพาะคนที่เรารู้จักนั่นแหละอย่างแบบนี้คุยๆกันนี้เราก็คือรู้จักกันมานานแล้ว 3ปี กว่าๆบางคนก็เพิ่งรู้จักแต่โอเคถึงขั้นมากินกันแบบนี้มันก็ไม่มียะไรที่จะเสียหายใช่ไหมละมันอยู่ที่คนเราจะมองนะว่าดีไม่ดียะอยู่ที่เรามากกว่าไม่ใช่ใคร”(ไอซ์ : กล่าว)

ทัศนคติเกี่ยวกับสนทนาด้านเพศผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ที่เป็นผลเป็นต่อตนเองคุณ และสังคมปัจจุบัน

“มันก็จะคุยพื้นฐานเลยว่า ออ นน สส แลว โหน เรียนทำงาน คือมันเป็นพื้นฐานที่ทุกคนถามเมื่อเวลาเข้ามาแต่ถ้าเกิดว่าคนที่เรารู้จักกันนานแล้วก็คุยกันปกตินะ บางคนก็ชวนเลยว่าโตกันไหม คุยเรื่องเพศอย่างเดียว หรือไม่ก็ชวนไปเอากันเลย บางคนที่เราไม่สนใจไหมเวลาที่ IM มา เราก็จะไม่ตอบนะ ที่ไม่ตอบก็คือจะบอกว่ารำคาญนะ อะไรที่ไม่บอกก็คือแกล้งไม่จำเข้าต้องรู้หลอก คือเราก็จะถามอย่างอื่นนะ แต่ถ้ามันถามเรื่องสัพเพเหระก็ถามไป แต่ก็ตอบนะถ้าถามมาแบบนั้น พวกที่เข้ามาคุยเรื่องเพศอย่างเดียวเวลานั้นก็มีนะเยอะเลยละ มันอยู่ที่เราว่าเราสนใจไหม ถ้าเกิดเป็นเพื่อนกันมาก่อนนั้นก็คุยต่อ แต่ถ้าถามไปเรื่อยก็ตอบนะ แต่ถ้าตรงประเด็นเลยไม่ตอบ แต่ถ้าประเด็นของเพศสัมพันธ์นั้น ถ้าคนนั้นมันโอเคเราชอบเราก็คุย ก็คือถ้าเราสนใจเราก็ไป เราไม่สนใจเราก็เซดไปก็เท่านั้น” (เจียบ: กล่าว)

“คืออิพวกนี้มันก็จะถามมาแล้วก็ตอบไปเรื่อยๆ บางพวกนั้นมันก็จะมาอะไรแบบนี้เยอะนะ บางคนก็ชวนเลข สนใจก็ไปไม่สนใจก็ไม่ไป ไม่ค่อยสนใจเท่าไรหรอกที่จะโดนพวกนี้มันจะมาแบล็คเมเพราะว่าเราเองก็ไม่ได้มีอะไรที่ต้องเสียหายอยู่แล้ว” (ไอซ์ : กล่าว)

“แต่ถ้าพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์มานะ ถ้าเขามาบอกชวนไปเราก็ไปนะเองายดีมีะ คือที่ตัดสินใจว่าเออพอใจอยากไปก็ไป ก็แค่นั้น ถ้าเขาไม่เอาเราก็ไม่ แต่ถ้าได้ก็คือได้ใจ ถ้าไม่ได้ก็เซดๆสวยๆไม่คิดอะไรมาก ที่มองว่ามันไม่เสียหายเพราะมองว่าต่างคนต่างความสุข ก็มันไม่ได้ไปมีอะไรกันจริงๆ มันมีแค่ผ่านกล้องแล้วเราก็ส่องแค่ตัวเราไม่ได้ส่องหน้าด้วยเลยไม่คิดว่ามันจะเสียหายอะไร ไม่สนใจด้วยว่าแคปรูปเราหรือป่าว อยากแคปก็แคปไปสิ คือเราไม่ได้ซีเรียสอะไรอยู่แล้ว เพราะว่ามันไม่ได้สนใจอะไรเพราะเราก็ป้องกันตัวระดับหนึ่งแล้วไซ้ไหมละ ถ้าเราได้มันก็เซดๆไม่มีอะไรที่เสียหายใจก็แค่เสียมันน้ำเราก็สนุกๆเสียๆจบ ต่างคนก็ต่างมีความสุขก็เลยคิดว่ามันไม่เสียหายอะไรใจแล้วก็ไม่ได้เป็นอันตรายอะไรด้วย” (เอ๊ะ : กล่าว)

“มันเป็นการป้องกันสังคมอย่างหนึ่งนะอย่างที่เราปกติที่เห็นทั่วไป มันก็แค่มีอะไรในกล้องไม่ต้องมาสารต่อใจหรือมาเอากันจริงๆใจจริงแล้วปัญหาสังคมมันมีอยู่แล้วนะ ก็แค่มันมีแคมฟรอกมาเป็นสื่อเท่านั้นเอง แค่แคมฟรอกนะมันก็แค่โปรแกรมเพราะปัญหาสังคมมันมีอยู่แล้ว

แคมฟรอกมันไม่ได้เพิ่ม ไม่ได้ลดลงเพราะว่ามันก็มีเกิดขึ้นอยู่แล้ว คือมันสามารถที่จะยอมรับได้ แล้ว เพราะยังไงมันก็ไม่ใช้ตัวที่ทำให้เกิดปัญหาของสังคมเลย” (เน : กล่าว)

“ไม่ใช่ว่าไม่มีแคมฟรอกแล้วมันปัญหาสังคมมันจะไม่เกิดเลย แล้วใช้ว่ามีแคมฟรอกแล้ว มันจะทำให้เพิ่มปัญหาสังคมก็ไม่ใช่ มันก็แค่คุยกันปกติในแคมฟรอกเท่านั้น ชอบกันคุยกันถุกคอกก็ ไปก็แค่นั้นมันอยู่ที่คนมากกว่าว่าจะมีวิจารณ์ญาณแค่ไหน คือมันก็อยู่ที่หัวสมองคนคิดนะ ว่ามัน จะคิดได้ในประมาณไหน จะเขี้ยวจะเหลืองจะแดงก็คิดไปสิใช่มะ” (ป้อม: กล่าว)

“อย่างที่สังคมมันมองว่าไออย่างนั้นไม่ได้ อย่างนี้ไม่ได้มันก็กลับไปอยู่ในสมัยเพราะเจ้า เหาหุ่นไม่ต้องเอาเข้ามาหลอก ทีวี วิทยูนะไม่ต้องมาพัฒนาให้มันเจริญหลอก ถ้าคิดว่ามันเป็น ปัญหาสังคมมันคุณก็ไม่ต้องเอาเข้ามา จะเอาเข้ามาทำไม ไม่ต้องมาพัฒนากัน เพราะมันก็แค่สำเร็จ ความใคร่ตรงหน้าจของมันก็จบ มันไม่เห็นจะเป็นปัญหาสังคมตรงไหนเลย ยิ่งไปปิดมันก็อยากดูใช่ มะ หรือว่าจะปิดไปเลยแล้วก็ไปข่มขืนกันตามข้างถนนเหมือนที่เป็นอยู่แบบเมื่อก่อนที่เห็นๆอยู่นะ ทำไมไม่คิด”

(อุ้ม : กล่าว)

“ถามว่าในตัวแคมฟรอกนั้นมันอาจเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมด้วยซ้ำ คือมันก็แค่มีอะไร กันหน้าจอกันเท่านั้นเองแล้วก็จบ” (วี : กล่าว)

“อย่างเรื่องที่มันมีอะไรกันแล้วโชว์ผ่านกล้องนั้นมันก็เหมือนกับเรานั่งดูหนังไป ก็ เหมือนที่เราไปโหลดดูเองนั่นแหละดีไม่เสียเงิน ต่างแต่ตรงที่แค่เรามาเปิดกล้องดูก็เท่านั้นเอง ส่วน ถ้ามันชวนกันไปเอากันโชว์อะไรนั้นนะก็สุดแต่ว่ามันจะคิดยังไงก็เหมือนกับเรานะเป็นเราโอเคเราก็ ไป พวกโชว์พวกนี้มันก็แค่ว่ามันมาทำให้เราดูก็เท่านั้นเอง ไม่ต้องเสียเวลาโหลดก็แค่นั้นเฉย หรือ ว่าตามที่มီးอะไรในกล้องนั้นมันแค่นั้นเอง เวลามันจะมีอะไรกันก็แค่สำเร็จความใคร่บนหน้าจของมัน ก็จบไม่ได้ก่อนความวุ่นวายสักหน่อยจริงไหม” (แจ๊ค: กล่าว)

ทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับการเล่นแคมฟรอก(Camfrog)เพื่อป้องกันผู้สนทนาที่เข้ามาแสดง
ด้านเพศผ่านกล้องภายในห้องสนทนา

“ก่อนอื่นจะขอบอกเหตุผลเลยว่าแคมฟรอกเนี่ย บริษัทไทยแลนด์พอร์ตได้ลิขสิทธิ์จาก
อเมริกา คือบริษัท มันซื้อลิขสิทธิ์มาแต่เมื่อมันเอาเข้ามาแล้ว มันไม่ได้มีรายได้อะไร มันจึงเอาโค้ด
โปร ร้อยจ่อเข้ามาขาย เพื่อให้มีเงินเข้าบริษัทมัน นี่คือเหตุผลที่ทำกฎหมายตัวนี้ออกมาบังคับใช้
ซึ่งในอนาคตมันก็จะให้เล่นแคมฟรอกโดยใช้บัตรเติมเงินเมื่อพอเป็นแบบนี้แล้วคนมันที่มีกำลังซื้อ
มันก็สามารถหามาเล่นได้ ส่วนคนที่ไม่มีความกำลังซื้อมันก็จะหาโปรแกรมอื่นมาเล่นกัน พุคเลยตรงๆว่า
มันออกกฎหมายนี้มาก็เพื่อเงินเท่านั้นเอง” (เจ็บบ:กล่าว)

ทัศนคติเกี่ยวกับการสนทนาด้านเพศและการแสดงโชว์เรื่องเพศภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟ
รอก (Camfrog)

“มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์เราว่ามันก็โชว์อยู่ไม่ใช่เหรอ เดินตามแถวสี่ลมพัฒพงษ์
เยอะเยอะ มันไม่อันตรายกว่าหรือทำไมมันไม่ไปจับกันละ เอาเวลาไปทำไอ้ที่มันเห็นๆอยู่แล้วยังจะ
มีประโยชน์กว่าไหม”(ป้อม:กล่าว)

“ซึ่งถ้าหากเรามองสองด้านมันอยู่ที่คนนะว่าคนมันจะเอาไปทำอะไรมากกว่าถ้าทำในด้าน
ดีก็ดีไปคือเรื่องจริงนะอยากจะบอกว่าจุดประสงค์ของแคมฟรอกที่เขาเอาเข้ามานั้นนะเพื่อให้คนหุ
นวนจะได้เล่นสนทนากันนั่นแหละคือวัตถุประสงค์จริงๆแต่ไอ้คนที่มันวิปริตนั้นแหละที่เอามา
สร้างให้มันเกิดปัญหาแต่มันก็คือคนส่วนน้อยใจ แต่สื่อกับประโคนให้มันเป็นเรื่องใหญ่” (โต้ง:
กล่าว)

“เขาแบ่งโซนอยู่แล้วว่าห้องนี้ 18+ ห้องนั้นห้องธรรมดาที่ต่ำกว่า 18+ ดังนั้นเขาจะทำ
อะไรก็เรื่องของเขาสีไซ้ไหม เพราะว่ามันไม่ได้เอาเลขบัตรประชาชนไป ถ้าห้องปกติมันพ่อแม่ก็คอย
ช่วยดูแลกันเท่านั้นเอง อย่างมันแต่เอาเวลาไปทำมาหากินมันเป็นข้ออ้างมากกว่า เมื่อคนที่อยากเข้า
ห้อง18+ ไม่เคยเล่นไปอายุแล้วก็สมัครเข้าไปแล้วควักเงินซื้อ โปรเพื่อให้สองคนได้เยอะๆก็แค่นั้นเอง

ไม่เห็นจะเป็นการสร้างปัญหาตรงไหนเพราะมันก็มีสมองคิดกันแล้วนะ 18 ปีไม่ใช่คนไม่มี การศึกษาว่าอะไรควรอะไรไม่ควรใช้ไหมละ ”(เน : กล่าว)

“คืออยากให้มอง2ด้านมากกว่านะ คือถ้าคนที่อายุมากกว่า 18 อยู่แล้วก็ให้เสรีภาพตามที่เข้า ต้องการ ในการเล่นได้ แต่ถ้าอายุต่ำกว่าก็จะอยู่ในการควบคุมของพ่อแม่ แต่การใส่ข้อมูลมันก็สามารถโกงในเรื่องของอายุได้ ซึ่งมันสามารถช่วยได้ หากมีการสมัครโดยให้รหัสบัตรประชาชน แล้วให้สามารถสมัครได้เพียงครั้งเดียวเลย แต่ส่วนใหญ่คนที่ใส่ข้อมูลเข้ามานั้นก็จะมีการเปลี่ยนชื่อตัวเองและใส่ประวัติตนเองในครั้งแรกที่เป็นจริงเท่านั้น ครั้งที่สองก็เอาไว้เพื่อลี้มชื่อ แต่จะเปลี่ยนเป็นชื่ออื่น เพื่อเข้าห้องอื่นหรือเพื่อป้องกันตนเองอย่างที่พวกเราทำกัน แต่ส่วนมากก็ไม่ได้คิดที่จะเปลี่ยนชื่อสักเท่าไร เพราะคนส่วนใหญ่จะแอดชื่อเราและจำชื่อของเราได้แล้ว แต่จะบอกเลยว่าเหตุผลจริงๆที่เอาแคมฟรอกเข้ามาในไทยนั้นเพื่อคนหูหนวกโดยเฉพาะ เพราะมันมีแต่ภาษามือภายในห้องนั้นเท่านั้นดังนั้นห้องมันก็จะเงียบ

มีช่วงหนึ่งที่ห้ามมีแคมฟรอกในประเทศไทย คือ พวกนี้ก็ออกมาเรียกร้อง กลุ่มนี้ก็คือพวกกลุ่มหูหนวกออกมาเรียกร้องว่า เขาไม่สามารถใช้ในการสนทนาได้ เพราะเขาจะเห็นภาษามือผ่านกล้องแล้ว และอีกกลุ่มคือกลุ่มผู้ที่เอาแคมฟรอกเพื่อใช้ในการสัมมนาหรือประชุม แต่พวกที่เอาไปใช้ประโยชน์มันมีน้อยแต่ก็สำคัญดังนั้นจึงต้องจำเป็นนำเอากลับมาใช้อีก ตอนที่แคมฟรอกถูกปิดนั้น มีกลุ่มหลายกลุ่มออกมาต่อต้านเมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว แต่ก็ต้องแพ้คดีไป เนื่องจากแคมฟรอกเมื่อก่อนหน้านี้ ไม่ได้จดลิขสิทธิ์เป็นของไทยเพราะมันเป็นของอเมริกา ดังนั้นไทยจึงไม่มีสิทธิที่จะปิดหรือห้ามเล่นโปรแกรมแคมฟรอก ซึ่งปัจจุบันก็มีห้องบางห้องที่มีการเตะคนที่เข้ามาโชว์โตกกัน หรือมีบางห้องที่มีจัดให้มีการโชว์โดยเฉพาะ แต่มันก็มี ICT หรือบริษัทไทยแลนด์พรอสที่เข้ามาดูแล ได้เข้ามาดูแลซึ่งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราการเกิดขึ้นแต่ละครั้งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราหรือสังคมเพราะว่าถ้ามันมีพวกนี้ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ที่จะต้องปิดห้องนั้นไป มันก็อยู่ที่ว่าพวกนี้มันจะทำงานกันหรือเปล่านั้นเอง” (เจียบ : กล่าว)

ภาคผนวก ค

แผนระยะเวลาการเก็บข้อมูล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	ธีรพล รุฬักชี
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สาขา นิเทศศาสตร์ เอกโฆษณา มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2550 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สาขาการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2553 ปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ สาขา นิเทศศาสตรสารสนเทศ
ประวัติการทำงาน	เจ้าหน้าที่ประสานงาน โครงการฯ ศูนย์บริการเลิกบุหรี่ทางโทรศัพท์แห่งชาติ พ.ศ. 2552 – ปัจจุบัน ครูอัตราจ้าง ดำเนินการสอน วิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ โรงเรียนวัดราชาธิวาส พ.ศ. 2551 - 2552